

2,50
euros

EL

Any XLIV

Núm. 4055

NOU

Amb 'El 9 Magazin'

Divendres, 30 d'abril de 2021

646 079 023

PERIÒDIC
INDEPENDENT
D'OSONA I
EL RIPOLLÈS

(Pàgines 2 i 3)

Els positius per Covid a Osona baixen per primer cop a nivells d'abans de la segona onada

Torelló, que ha patit un petit repunt les últimes setmanes, estrenarà els cribratges massius amb automostra

(Pàgina 6)

Queralbs farà pagar per arribar amb cotxe a Fontalba i a les Gorgues del Freser

(Pàgina 7)

L'abocador d'Orís obre el penúltim vas per a residus abans d'arribar al límit de capacitat

(Pàgina 8)

Justícia comença les obres que han d'unir la Casa Serra i Moret amb els actuals jutjats de Vic

(Pàgina 32)

Presenten el projecte Osona Lab City per implantar la indústria 4.0

(Pàgines 4 i 5)

Baralles, furt i incivisme d'alguns joves a Vic i Manlleu

Ajuntaments com els de Vic i Manlleu treballen per fer front a les accions incíviques de grups d'uns pocs joves que acumulen múltiples denúncies i queixes dels veïns. El malestar ha arribat als plens municipals. Els experts destaquen la importància que puguin construir un projecte de vida.

(Pàgina 36) El groc de la flor de la colza tenyeix molts camps d'Osona a la primavera

ALBERT LLIMÓS

Els camps de colza es multipliquen

La superfície de colza ha augmentat un 15% respecte a l'any passat a Catalunya i està previst que en els pro-

pers anys es dobli. L'elevada demanda d'un producte que s'exporta, que té múltiples usos i que es paga a un bon

preu fa que el color groc de la flor de la colza durant la primavera predomini en el paisatge d'Osona.

(Pàgina 12)

Allotjament turístic polèmic en una església

Polèmica per l'obertura d'un allotjament turístic a l'església del Sagrat Cor de la Coromina de Torelló. L'Ajuntament ha obert un expedient perquè s'hi han fet obres sense permís.

(Pàgina 6)

Manlleu no obté la subvenció que preveia per engegar el porta a porta

(Pàgina 38)

EL 9 NOU convoca el cinquè Premi de Narrativa Curta

(Pàgines 42 i 43)

Quim López: "Som el Patí Vic, tenim una història i no es pot deixar perdre així com així"

Amb aquesta edició podeu comprar el llibre

Per només
9,95€

CODOLGESTIO
GESTORS IMMOBILIARIS

LLOGAT

Llogar el teu immoble no és qüestió de sort!

Descobreix el nostre sistema

Després de la segona onada de la pandèmia, els casos de Covid-19 a Osona no van baixar al mateix ritme que a la resta de Catalunya.

Això va fer que la comarca quedés instal·lada en una mena d'altiplà, però passat gairebé mig any comença a canviar la tendència.

Els casos positius a Osona baixen per primer cop a nivells del setembre

Els últims 15 dies han millorat tots els indicadors. Salut demana prudència

Vic/Ripoll

Txell Vilamala

De semàfor vermell a taronja. És la progressió que ha fet Osona les dues últimes setmanes, tot i que el risc de rebrot a la comarca continua sent molt alt, de 326 punts. Aquesta dada la situa encara lleugerament per sobre de la mitjana catalana, però amb perspectives optimistes després que els darrers 15 dies hagi baixat significativament tant la velocitat de propagació del virus com el nombre de casos de Covid-19. L'anàlisi de dades ratifica que la xifra de 262 nous positius, la de la setmana passada, no baixava a aquests nivells des del setembre, ja que després de la segona onada de la pandèmia –amb

un pic de 1.089 casos del 19 al 25 d'octubre– sempre se n'han anat mantenint com a mínim 330 de setmanals.

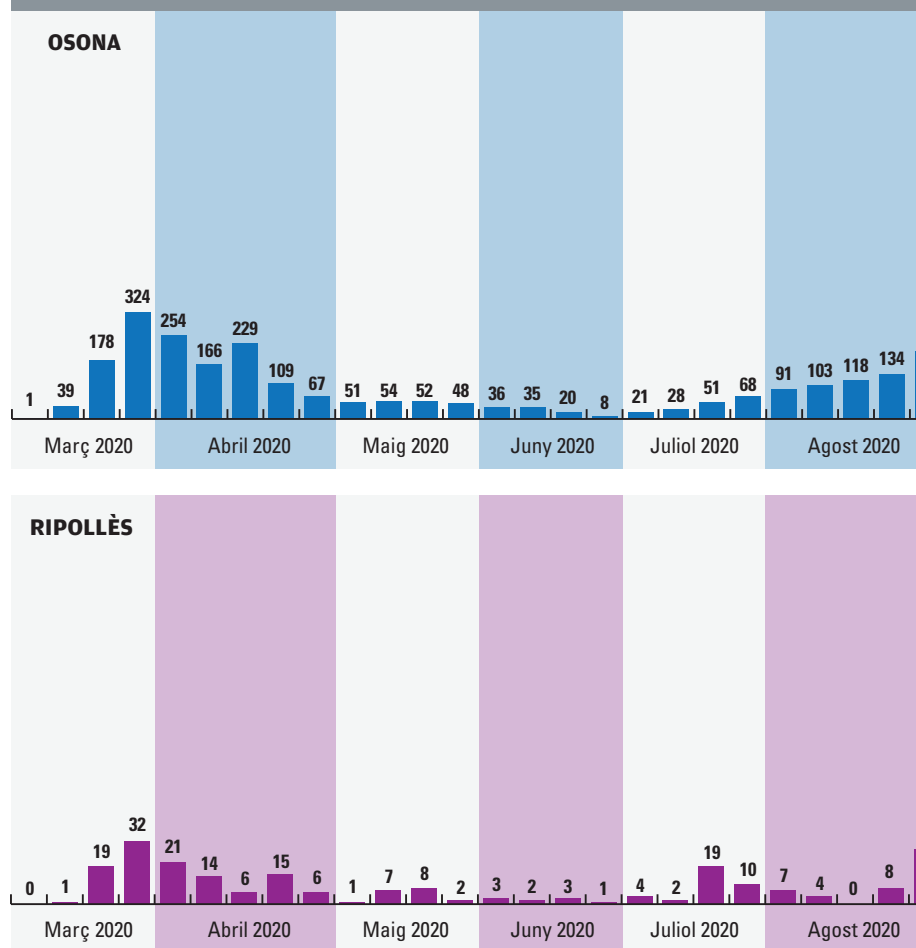
Tot això significa que els indicadors obren la porta a l'optimisme en una comarca

El Ripollès segueix un patró oposat: hi ha més afectats i puja el risc de rebrot

que ha patit de valent l'envestida del coronavirus, amb un total de 669 defuncions i 17.975 positius des del març de l'any passat. Imma Cervós, subdirectora de Salut Pública de la Regió Sanitària

de la Catalunya Central, atribueix el descens de casos d'aquest final de mes a la combinació de múltiples factors. D'una banda, la campanya de vacunació “avança a bon ritme”, amb percentatges de cobertura superiors al 80% en el cas dels professionals sanitaris, la tercera edat i les persones que viuen i treballen en residències. De l'altra, Cervós assenyalava un compliment molt majoritari de les restriccions, així com “l'eficiència que ha demostrat el sistema de salut a l'hora de traçar i tallar les cadenes de transmissió del virus”. On queda feina per fer és amb els brots que deriven de trobades familiars i socials, i per això llança una crida a la prudència: “Els números d'ara d'Osona

Casos positius a Osona i el Ripollès

no són els de mesos enrere, però no podem perdre de vista que el virus continua circulant”.

En el descens també hi té molt a veure una millora dels indicadors de la ciutat de Vic, que del centenar de casos setmanals del mes de març ha passat a menys de 70. L'alcaldeessa, Anna Erra, diu que “no s'hi val a abaixar la guàrdia”, però també

admet que “el relaxament de les mesures i l'esforç conjunt per seguir la gran lliçó de la pandèmia, que és l'estima i la cura pel bé col·lectiu, ens permetrà respirar amb un pèl més de tranquil·litat”. Als hospitals osonencs sembla que també s'ha començat a notar un alentiment del ritme d'ingressos a causa de la Covid-19. Les 91 persones hospitalitzades la setmana

CINC DIES DESPRÉS DE LA FI DEL CONFINAMENT COMARCAL: EL SECTOR DE LES GRUES

“Alguns mesos he hagut d'afegir calés de la butxaca per tirar endavant”

Ripoll

Jordi Remolins

L'empresa Grues Peix es va constituir a Ripoll a la dècada dels anys seixanta del segle XX. La va crear el pare de Josep Peix, l'actual propietari, que ha vist com en aquests últims mesos la feina els ha baixat exponencialment. Durant un cap de setmana normal l'activitat a l'hora de retirar cotxes que han tingut alguna avaria o incidència a la carretera és d'entre 10 i 15 serveis que posteriorment es completen als dies següents, portant els vehicles al lloc d'origen dels seus propietaris. Amb el confinament comarcal, l'activitat s'ha reduït fins i tot a zero en alguna ocasió, i en molt poques sortides en el millor dels casos.

Aquest descens atribuïble al de la reducció de la mobilitat ha provocat que Peix hagi hagut de pagar igualment els sous, encara que els ingressos s'hagin reduït dràsticament: “Algun mes he hagut d'afegir calés de la meua butxaca per pagar els salaris”. L'empresa la formen ell, una secretària i tres treballadors que fan torns per repartir-se la feina durant els caps de setmana i no deixar mai el servei al descobert. Tot i que hi va haver de recórrer amb el confinament de fa un any, ara mateix no té ningú en ERTO.

Als inicis de l'empresa el nombre de vehicles que circulaven per la comarca era molt més baix. Les carreteres principals eren d'un sol carril per sentit i amb un pilot de corbes que convidaven més al

Josep Peix, aquesta setmana amb un dels vehicles de l'empresa

mareig que no pas a l'evasió. El turisme interior tot just començava a promocionar-se per part del govern tardofranquista, i d'altra banda la capacitat econòmica del país no estava per excessives alegries. Per tant, tampoc era necessari que els negocis de grues tinguessin tant personal, per-

què en definitiva la família ho tirava endavant, així com tampoc tantes unitats mòbils. Amb els anys el canvi ha estat a tots nivells. Ara molta més gent té cotxe i, en l'escenari actual, moltes ganes de fer sortides per la geografia catalana. A més Grues Peix ha signat acords amb diverses

companyies d'assegurances. L'esperança amb el desconfinament passa per recuperar el que s'ha perdut durant totes les setmanes de restriccions. Si més no Peix confia que es repeteixin escenes com les de Setmana Santa, quan “vam superar de llarg la vintena de serveis”.

Veïns del barri de Santa Anna i el Mercat Municipal de Vic conviuen des de fa mesos amb un grup de joves que generen recels per insults, vandalisme, furt i

agressions. A Manlleu, la policia també n'ha detingut cinc o sis de reincidents que estan al darrere de la majoria de robatoris. Tots dos ajuntaments inten-

ten abordar la problemàtica amb figures com la d'educadors de carrer, però volen centrar els esforços sobretot en les generacions encara més joves.

Baralles, furt i incivisme

Els ajuntaments de Vic i Manlleu busquen la tecla per intervenir en grups de joves que es passen el dia al carrer, sense estudiar ni treballar, i que han convertit els robatoris i el vandalisme en el seu 'modus vivendi'

Vic

G.F./T.V./V.P.

Són 2/4 de 3 del migdia, un grup de quatre o cinc joves amb patinet elèctric molesten un conductor que circula per l'avinguda dels Països Catalans, a l'altura de Santa Anna de Vic. El conductor atura el cotxe i els recrimina l'actitud. Sense que hi hagi cap mena de provocació, un dels joves dona un cop de puny al conductor davant la sorpresa d'aquest i de diverses persones que presencien l'escena al mig del carrer. La Guàrdia Urbana de seguida rep trucades alertant de l'agressió, totalment gratuïta. Ja saben qui són. Això és divendres 23 d'abril i dos dies després una veïna del barri de Santa Anna es torna a posar en contacte amb la comissaria perquè membres del mateix grup li haurien intentat robar uns paquets del jardí de casa. Els protagonistes fa temps que generen malestar al barri, però també a l'entorn del Mercat Municipal de Vic, la Farinera i el Vic Jove, on s'acostumen a reunir cada tarda amb un grup més ampli. Baralles, sospita de tràfic i consum de droga, furt, molèsties als vianants, insults... El tema fins i tot es va tractar al darrer ple de l'Ajuntament després d'una violenta baralla entre els mateixos joves a mitjans del mes de març.

"Ho tenim detectat i fa temps que hi treballem", remarca Bet Franquesa, regidora d'Educació, Joves, Seguretat i Convivència de Vic. La solució, però, és complexa. Es tracta "d'un grup d'una dotzena de nois on s'hi barregen menors i majors d'edat", i el gran problema "és que ni treballen ni estudien". Des de l'àmbit municipal s'estan fent diverses intervencions com són oferir beques salarials, "perquè es puguin reincorporar en algun àmbit laboral i tinguin alguna motivació", i també es treballa a peu de carrer a través de la mediació amb educadors. "En petit grup ens funcionen", reconeix Franquesa, però el problema és quan s'ajunten i després de "moltes hores al carrer no tenen cap bona

idea". I és en aquest punt on els veïns de les zones afectades expliquen que el límit entre la bretolada i la delinqüència és molt difús. La Guàrdia Urbana hi ha intervingut en algunes ocasions, i entre els majors d'edat s'han començat a detectar *modus vivendi* poc adequats.

Conscients d'això, a Vic també es fa molta prevenció entre les noves generacions, i entre els que encara estan en edat escolar "es fomenta que tinguin les tardes ocupades per exemple amb l'esport", diu Franquesa. En aquest sentit, la capital d'Osona té previst començar el curs vinent "una escola municipal d'extraescolars a Secundària", on els joves puguin fer tastets de diverses disciplines, en el que s'espera que sigui un pas intermediari entre "no fer res o estar vinculat a un club", conclou Franquesa.

La situació a Vic coincideix també amb la que s'està donant a Manlleu. Segons la Policia Local i l'Ajuntament, ara mateix al darrere de la majoria de robatoris a la ciutat hi ha cinc o sis joves reincidents que durant els últims mesos han entrat tant

en habitatges com en comerços, entre els quals un forn de pa, un supermercat o una botiga de telefonia. A tots se'ls ha detingut i identificat diverses vegades, però cometen delictes de poca gravetat i, tal com explicava l'alcalde, Àlex Garrido, en una reunió de la setmana passada amb

El límit entre les bretolades i la delinqüència és difús en alguns dels casos

comerciants, "l'endemà tornen a ser al carrer. Ells ho saben i juguen amb això".

Per fer front a la problemàtica, s'ha reforçat el patulatge i el treball conjunt amb els Mossos d'Esquadra i, entre d'altres mesures, es vol instal·lar càmeres de videovigilància o estudiar la creació d'una app de seguretat ciutadana. L'altre vessant d'intervenció passa per l'àrea de Promoció Social i Personal. Pere Compte, que està al capdavant d'aquesta regidoria, explica que es

tracta de nois nascuts al país que "han seguit el circuit habitual d'anar a l'escola i l'institut, amb relacions molt correctes entre companys, però que quan arriben als 16 anys els perdem. No tenen les mateixes oportunitats que la resta i això acaba condicionant el seu futur". És en aquest sentit que parla d'un "fracàs del sistema" –"segurament com a societat no hem sabut canalitzar moltes coses que necessitaven"–, tot i que també reconeix que ara ja no hi ha marge per desfer camí, perquè el cas particular d'aquests joves s'ha anat enverinant fruit de l'actitud violenta, els robatoris, la manca d'un entorn familiar normalitzat, les ocupacions il·legals d'habitatge i les posteriors denúncies.

Tot plegat fa que Promoció Social i Personal s'hagi marcat el repte d'incidir ja no tant en aquest col·lectiu concret, sinó en les generacions més joves, les que podrien emmirallar-s'hi, amb la voluntat d'arrelar-les a la ciutat i que beguin d'altres referents. En aquesta fita és clau la feina que porten a terme cada dia els educadors de carrer, propers gràcies

al tracte informal. Un altre projecte que s'està acabant de definir el tiraran endavant precisament de bracet amb l'Ajuntament de Vic i el Consorci d'Osona de Serveis Socials. Portarà per nom Sostre 365 i vol convertir-se en un revulsiu per "rescatar aquests joves del carrer" i dotar-los de "noves formes de relacionar-se i guanyar-se la vida". Això es concretarà en un programa d'intervenció des d'en termes educatius fins a proveir-los d'habitatge, feina o un rol actiu en entitats, així com posar al dia qualsevol tipus de documentació. "A l'estil de la feina de la Fundació Sant Tomàs, encara que sigui en un altre àmbit", explica el regidor.

Una altra realitat que Compte insisteix que cal abordar és la de les noies. En conversa amb EL 9 NOU, llança la pregunta retòrica d'on són les de la mateixa edat i característiques: "Les perdem de vista als 12 anys i no tornen a aparèixer fins als 16 o 17, moltes vegades picant la porta de Serveis Socials. Hem de saber què passa i com podem acompanyar-les en aquest lapse de temps".

Els joves implicats en aquestes situacions es troben en un moment de la vida ple d'incògnites, on el que pot semblar un joc comporta problemes més greus

MARC SANYE

“La clau és construir un projecte de vida”

Salvador Simó és doctor en Educació Inclusiva i codirector de la Càtedra de Salut Mental de la UVic

Vic

G.F.

Que hi hagi joves que ni treballen ni estudien de qui és un fracàs?

Hi ha una cita del Dalai-lama que diu que implica a tota una societat educar una persona. Hi ha una part de responsabilitat de les famílies; també del sistema educatiu i de com està plantejat. Òbviament la societat hi té un paper important, perquè aquesta manca de vinculació o motivació té moltes connotacions socials. Quan tenim un 45% d'atur juvenil i no som capaços de donar-hi resposta, això ens fa evident un dèficit estructural. Quan els joves veuen aquest panorama els pot generar desmotivació. I finalment hem de tenir en compte la responsabilitat dels mateixos joves. Ells tenen molta part de responsabilitat en el seu procés educatiu i vital. En la seva evolució i en la construcció del seu projecte de vida.

Què pot portar un jove a no tenir cap motivació en

una etapa de la vida en què el normal seria tenir moltes expectatives?

La clau és trobar alguna cosa que doni sentit als joves. Tota persona necessita un projecte vital, i això es construeix amb una narrativa que té sentit per a un mateix. El problema d'aquests joves és que ara mateix no tenen res que ompli la seva narrativa vital. Hi ha un psicòleg molt important per a mi, com és Viktor Frankl, que va crear la logopèdia –que busca arribar a conèixer el sentit de la pròpia existència per millorar la salut global de la persona–, després de passar per Auschwitz. Ell va dir que quan una persona no dona sentit a la seva vida hi ha tres camins: la depressió, que pot portar al suïcidi; el segon camí és l'addicció, i el tercer, el comportament violent. Si no hi ha un sentit a l'hora de desenvolupar un projecte de vida ens pot comportar un problema global, i les manifestacions són les que apunta Frankl. Passa en molts joves; la meua vida no té sentit i

Salvador Simó

això es tradueix en processos depressius, altres cauen en addiccions i molts deriven la frustració cap a comportaments violents o incívics com pot ser fer destrosses. És important trobar projectes de vida significatius.

I com es fa?

Tinc constància que a Vic i Manlleu es fan esforços en aquest sentit. Hem d'oferir temàtiques que els permetin visualitzar un futur vital i

laboral digne. Des de la UVic hem engegat projectes que busquen vincular el futur dels joves amb perill d'exclusió social a temàtiques emergents com poden ser les energies renovables, la impressió digital o la realitat virtual. Moltes vegades les formacions que s'ofereixen a aquests nois són de feines que estan desapareixent. Com a societat hem de fer esforços i ser creatius per oferir feines bàsiques i formació per entrar en sectors en creixement. Corregir la bretxa digital en l'àmbit de l'educació també és molt important.

L'estigma racial encara pesa massa entre els joves a l'hora de plantejar el futur?

Parlar d'immigrants és molt complex. Perquè molts d'aquests nois són catalans i catalanes. Una segona generació d'immigrants nascuts a Catalunya. Com a país no hem abordat a fons el debat de la immigració. Hi hem passat de puntetes. Crec que ja no podem parlar d'immigrant o no immigrant, sinó

que cal tenir molt clar en quina societat ens trobem. Hem d'oferir tots els drets i totes les oportunitats a tothom, però també hem d'exigir els mateixos deures a tots els ciutadans. Ara ens trobem que la segona generació té un buit d'identitat: no tenen un lligam estret amb el lloc d'origen dels pares però tampoc se'ls considera catalans. Es troben en un territori de ningú, i si no

“Hem de tenir en compte la responsabilitat dels mateixos joves”

s'afronta aquesta realitat pot ser un terreny perillós.

I les noies que ni treballen ni estudien són encara més invisibles a la societat?

El més important és conèixer la seva voluntat, quin és el seu projecte de vida. La clau és tornar als drets i deures que dèiem abans. A Catalunya hi ha temes d'igualtat que són innegociables i imposicions que no es poden permetre. Cal conèixer i analitzar molt bé cada cas.

ÉS EL MOMENT DE FER EL GEST QUE ESTÀVEM ESPERANT

Avancem amb la vacunació de la COVID-19

Dona't d'alta al web **La Meva Salut** i actualitza el número de telèfon mòbil per assegurar-te que t'avisem quan arribi el torn de la teua franja d'edat.

lamevasalut.gencat.cat

Per a més informació, canalsalut.gencat.cat/vacunacovid19

/Salut

Catalunya
2030

Generalitat
de Catalunya

Les limitacions en altres punts del Ripollès han fet créixer la massificació al municipi

Queralbs farà pagar per aparcar a Fontalba i a les Gorgues del Freser

Queralbs

Guillem Rico

El pic més alt de vehicles que van passar per la pista forestal de Fontalba l'estiu passat va ser de 492, pràcticament el doble de la punta que hi havia hagut l'estiu del 2019, que va ser de 319, tenint en compte que era el dia dels "Cims per la llibertat" impulsat per les entitats independentistes. De mitjana, el mes d'agost del 2020 van passar-hi 184 vehicles, el doble de l'any anterior, quan era de 96, segons explica Xavier Grivé, tècnic d'Ús Públic i educador ambiental del Parc Natural de les Capçaleres del Ter i el Freser. L'augment de visitants a la zona de Fontalba i també a les Gorgues del Freser, sobretot el darrer estiu, ha fet accelerar la posada en marxa de mesures per frenar la massificació i que els vehicles obstaculitzin els camins. A partir de Sant Joan i fins a mitjans d'octubre, es limitarà el nombre de cotxes que hi podran passar i se'ls farà pagar una taxa. És una de les mesures provisionals que han acordat l'Ajuntament de Queralbs i el parc per preservar la zona.

L'alcaldessa de Queralbs, Imma Constans (JxCat), recorda que ja fa anys que van detectar la creixuda del nombre de visitants però assegura que van patir "un augment

Osona crea una comissió per abordar la problemàtica de l'accés motoritzat al medi natural

Vic L'accés motoritzat i la massificació dels espais naturals s'ha convertit en un problema per als ajuntaments d'Osona, un fet que s'ha agreujat des de l'estiu passat però que no és nou. Per intentar posar-hi remei, el ple del Consell Comarcal va aprovar dimecres per unanimitat crear una comissió consultiva d'accés al motoritzat que té com a objectiu "fer front a aquest accés un pèl descontrolat", assegurava el conseller de Turisme i alcalde de l'Esquirol, Àlex Montanyà (ERC). Va recordar que s'ha notat sobretot en punts com la Creu de Gurb, la riera de Merlès (a la foto, l'estiu del 2019), la Grevolosa

i Bellmunt, el Collsacabra, el Montseny i Vilanova de Sau. A la comissió hi ha representades sis alcaldies i s'ha tingut en compte aquestes espais i també els antics consorcis de turisme per representar totes les zones. Així, hi ha els alcaldes de Gurb, Sant Boi de Lluçanès, Sant Pere, Rupit, Sant Quirze i Sant Martí de Centelles. A més hi ha representants dels dos espais o parcs naturals, del DARP i entitats agràries i forestals. Segons Montanyà, es pretén regular l'accés ja que són conscients que sobretot on no tenen policies locals és més difícil i hi ha una manca d'efectius de rurals i mossos per poder-ho fer no només als parcs naturals com s'ha fet els últims mesos. Aquesta comissió estava prevista per llei des del 1998 però cap consell comarcal de Catalunya n'ha creat cap fins ara.

molt bèstia" l'estiu passat. Amb la pandèmia del coronavirus altres consistoris "van decidir ser molt restrictius i

tancar-los". Amb "l'efecte dels punts tancats la gent va tirant amunt i arriben aquí".

De la carretera de Fontal-

ba, explica Constans, tenen les dades perquè ja quan es va declarar el parc natural del 2015 van demanar que

s'hi instal·lés un ecocomptador per comptabilitzar els vehicles i obtenir dades per a futures accions per reduir l'impacte. A la tardor van fer un procés participatiu amb diferents sectors implicats i els resultats s'han plasmat en un informe que ha d'ajudar a trobar "una solució definitiva" que volen estuar amb més deteniment. Aquest estiu, per començar a fer pedagogia, ja engegaran aquesta prova pilot. A la carretera de Fontalba es limitarà a un centenar de vehicles i hi haurà una persona que en controlarà l'accés i estan treballant en un sistema per

L'estiu passat es va duplicar la mitjana diària de cotxes a Fontalba amb un pic de 492

poder reservar plaça prèviament i pagar-la a través d'internet. A les Gorgues del Freser, a la pista que va fins a la central hidroelèctrica de Daió, on la via és més estreta, hi aparcaven a les dues bandes i, segons Constans, era complicat que hi passessin per exemple els serveis d'emergències. Per això, ja hi van habilitar un aparcament a la tardor amb 44 places, que serà el límit que es deixarà passar als controls de l'estiu.

Ara estan estudiant quant faran pagar, tenint en compte llocs on es fan accions similars i el cost de les mesures. Constans remarca que "no tenen un afany recaptador, és dissuasiu" per reduir l'impacte ambiental.

Revés al porta a porta de Manlleu

L'Ajuntament no ha obtingut la subvenció que preveia de l'Agència de Residus. Han presentat al·legacions, però tot indica que caldrà replantejar com i quan implantar el nou model

Manlleu

T.V.

Manlleu no ha obtingut el milió d'euros que preveia de l'Agència de Residus de Catalunya per posar en marxa el sistema de recollida de residus porta a porta. Tot i haver presentat al·legacions a la denegació de la subvenció, que s'ha atorgat a Ripollet (Vallès Occidental), tot fa pensar que caldrà replantejar com i quan implantar el nou model. Tal com recollia EL 9 NOU de divendres passat, l'equip de govern està decidit a avançar en aquesta direcció, ja que així ho marquen les directrius europees, però

el més probable és que hagi de renunciar a la licitació per compte propi i continuï, almenys a mitjà termini, amb la prestació del servei a través del Consell Comarcal.

Hi ha diversos factors que compliquen l'equació. D'una banda, el municipi té a punt el contracte per treure el porta a porta a concurs i desvincular-se definitivament del Consell en qüestió de residus, però sense la subvenció li falten diners. De l'altra, l'ens comarcal es troba també en període de transició després que s'hagi dissolt Recollida de Residus d'Osona (RRO), l'empresa mixta que va començar a funcionar el 1997 i que s'en-

carrega de la recollida de deixalles i la neteja viària a 39 municipis. Actualment aquesta societat continua operant amb el contracte prorrogat –el ciutadà no ha percebut cap canvi, perquè el servei es presta de la mateixa manera–, però el Consell la vol haver liquidat del tot l'estiu del 2022. Llavors s'optarà per fer la concessió a una empresa especialitzada i, per tant, s'obrirà també una nova etapa a escala comarcal.

La confluència d'aquests dos escenaris, el particular de Manlleu i el del conjunt d'Osona, fa que l'Ajuntament es plantegi desfer camí i tornar a delegar al Consell la competència de la recollida

de deixalles que el mateix consistori va recuperar el maig de l'any passat. Per optar a la subvenció europea un requisit era treure a licitació el servei. I per fer-ho, lògicament, primer calia recuperar-lo (el tenia encomanat al Consell). Ara, esvaida la subvenció, es podria decidir *tornar* al Consell. Una altra via seria avançar per compte propi, la qual cosa requeriria solucionar la falta de finançament, o iniciar com a mínim el porta a porta en indústries i comerços, amb pressupost municipal, i continuar amb el sistema de contenidors al carrer pels residus domèstics. Segui de manera manco-

munada a escala comarcal o des del consistori, el que està clar és que hi haurà canvis. I la regidora de Medi Ambient, Maite Anglada, assegura que seran per implantar el nou model: "No ens plantejem cap tipus d'inversió que impliqui tornar a comprar contenidors o camions. En això no reculem".

No haver aconseguit la subvenció de l'Agència de Residus és el segon revés a la posada en marxa del porta a porta al municipi. El primer Manlleu el va viure l'any passat, quan la Generalitat va decidir reorientar a pal·liar els efectes de la pandèmia una subvenció del fons europeu Feder que l'Ajuntament ja tenia concedida, i que hauria servit per cofinançar el 50% de les despeses. Malgrat els contratemps, a l'altre plat de la balança hi ha la unanimitat política que genera canviar de model: unanimitat de govern i oposició en totes les votacions.

Al ritme actual de generació de deixalles l'emplaçament pot tenir vida útil fins l'any 2040

L'abocador d'Orís comença a obrir el penúltim vas per a residus

Orís

Guillem Freixa

L'abocador d'Orís té previst tancar a finals d'any la fase 3.1, on a dia d'avui s'hi enterren residus que no es poden aprofitar procedents d'Osona i el Ripollès. Amb aquest escenari, aquest mes de maig s'ha de començar a obrir la fase 3.2, que permetrà disposar d'un nou vas. "Cada vas és com un nou abocador", explica el conseller comarcal d'Osona del Cicle de Residus, Albert Castells. L'emplaçament d'Orís està actiu des del 1994, i en aquests gairebé 27 anys hi han entrat més d'1,1 milions de tones de deixalles. Aquest volum de restes acumulades a sota terra va fer clausurar una primera gran zona –anomenada A–, i en la B –l'actual– s'està arribant al límit del primer vas. Aquest que s'ha començat a construir és el penúltim que es podrà ubicar a Orís. Amb el ritme actual de generació de deixalles d'Osona i el Ripollès, la vida útil de l'abocador s'estima d'uns vint anys més, "però és complicat fer previsions en aquest àmbit", diu Castells. Variables com l'augment o no de població, la millora dels sistemes de triatge i sobretot la consciència de la ciutadania perquè cada habitant generi "el mínim de residus possibles", i si en genera "els seleccioni bé i la gran majoria es puguin reciclar", poden fer variar les xifres.

I és que els residus no desapareixen quan buidem el cubell de casa, i fer-ne la gestió té un cost anual que ha d'assumir el mateix ciutadà. Sense anar més lluny, la gestió anual de l'abocador d'Orís "és d'1.400.000 euros", detalla Castells, i 458.000 euros d'aquesta partida "es destinen a tractar els lixivats", el residu líquid que apareix de la descomposició i el filtratge de la matèria orgànica. "Per això és important seleccionar bé. Perquè aquests elements orgànics no entrin a Orís". Des del 2015, el centre de tractament de residus (CTR) que hi ha també a Orís fa de filtre essencial perquè només allò que no es pot reutilitzar de cap manera acabi enterrat a l'abocador. Des dels municipis es remarca la importància d'aquesta selecció prèvia, ja que el cost del cànon d'entra-

Un moment de la visita que es va fer aquest dimecres a l'abocador clausurat de les Llosses per veure la canalització

Inversió d'1,2 milions a l'abocador de Ripoll per reduir els lixivats

Es vol corregir el problema d'impermeabilització que hi havia

Les Llosses

Isaac Muntadas

Des del mes de març, les màquines excavadores no paren de treballar per fer una canalització de les aigües pluvials i gestionar les aigües seminetes i els lixivats de l'abocador Ripollès-3, clausurat l'any 2007. El projecte, que té un cost total d'1,2 milions d'euros, està dividit en dues fases. La primera té un pressupost de 440.803 euros i està previst que s'acabi abans dels sis mesos del termini d'execució, cap al juliol o l'agost. La consellera de Medi Ambient, Imma Constans (Junts), va explicar que l'abocador no tenia una "impermeabilització massa ben feta" i això provocava que les aigües pluvials es barreassin amb els lixivats, el suc que es desprèn dels materials enterrats en descomposició. L'obra pretén que no es mesclin i vol canalitzar les aigües pluvials directament al riu. "Els lixivats els separarem de les aigües seminetes, que tenen una concentració d'amoni més fluixa", apuntava.

Per saber si l'aigua es pot

portar a la depuradora, cal mirar la concentració d'amoni. Es prenen mostres de forma setmanal i a vegades, dos o tres cops per setmana si plou molt. Per evitar haver-ho de fer de manera manual, s'instal·laran uns analitzadors i unes sondes per controlar els nivells d'amoni i es generaran les mostres de forma automàtica

L'obra vol evitar que es barregin les aigües residuals amb les pluvials

ca per tenir-ne "un control diari". La segona fase de les obres consistirà a millorar la gestió dels lixivats a través de l'electrodesaminació, que s'hauria d'acabar a finals d'any o principis del 2022. Això permetrà reduir el cost de la gestió dels lixivats en un 93%, dels 437.000 euros que van suposar el 2020 a 30.000, tal com va avançar EL 9 NOU divendres passat. "L'estalvi només serà efectiu quan l'obra s'hagi acabat", explicava el president de l'ens, Joaquim Colomer

(Junts). Les obres les financen l'Agència Catalana de Residus (250.000 euros), els recursos del PUOSC (250.000 euros) i la Diputació de Girona (160.000 euros). A més, els dos últims anys, tots els ajuntaments de la comarca han arraconat al voltant de 200.000 euros més.

Actualment, el Ripollès envia la fracció de rebuig de les seves deixalles al centre de tractament de residus d'Orís. Segons les dades del Consell Comarcal, l'any 2020 es van generar 14.169 tones de residus, de les quals n'hi havia 7.560 de rebuig, que són les que van anar a Orís. Per cada tona es van pagar 103,69 euros, que equival a una despesa total de 783.883 euros per tractar aquests residus. Un cost que anirà pujant, ja que cada any augmenta el cànon d'entrada que marca l'ARC. Colomer és partidari de quan s'acabi el contracte que regeix l'actual model de recollida de residus s'exposin "els números de cadascun" perquè els alcaldes escullin quin s'adapta més a les necessitats de la seva vila.

da a l'abocador és elevat i la tendència és que vagi a l'alça en els propers anys.

Des d'Osona, l'aposta de molts municipis pel sistema porta a porta ha permès millorar molt les xifres de recollida selectiva i reduir la franja de rebuig que acaba a Orís. Al Ripollès, on només fa porta a porta Sant Joan de les Abadesses, "els residus també es trien millor que fa uns anys". Castells hi posa xifres: el 2015, l'entrada de producte a l'abocador es repartia "en un percentatge de 80-20" entre Osona i el Ripollès. A dia d'avui "el percentatge se situa en un 85-15". Segons Castells, l'augment de població a Osona hi influeix, "però al Ripollès també trien millor i és d'agrair".

L'abocador d'Orís ha acabat sent una solució compartida per Osona i el Ripollès en un àmbit gens fàcil com el de les deixalles. I és que el debat de què fer amb els residus es va començar a afrontar de ple a finals dels setanta, quan era comú veure fumejar piles de porqueria als afores de diversos municipis. En territori

Un bon triatge és clau per reduir l'entrada de materials a l'abocador

osonenc, el primer abocador controlat que es va construir va ser el de Cal Gitanet, ubicat a la dreta de l'actual C-25 en direcció Manresa a l'altura de l'àrea de servei de Gurb. Després de 20 anys d'acumular residus, sobretot de Vic però també d'altres punts de la comarca d'Osona, el 1994 es va deixar d'utilitzar. Tot i no rebre residus, el material que hi havia enterrat generava lixivats, i no va ser fins al 2010 que es va fer una actuació important per clausurar definitivament l'emplaçament. També es va impermeabilitzar la zona per recollir i tractar millor els lixivats que s'hi generaven. Tal com passa a l'abocador clausurat de les Llosses, el de Cal Gitanet també genera uns costos de manteniment. En concret són 390.000 euros anuals, una despesa que comparteixen al 50% l'Ajuntament de Vic i el Consorci de Residus Urbans d'Osona.

Una mostra més que les deixalles no desapareixen quan surten per la porta de casa. Cal tractar-les, reciclar-les i en un últim cas enterrar-les en uns abocadors que estan condemnats a tenir un manteniment i a generar una despesa fins i tot dècades després de ser clausurats.

Està previst invertir-hi 1,4 milions d'euros i uniran la Casa Serra i Moret amb els actuals jutjats

Justícia comença amb sis anys de retard les obres als jutjats de Vic

Vic

EL 9 NOU

Gairebé sis anys i mig després que el llavors conseller de Justícia, Germà Gordó, anunciés el projecte d'unir la Casa Serra i Moret –on hi havia hagut la comissaria de la Guàrdia Urbana– amb l'actual edifici dels jutjats, aquesta setmana han començat les obres. La Generalitat té previst invertir 1,4 milions en una reforma que consistirà a unir l'edifici de la rambla Hospital amb el del carrer Morgades per la planta baixa però també reformar tant l'interior com la façana de la Casa Serra i Moret. Les obres està previst que durin un any i farà que amb els dos edificis units Vic disposi de 3.300 metres quadrats destinats a equipaments judicials. D'una banda, permetran reagrupar els actuals però també disposar-ne de nous. En les obres s'hi crearà una nova zona de custòdia de detinguts i es faran circuits i zones per preservar les víctimes, especialment les de violència masclista.

El projecte que van presentar el desembre de l'any 2014 Germà Gordó (CDC) i el llavors alcalde, Josep M. Vila d'Abadal, ha canviat molt. Inicialment s'havien de fer obres per uns 600.000 euros i

Els operaris han començat les obres aquesta setmana

les havia d'avançar el mateix Ajuntament de Vic. L'any 2016, ja amb Carles Mundó (ERC) com a conseller de Justícia, el projecte va canviar i es va apostar perquè fos Justícia qui fes una inversió més important, de més del doble, i a canvi es fes una sessió gratuïta de l'immoble durant 20 anys.

Aquestes obres han de pal·liar, en part, el dèficit que tenen les infraestructures judicials de Vic. Des de fa

més d'un any i mig que els jutges de Manresa no es desplacen a Vic per fer els judicis penals de l'àrea d'Osona. Es van plantar per les deficiències del local on se celebraven les vistes orals, al carrer Doctor Junyent. Les obres que ara han començat, però, tampoc garanteixen que hi hagi espai per acollir un jutjat penal propi com es reclama des de fa anys. De fet, la unió d'aquests dos edificis ha d'acollir també un sisè jutjat d'instrucció i

primera instància. Per aquest motiu, l'Ajuntament ha cedit al Departament de Justícia un local de 280 metres quadrats a la ronda Camprodon que podria servir per acollir els judicis penals que era es fan a Manresa. La junta del Col·legi d'Advocats de Vic no era partidari de les obres que ara han començat, perquè creu que aviat les instal·lacions quedaran petites. Era més partidària de construir un palau de justícia.

Fuig de la policia amb una bici robada durant el toc de queda a Vic

Vic La matinada del 23 d'abril, una persona que anava en bicicleta va esquivar un control de la Guàrdia Urbana. Quan el van interceptar presentava símptomes d'haver consumit substàncies estupefaents i es va comprovar que la bicicleta elèctrica era robada. Els agents el van denunciar per conduir drogat, no complir les restriccions nocturnes i haver sostret una bicicleta valorada en 4.000 euros. L'endemà dels fets, el titular de la bicicleta es va presentar a la comissaria per denunciar el robatori del vehicle de dins del seu cotxe.

Tres ferits després de la bolcada d'una furgoneta a la C-17 a Balenyà

Balenyà Quan passaven 10 minuts de les 10 del matí de dimecres, una furgoneta va patir un accident al punt quilomètric 47 de la C-17 en sentit Vic. El vehicle, que va quedar totalment bolcat a l'altura de Balenyà, va obligar a tallar la circulació en sentit Vic. El trànsit no es va poder restablir fins passada gairebé mitja hora, i durant molta estona es van mantenir les retencions en aquest tram de la via. Pel que fa als accidentats, el Servei Català de Trànsit va informar que hi havia hagut tres ferits i que havien estat traslladats a l'Hospital Universitari de Vic.

Nou vehicle al Parc de Bombers de Prats de Lluçanès

Prats de Lluçanès La Generalitat va renovant de mica en mica la flota mòbil dels Bombers. Una de les últimes adquisicions que ha rebut el parc de Prats és un BPR, un vehicle de la marca sueca Scania pensat sobretot per a incendis forestals, però que

també pot ser útil en rescats urbans o accidents de trànsit. Entre les seves prestacions hi ha tracció quatre per quatre, un dipòsit amb capacitat per a 3.500 litres d'aigua, una cabina d'alta resistència a impactes o una estació meteorològica a bord. Entre aquest 2021 i el 2023 han d'arribar un total de 92 vehicles com aquest a Catalunya.

Construiran dos trams d'escullera per aturar les esllavissades a Sant Antoni

St. Joan de les Abadesses

J.R.

Les obres de reparació de les esllavissades que es produeixen a la pujada de la muntanya de Sant Antoni es realitzaran amb la construcció de dos trams d'escullera per tal d'evitar nous moviments d'argiles. El global de les obres tindrà un cost de 185.673 euros, que han sortit a licitació. L'actuació preveu una fase prèvia on es col·locarà a aglomerat en fred per tapar provisionalment les esquerdes i forats al tram baix de la carretera. Més endavant, s'enderrocarà i extraurà l'aglomerat existent i es farà una excavació fins a l'estrat rocós, que es repicarà fins a mig metre de profunditat per

tal d'assentar-hi el fonament de l'escullera. Les mateixes terres extretes serviran per tapar l'escullera. Finalment s'estendrà i es compactarà una base artificial a la carretera, es construirà una cuneta de formigó lateral i es col·locaran les capes d'aglomerat.

Les contínues esllavissades que s'han produït en aquesta muntanya s'han convertit en un problema que els dos grups del consistori qualifiquen de "molt important". Durant l'últim any l'Ajuntament ha fet seguiment setmanal de la problemàtica, que es va accentuar amb els episodis de pluges i les llevantades del 2020. Un cop iniciades les obres es preveu que tinguin una durada màxima d'onze setmanes.

No és un impost al teu cotxe

És un impost al CO₂ per preservar les passejades

Tots els que tenim vehicle tenim un compromís amb el medi ambient.
**Amb l'impost al CO₂ fomentarem la mobilitat sostenible, l'energia
renovable i la preservació del medi natural.** Gràcies a aquesta nova mesura,
millorarem la salut de les persones i lluitarem contra l'emergència climàtica.

Informa-te'n a impostco2.gencat.cat

#SeguimGaudint

 Catalunya
2030

 Generalitat
de Catalunya

Sora, amb un regidor menys perquè no tenen substituïts

Sora

G.R.

La renúncia d'una regidora, Berta Aulí (IpS-AM), per motius personals ha deixat el consistori de Sora amb un electe menys. El municipi funciona amb el sistema de llistes obertes i a les darreres eleccions municipals es van presentar tres regidors per JxCat i dos, un dels quals Aulí, per ERC. Tot i anar amb sigles diferents, els cinc candidats van plantejar ja d'entrada un programa conjunt. Eren les cinc úniques persones que anaven a les llistes en un poble en què hi ha cinc actes de regidor. Amb la renúncia, ara són només quatre i no hi ha ningú per cobrir la vacant que queda. L'alcalde, Janna Locher (JxCat), al programa *Angle obert* d'EL 9 TV va agrair la tasca que havia fet Aulí, que era regidora d'Educació, Cultura, Festes i Turisme. Les carteres se les han repartit entre els altres regidors i continuaran així el que queda de mandat. Locher també va apuntar que aquest podria ser el seu darrer mandat: "La intenció és acabar el que queda i ho deixaré aquí", perquè es vol dedicar a la seva professió després d'uns anys en què "he après, disfrutat i treballat pel poble". Tot i això, de moment no està clar qui en pot agafar el relleu.

El veterinari vigatà Quim Segalés ingressa a l'ACVC

Vic El catedràtic del Departament de Sanitat i d'Anatomia Animals de la UAB i investigador a l'IRTA-CReSA Joaquim Segalés ha ingressat a l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya (ACVC). En la sessió d'ingrés, el veterinari vigatà va pronunciar un discurs amb el títol "El descobriment de les noves malalties: de l'emergència al control". Segalés és un gran especialista en malalties animals i coronavirus.

Anna Erra presidirà el Consell Nacional de JxCat

Vic

V.P.

L'alcalde de Vic, Anna Erra, serà la presidenta del Consell Nacional de JxCat després de ser l'única candidata que ha aconseguit els avals necessaris per ocupar el càrrec. L'altre aspirant era Vicenç Ribalta, un afiliat de Mollerussa, que no va aconseguir suficients suports interns. Anna Erra, que és diputada des del mes de juny de 2018, també ocupa una de les vicepresidències del partit al costat de Jordi Turull, Elsa Artadi i Josep Rius. El Consell Nacional de Junts és el màxim òrgan de decisió, debat, participació i control del partit entre congressos. Erra va ocupar la vuitena posició de la llista de Junts a les darreres eleccions al Parlament.

El nomenament d'Anna Erra, que afronta el seu segon mandat com a alcaldessa de Vic, es formalitzarà durant el congrés extraordinari que el partit farà els

Anna Erra

dies 7 i 8 de maig, i està previst que es pugui constituir durant el mes de juny. Per Erra aquest "és un pas més en la construcció de Junts, un treball exemplar, conjunt i transparent". A nivell particular, diu que la presidència del Consell Nacional "permetrà que tant la ciutat per la qual treballa cada dia com el nostre territori compti amb representació en les estructures polítiques".

El vigatà Josep M. Reniu serà un dels senadors d'ERC designats pel Parlament

Vic

G.R.

El polític vigatà Josep M. Reniu és una de les tres persones que ha proposat ERC per ser senadors designats pel Parlament. Reniu és doctor i professor en Ciència Política i de l'Administració per la UB i expert en governs de coalició i processos electorals i ja fa uns anys que assessora ERC. Ell mateix explica que des del partit han considerat que reunia les condicions per ser senador i assegura que "en menys d'un segon vaig acceptar la proposta". Després de l'oferiment, ha de passar per la Comissió de l'Estatut dels Diputats del parlament català i l'ha de ratificar el ple.

"És un honor per qualsevol ciutadà que el Parlament et proposi per una responsabilitat d'aquesta magnitud", assegura Reniu. El futur càrrec, pel qual d'entrada hi ha acord, falta que passi el tràmit parlamentari. Hi haurà tres senadors pel PSC, tres

Josep M. Reniu

per ERC i dos per JxCat després del pacte antifeixista per evitar que Vox en tingui cap.

Reniu afegeix que encara la futura etapa amb "voluntat de treballar i d'aprendre" i també amb una "il·lusió enorme amb ganes d'implicar-me i fer evident el compromís en la defensa dels drets i llibertats fonamentals". Tot plegat en un àmbit que per la seva formació ha analitzat i estudiat.

Ferran Colom, escollit com a coordinador de JxCat a Vic

Vic Junts per Catalunya ja ha constituït la coordinadora local a Vic. En un procés de vot telemàtic que s'ha fet simultàniament a totes les capitals de comarca van escollir Ferran Colom (tercer per la dreta) com a coordinador local. La resta de la junta la formen Carme Tió, responsable de política municipal; Imma Vilamala, d'organització; Bet Piella, de comunicació, i Toni Masoliver i Eva Solé com a vocals. És l'única candidatura que es va presentar i des de JxCat diuen que està formada per persones de diferents àmbits amb la voluntat de fer un grup transversal i plural.

A judici cinc joves per haver ocupat una casa a Vic

En l'habitatge hi volien fer un centre social

Vic

EL 9 NOU

Cinc joves van declarar dimarts passat als jutjats de Vic per haver ocupat una casa a Vic l'octubre passat. L'objectiu de l'ocupació de l'habitatge era crear-hi "un centre social autogestionat per a joves", però tres dies després d'entrar-hi i a través

d'una denúncia de l'empresa propietària de l'immoble, els Mossos d'Esquadra els van desallotjar. Els cinc joves estan acusats d'un delictes d'usurpació.

Per acompanyar les persones citades a declarar, el grup Pigot, que dona suport als represaliats polítics d'Osona i el Lluçanès, va convocar una concentració a davant

dels jutjats. Una dotzena de persones s'hi va concentrar amb pancartes i lemes com "Viure és un luxe, ocupar és un dret" o "Gent sense casa, cases sense gent". Una representació dels acusats va denunciar que els joves "tenim ganes de fer coses però en la situació actual tothom ens ho impedeix", i també van lamentar que els ajuntaments no els cedixin espais per fer les seves activitats, un escenari que podia produir-se si hi hagués voluntat, ja que als pobles i a les ciutats hi ha molts habitatges buits des de fa molts anys.

Conferència sobre el 5G i la contaminació electromagnètica

Vic El grup Per a una moratòria a la 5G a Osona organitza aquest divendres a 2/4 de 7 de la tarda una conferència i posterior col·loqui sobre l'aplicació d'aquesta nova tecnologia i la contaminació electromagnètica. En l'acte, que es podrà seguir en directe pel canal de YouTube de TVBagué i es podrà recuperar sempre que es vulgui, hi participaran l'enginyer en Telecomunicacions Joan Carles Olmedillas i la biòloga Núria Marín.

Optica Comas
Ortopèdia necessita
**GESTORA /
ENCARREGADA
D'ESTABLIMENT**

Edat indiferent.
Millor amb experiència en
comunicació i gestió d'empresa.
Jornada completa.
Envieu CV a: comas@comasvic.cat

L'equip de govern va tombar la proposta de fer una auditoria pública per explicar-lo als veïns

CUP i ERC denuncien opacitat en el projecte Bike Resort de Ripoll

Ripoll

Jordi Remolins

L'equip de govern de Ripoll va salvar l'empresa Elevated MTB de l'auditoria pública del seu projecte de Bike Resort, plantejada pel grup d'Alternativa per Ripoll-CUP a través d'una moció en el ple municipal de dimarts passat. El portaveu de la CUP, Aitor Carmona, va demanar que es presentés el projecte tècnic en un acte públic, on es detallés la feina dels tècnics municipals en matèria d'urbanisme, promoció econòmica, medi ambient i mobilitat, per tal que els vilatans puguin discernir-ne la viabilitat. Aquesta mateixa setmana diferents mitjans han publicat que l'empresa preveu una inversió de 8 milions d'euros per desenvolupar el parc ciclista a la muntanya Puig de la Devesa i la venda d'uns 50.000 forfets durant el 2023. L'emplaçament, malgrat estar en el terme de Ripoll, és més proper al nucli urbà de Campdevànol.

Tant la CUP com ERC van acusar l'equip de govern de manca de transparència i opacitat, tot i que el portaveu republicà, Roger Bosch, va afirmar que "veiem bé el projecte". Bosch va demanar valentia al consistori i va recordar projectes com el Clownia que es va plantejar fa anys, però que va acabar establint-se a Sant Joan de les Abadesses. Carmona va demanar reiteradament "quin paper hi juga l'Ajuntament?" i va reclamar a l'alcalde, Jordi Munell (Junts), que escolti la gent del territori. Després de gairebé una hora de discussió, Carmona va

Restauració de les voltes de Sant Pere

Ripoll Els grups de Junts i ERC van validar la proposta de la regidora no adscrita Sílvia Orriols per fer una restauració completa de les voltes de creueria de l'església de Sant Pere. La redacció de l'acord es va fer per tal que l'Ajuntament, el Bisbat de Vic i altres administracions busquin solucions de finan-

çament per prosseguir amb la restauració. Malgrat la negativa del PSC i Alternativa per Ripoll-CUP, la moció va prosperar i va suposar la segona consecutiva que es vota a favor després de la de març, on es va condemnar l'atac a la seu del nou partit de Sílvia Orriols. A la foto, l'acte d'inauguració de la restauració, l'any 2015.

qualificar la posició de Junts com a "despotisme il·lustrat: tot per Ripoll però sense Ripoll".

El regidor de l'àrea de Serveis al Territori, Joaquim Colomer, va destacar que el Bike Resort situarà Ripoll com a destí ciclista i en va lloar el compromís amb l'entorn, tot afirmant que l'Ajuntament no té costum d'informar d'iniciatives privades. Per la seva banda Munell va assenyalar que en no tractar-se d'una ubicació pública la responsable de validar el projecte és la Comissió Territorial d'Urbanisme de Catalunya, a qui va qualificar d'ens "molt garantista" i que sovint

complica la realització de tràmits. També va autodefinir el seu govern com a "facilitador de l'activitat econòmica" i va acusar la CUP de ser un grup

L'empresa ha dit que invertirà 8 milions al parc ciclista al Puig de la Devesa

"anti-Ripoll" més que no pas antisistema, pel fet de negar-se a uns possibles ingressos de 16 milions d'euros anuals.

La discussió sobre la conveniència o no de celebrar-se

l'auditoria pública va iniciar-se amb els partits d'esquerres disposats a votar-hi a favor, però el PSC es va fer enrere i va acabar abstenint-se "després d'haver-ne parlat telemàticament amb els nostres regidors", segons Joaquim Merino. El PSC és un dels socis de govern de Junts al Consell Comarcal del Ripollès. La regidora no adscrita, Sílvia Orriols, també havia anunciat l'abstenció, però va canviar el vot per fer-ho en contra de la proposta de la CUP, tot i que en cas de produir-se un empat el vot de qualitat de l'alcalde hauria estat suficient per impedir que prosperés.

Crispació al ple de Centelles per tancar el debat sobre la taxa dels serveis funeraris

Centelles

V.B.

Crispació al ple de Centelles en el qual es van desestimar definitivament les al·legacions presentades per Ara Junts i Fem Centelles contra l'ordenança fiscal relativa als serveis funeraris. Carme Sayós (JxCat) va anunciar que es redactarà un reglament on quedaran paleses les competències pel que respecta als serveis fúnebres i al cementiri, de titularitat municipal, i les del tanatori, de la concessionària que presta el servei. Aquest és el segon ple extraordinari que es convoca per donar per tancada aquesta qüestió, que ha portat "confusió i malentesos", segons Carla Ferré (Ara Junts), i en la qual Dolors Calm (Fem Centelles) hi veu la voluntat d'"afavorir una empresa particular com és la concessionària". El regidor de Governació i Serveis, Antoni Castells (PSC), va demanar a l'oposició que es mirés bé la documentació i els va dir que "tampoc em ve de gust treballar per vostès", amb un to que va provocar retrets dels al·ludits, però l'alcalde, Josep Paré (PSC), es va negar a cridar-li l'atenció.

Alfons Giol va reiterar la petició d'Ara Junts de fer plens cada mes i va demanar que "les sessions extraordinàries siguin realment per temes urgents", com estableix la llei. "El tema de les al·legacions ho justifica i el dels estatuts també", va respondre Paré, abans de modificar uns articles dels estatuts de la Fundació Osona Formació i Desenvolupament a petició del registre de fundacions.

Mor un voltor electrocutat a Osona

Vic Els Agents Rurals van recollir aquest dimecres un voltor mort a Osona amb indicis d'electrocució als peus d'una línia elèctrica, segons expliquen els agents. Fa unes setmanes la fiscalia va informar precisament que el jutjat de Vic ha admès a tràmit una querella presentada per la Fiscalia de Medi Ambient contra sis alts càrrecs d'Endesa per presumptament no haver pres les mesures per evitar la mort de centenars d'aus electrificades a la comarca d'Osona.

AGENTS RURALS

BOSCH

*Consultoria jurídica,
fiscal i laboral*

Serveis
Laboral
Comptable i fiscal
Jurídic-laboral
Jurídic
Civil, Penal i Mercantil

C. Ramon de Terrades, 6 · baixos
08500 Vic
T 93 881 49 70
info@consultoriabosch.com
www.consultoriabosch.com

Dormir en una església

Polèmica a Torelló per l'obertura d'un allotjament rural a l'església de la Coromina.
L'Ajuntament els ha obert un expedient per fer obres en un espai catalogat sense permís

Torelló

Guillem Rico

“Excel·lent estada a la casa de Déu! Dinar, sopar i pernoctar en una església ha estat una grata experiència, ens hem sentit molt feliços i còmodes en aquest allotjament tan peculiar i singular.” És una de les dues ressenyes que consten a la pàgina web d’Airbnb sobre l’església del Sagrat Cor de la Coromina de Torelló. Aquesta és del desembre, on qui fa el post va fer una estada per Nadal; el segon escrit és de l’abril i diu que “ens va encantar l’originalitat de l’allotjament”. Aquesta originalitat la dona el fet d’estar situat dins l’església mateixa de l’antiga colònia, una de les primeres obres que va fer l’arquitecte Josep M. Pericas l’any 1905 i que està declarada com a Bé Cultural d’Interès Local (BCIL) des del 2010. Tot i aquests comentaris i l’opció de fer reserves a través d’aquest portal i també de Booking.com, segons el propietari, Manuel Rueda, de l’empresa Adamantium Group, “no està funcionant, ja ens agradaria que comencessin les reserves”, ja que, diu, estan fent els tràmits per iniciar l’activitat. Tot i això, per comprovar-ho EL 9 NOU va intentar fer una reserva a través de Booking per a aquest cap de setmana amb pagament inclòs. La web ho permetia, almenys, fins dimecres i segons el propietari dijous es va bloquejar. Ara no es poden fer reserves fins al 29 de maig. Una nit per a dues persones té un cost de 249 euros, encara que a través d’Airbnb demana un mínim de dues nits i surt a 300. A banda de fotos d’habitacions sota les voltes del temple,

L'església del Sagrat Cor de la Coromina i la rectoria de l'antiga colònia de Torelló

A LES WEBS D'ALLOTJAMENTS Imatges de l'interior de l'església, que s'ha adequat per a l'activitat

també s’hi mostren imatges de cambres ubicades a la rectoria del costat, un espai que està connectat, segons el propietari, que assegura que a l’església no s’hi pot dormir: “Cedim l’espai de l’església i la rectoria és l’allotjament” i allà només hi ha un sofà llit al que seria l’antic cor. Rueda assegura que “gairebé estem preparats per obrir”, però diversos testimonis, com

alguns veïns constaten i també els comentaris a les webs, demostren que l’activitat ja funciona.

Segons el regidor de Serveis Territorials de l’Ajuntament de Torelló, Adrià Jaumira (ERC-JpT), els permisos no s’han donat i per tant “si s’hi està fent una activitat és il·legal”. Només els consta que a principis d’any van entrar una sol·licitud de lli-

cència d’activitats que encara està en tràmit per fer esdeveniments com casaments i també un servei de bar, però no com a allotjament. Abans de la compra per part dels nous propietaris a principis del 2019 van demanar assessorament als serveis d’Urbanisme municipals, però ara han vist que s’hi han fet unes obres per les quals no s’ha demanat permís, a banda que

no s’hi poden fer determinades actuacions “que desvirtuïn l’edifici” en ser BCIL. Per aquest motiu l’Ajuntament ha obert un expedient de legalitat urbanística després d’una visita de l’inspector al lloc. Jaumira comenta que els edificis es troben en una zona inundable en què a més el pla urbanístic no està desenvolupat. Així doncs, totes les intervencions han de passar el vistiplau d’Urbanisme de la Generalitat i no s’hi permeten fer determinades obres i usos ja que tot ha de ser “provisional” i que es pugui desmuntar fàcilment, per si el pla definitiu no ho permet. Segons el propietari, a internet només han posat anuncis i estan esperant les llicències per iniciar l’activitat. Assegura que van iniciar els tràmits i que han pagat totes les taxes. D’obres diu que només han fet una reparació a la teulada.

D’intervencions se n’hi han fet i han provocat molèsties a uns veïns que tenen segona residència en una de les plantes de la rectoria. “Han construït una volta que fa que ens entri aigua a casa, ens han tapat una finestra i volen obrir una franja al nostre pati”, comenta Carlos González, que ha fet arribar queixes a l’Ajuntament. González assegura que fa dos anys que hi treballen i que fins i tot li han dit que “t’he de fer la vida impossible perquè marxis d’aquí”. El veí vol que “em deixin tranquil”. Rueda admet que han tingut “molts problemes amb el veí” i que hi ha anat la policia en cinc ocasions.

La polèmica es va donar a conèixer al ple de dilluns arran d’una pregunta del regidor de JxCat Jordi Rosell, que va demanar pels tràmits que havia fet la propietat. Jaumira no descarta que la Generalitat pugui donar permís per a esdeveniments però veu difícil la pernoctació. De moment, si algú podrà tornar a agafar el son a l’església de la Coromina està per desvelar.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

FP dual de l'aigua, la millor opció formativa per a una ocupació de qualitat

Els joves han estat un dels col·lectius més greument afectats per la pandèmia de la Covid-19. L'atur juvenil s'ha enfilat fins al 38,1% durant el 2020, segons les dades del quart trimestre de l'Enquesta de Població Activa. Aquesta xifra és gairebé tres vegades més que l'atur global a Catalunya, que és del 13,8%.

Tota una generació albira un futur fosc, però no ens podem deixar endur per aquesta tendència tan negativa, sinó que hem de cercar les oportunitats per recuperar la prosperitat.

La realitat del nostre mercat laboral és que es produeix un decalatge entre les competències que demana el mercat i l'oferta de professionals. Segons el Centre Europeu pel Desenvolupament de la Formació Professional, el 2025 el 49% dels llocs de treball que s'ofereixin a Espanya requeriran una qualificació

intermèdia, és a dir, perfils tècnics i tècnics superiors, que són precisament pels quals capacita l'FP. La xifra actual de persones amb un nivell intermedi de qualificació és del 25%, davant del 48% de la Unió Europea. Tenim l'oportunitat de duplicar les persones amb aquesta formació que es podrien incorporar al mercat de treball.

Pel que fa a les taxes d'escolarització en FP de grau mitjà, Espanya en té una de les pitjors de l'OCDE: el 12% davant del 26% dels països que integren l'organització. És molt probable que aquest fet expliqui la taxa d'atur juvenil que tenim entre els menors de 25 anys, situada en el 41% a Espanya (el 38,1% a Catalunya), mentre que en els països del nostre entorn és del 14%. A països com Alemanya, on hi ha un fort arrelament de l'FP dual, la taxa d'atur juvenil

era del 5,6% el 2019, fet que demostra l'alta inserció laboral d'aquest model formatiu.

El camí a seguir és precisament el que ja van recórrer països com Alemanya, Àustria, Itàlia o Suïssa, que van fer una aposta decidida per l'FP i, específicament, per l'FP dual, en què es realitza una alternança dels estudis entre el centre i pràctiques a l'empresa.

Amb una inserció laboral al voltant del 70%, i en determinades famílies professionals com les vinculades a la digitalització, del 100%, l'FP dual es perfila com la millor alternativa per accedir a un lloc de treball. Tanmateix, a Espanya només representa el 3% de tota l'oferta educativa d'FP, mentre que pot assolir el 40% a països com els anteriorment referenciats.

▶ Agbar i l'FP dual a Catalunya

Agbar és el referent de l'FP dual en el sector de l'aigua i promou, a través de l'Escola de l'Aigua, aquesta modalitat formativa des de fa nou anys en col·laboració amb instituts públics, ajuntaments i el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

La companyia ha participat des d'un primer moment en el disseny de l'FP dual, que combina les classes a l'aula amb l'aprenentatge a l'empresa. Així mateix, ha impulsat un grau mitjà a Catalunya l'any 2014 i, posteriorment, ha participat en la configuració del cicle superior.

L'èxit d'aquest model educatiu, basat en la col·laboració entre administracions públiques, centres educatius i empreses, permet unir ocupació, talent i productivitat. Actualment, s'imparteixen programes duals del sector de l'aigua en tres centres públics de Catalunya, l'Institut Pere Martell de Tarragona, l'Escola Municipal del Treball de Granollers i l'Institut Esteve Terradas de Cornellà de Llobregat.

Des de l'Escola de l'Aigua, es coordina la implementació dels programes a partir d'un treball estret amb els docents dels instituts i els experts d'Agbar, que ofereixen la seva experiència i coneixement com a referents dins del sector de l'aigua. Aquest enfocament repercuteix en el foment de l'ocupació de qualitat, un dels vectors sobre els quals se sustenta el pacte social que impulsa la companyia.

En aquest sentit, per exemple, el grau mitjà compta amb una ocupabilitat al voltant del 80% dels estudiants que finalitzen el cicle formatiu. La tecnificació i innovació del sector de l'aigua permet generar llocs de treball de qualitat, amb una formació adaptada a les necessitats de les empreses.

▶ El projecte europeu 3LoE

El gran repte és involucrar les pimes en l'FP dual, ja que representen més del 99% del nostre teixit empresarial. En aquest sentit, Agbar participa, juntament amb l'Institut Pere Martell de Tarragona i el Departament d'Educació, en un projecte europeu de centres d'excel·lència d'FP, que té com a objectiu impulsar la transició ecològica de forma competitiva en les pimes. I la fórmula per dur-ho a terme és a través dels cicles de formació professional del sector de l'energia i de l'aigua. Les accions principals del projecte pretenen afrontar els reptes de l'economia verda a través d'una cooperació transnacional. El projecte s'emmarca dins del Pacte Verd Europeu, el full de ruta que impulsa la UE per assolir una economia sostenible. L'acompliment d'aquest objectiu exigirà que transformem els reptes climàtics i

mediambientals en oportunitats en tots els àmbits i assolim una transició justa i integradora que no deixi ningú enrere. En aquest sentit, la UE té particularment en compte un dels actors fonamentals dels ecosistemes industrials europeus, les pimes, que suposen el 99% de les empreses europees, el 50% del PIB de la UE i són responsables de dos de cada tres llocs de treball. Així mateix, considera l'FP dual com a palanca fonamental de la competitivitat empresarial.

El programa Erasmus+ ha impulsat la creació de set Centres d'Excel·lència Professional per proporcionar estudis de formació professional d'alta qualitat i així atendre la demanda de joves professionals per part de les empreses del sector, donar suport a activitats emprenedores i difondre la innovació en l'àmbit de l'economia verda com a eina de suport a la competitivitat de les petites i mitjanes empreses.

Més informació sobre el projecte europeu 3LoE www.3-loe.eu

L'Escola Municipal del Treball de Granollers, un cas d'èxit

La primera edició del cicle formatiu de grau mitjà en xarxes i estacions de tractament d'aigües es va començar a impartir el curs 2017-18 a l'EMT de Granollers. Des de llavors, s'han format 75 alumnes. El pròxim mes de setembre se n'inicia la cinquena edició. Agbar destaca que l'èxit d'aquesta formació es fonamenta en les aliances educatives i en la col·laboració públicoprivada. En aquest sentit, l'Ajuntament de Granollers ha apostat per l'FP dual, fins a esdevenir una de les ciutats amb més convenis de dual per a alumnes matriculats a cicles formatius.

Així doncs, l'FP dual del sector de l'aigua genera oportunitats de futur i obre un horitzó per garantir una ocupació de qualitat als joves. Convidem els més joves a descobrir aquest sector i el seu futur professional a través d'aquests cicles i els centres educatius per al curs 2021-22 a www.fpdualaigua.info.

Fer viure els robots

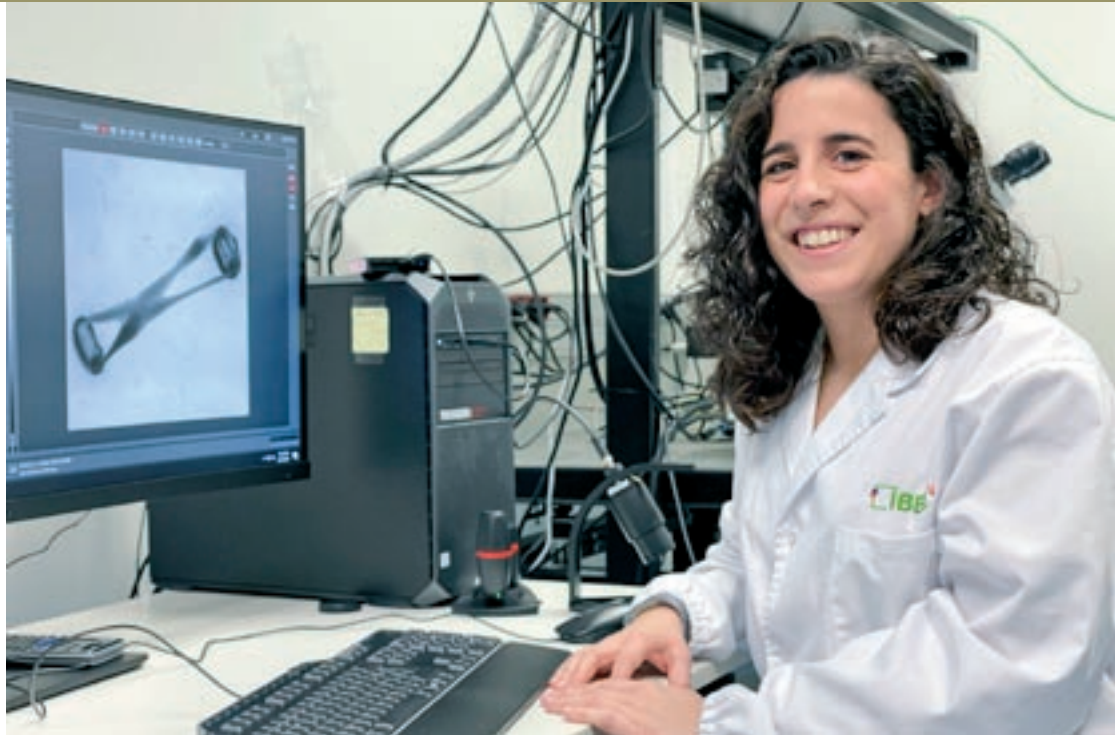
La santperenca Maria Guix és una de les investigadores de l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya que ha desenvolupat els nous robots biohíbrids basats en cèl·lules musculars

Sant Pere de Torelló

Guillem Rico

Té poc més d'un centímetre de longitud, pot nedar i moure's com un peix i arribar a velocitats sense precedents. És un robot viu que utilitza la contracció espontània de materials basats en cèl·lules musculars juntament amb un esquelet innovador i flexible en forma de serpentí. Té unes dimensions reduïdes però suposa un gran avenç en el camp dels robots biològics, i al darrere hi ha la santperenca Maria Guix, investigadora de l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC) de la Universitat de Barcelona.

Fa tres anys que Guix va començar a treballar a l'equip d'investigació liderat pel professor Samuel Sánchez per aconseguir a banda de la impressió en 3D d'hidrogels, com gelatines, “la integració de cèl·lules que no només creixin, sinó que facin funcions específiques, són musculars i aprofiten el moviment contràctil”, de manera que poden fer un moviment controlat per contraure o expandir aquesta molla. L'esquelet és la part artificial impresa en 3D i a les cèl·lules se les entrena de forma mecànica “*in situ* i sense cap input exterior”, per la qual cosa “és el mateix múscul que s'estimula”, diu la santperenca. Així, “aconse-

Maria Guix, en un dels laboratoris de l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya

guim músculs que són molt propers al múscul natiu, el nostre múscul”. Segons Guix, “és molt fàcil posar cèl·lules en hidrogel però no que tinguin la força” i amb aquest sistema “s'estimulen autònomament, fa que sigui més reals a les condicions vives al nostre cos, és com portar-les al gimnàs”. La major força, resultat del disseny que permet l'autoentrenament, ha fet que els biobots siguin “els robots biohíbrids més ràpids fins a la data, augmentant la seva velocitat 791 vegades” respecte als que s'havien desenvolupat fins ara.

Un dels biobots en forma de molla i les cèl·lules musculars que l'envolten

A través de la investigació que ha portat a terme Guix, aconseguixen dos objectius. Per una banda, comenta, “suposa un pas endavant en els sistemes híbrids de prò-

tesis biomèdiques en què es poden integrar músculs reals” i fins i tot “es podria crear el múscul propi”, amb cèl·lules del mateix pacient. La segona gran aplicació, afegeix la

investigadora, és fer cribratge de medicaments i així evitar l'ús d'animals. Segons Guix, es pot fer una prova “amb les teves pròpies cèl·lules musculars”. El proper pas diu és treballar amb la regeneració d'aquests músculs per a la robòtica: per exemple, un braç biònic cobert de múscul en què si hi hagués un tall es pogués regenerar.

La santperenca va estudiar Química a la UAB, va fer un màster en Nanotecnologia i el doctorat en Química. Després va fer una estada amb un dels grups líders en aquest camp a la universitat de San Diego,

“Suposa un pas endavant en els sistemes híbrids de pròtesis biomèdiques”

als EUA. En tornar va anar a Dresden (Alemanya) durant tres anys. Fins llavors, “havia fet nanorobots que es movien però anaven on volien”. Després va tornar als EUA a Purdue University per poder controlar-los més. “Em vaig tirar a la piscina amb aquest nou tipus de robots basats en cèl·lules vives”, relata. Després de tot plegat ara és la primera autora de l'article que explica aquest projecte a la revista *Science Robotics*, i que els hagin publicat l'estudi, assegura, també és un gran pas, ja que aquest sistema obrirà portes a molts altres grups de recerca, perquè “realment són robots vius: senten, creixen i es regeneren”.

Els premis literaris Àngela Viladomat i Antoni Pous guardonen 21 joves osonencs

Es van lliurar dimecres a l'institut Jaume Callís

Vic

Ferran Morera

La sala d'actes de l'institut Jaume Callís va acollir aquest dimecres el lliurament dels premis literaris Àngels Viladomat –per a alumnes de primer i segon d'ESO– i Antoni Pous –alumnes entre 3r d'ESO i 2n de Batxillerat–. A la 21a edició dels premis Àngels Viladomat, el primer premi en la categoria de poesia per a alumnes de 1r d'ESO va ser per a Neus Pomares amb *Ho intento, lluito, em defenso, resisteixo*, de l'Institut de Tona, i l'accessit, per a Elena Gómez, de l'Escolial. En narrativa, el primer premi va anar a l'institut Pere Barnils

de Centelles amb Jana Vilaró i el seu *El bosc, el llac, les flors i les nimfes*. La categoria va repartir tres accessits a Isaac Subirana, del Jaume Callís; Elisabeth Seebach, de l'Institut de Tona, i Clara Vilamajor, de l'institut centellenc. A més, va repartir dues mencions per a Jan Alier, de Les Margues de Calldetenes, i Abril Mas, de Centelles. Per a alumnes de 2n, el primer premi en poesia va anar per a *Demano perdó per ser com soc*, de Jana Santamaria, del Jaume Callís, i *Quan tot ho veus perdut*, d'Isona Iñiguez, de Les Margues. En narrativa, els premis es van quedar al Jaume Callís de la mà de Maria Hristova, primer premi amb l'obra *De*

Els premiats i representants del centre i l'Ajuntament de Vic, a la sala d'actes de l'institut Jaume Callís de Vic

res a tot, i Ona Benfatta i Sam Hughes, en segon lloc. En els guardons de poesia per a alumnes de 3r i 4t d'ESO, el primer premi va ser per a Enzo Pueyo, de l'Escolial de Vic, amb *Temps i esperança*, i el segon va marxar a l'Institut del Voltreganès a mans d'Ivet Capdevila. En narrativa, Mari-ona Molera va endur-se el

primer premi per *Llimona amb sucre* i Amàlia Garcia el segon, totes dues estudiants del Jaume Callís. Queralt Bonet va rebre l'accessit. En els premis per a alumnes de 2n de Batxillerat, només es van repartir els guanyadors de cada categoria. El primer lloc en poesia va ser per a Laia Sòria amb *La cendra i la flor* i en narrativa,

per a Josep Quintana, de l'Institut de Tona, amb *Un carnús*. El jurat va decidir atorgar una menció a la narració de Laura Mata, de l'Escolial.

L'edició d'enguany va comptar amb el disseny de cartells, díptic de les bases i punt de llibre per a alumnes d'un cicle formatiu de disseny de l'Escolal d'Art de Vic.

Després d'haver canviat d'empresa concessionària, reclama més recursos per retribuir el personal

El Consell Comarcal d'Osona referma el seu compromís amb el Servei d'Atenció Domiciliària

Vic

Vicenc Bigas

El Consell Comarcal d'Osona va fer aquest dijous a la tarda un acte de reconeixement als treballadors del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) després d'un any complicat en què s'han afegit a les dificultats pròpies de la pandèmia la finalització de la concessió a la Fundació Assistencial d'Osona (FADO), que es va acabar prorrogant uns mesos per sortir de l'atzucac. "Hem patit", reconeixia el president del Consell Comarcal, Joan Carles Rodríguez, després que "ens van baixar molt els usuaris perquè hi havia gent que estava espantada". En tractar-se d'un servei essencial no van poder aplicar un ERTD a la plantilla i això va generar un dèficit al servei que van haver d'acabar eixugant els ajuntaments.

Hi ha unanimitat entre les quatre àrees de serveis socials d'Osona i dels ajuntaments que fan la gestió directa del servei per poder-lo mantenir i Rodríguez assenyalava el "consens polític" en aquest sentit. Però també hi ha voluntat de poder-lo millorar pel que fa a la dotació econòmica i a la retribució a les treballadores. "Una part important del finançament ve a través del govern de la Generalitat", recordava Rodríguez, que al mateix temps demanava "que es pugui augmentar el finançament". "Encara sou un col·lectiu invisible i molt poc reconegut", va assenyalat la

Àlex Garrido, Joan C. Rodríguez, Núria Homs i Ferran Teixidó van intervenir a l'acte de reconeixement al personal del SAD

regidora de Benestar i Família, Economia i Serveis de Vic, Núria Homs. En aquest sentit, l'alcalde de Manlleu, Àlex Garrido, posava de manifest que l'èxit d'alumnes als cicles formatius en aquest àmbit a l'institut Antoni Pous no s'acaba reflectint al mercat laboral perquè "molts es perden pel camí", ja que "mereixen un reconeixement econòmic molt més gran". Per això va demanar "donar molta més visibilitat a aquestes feines". "Cal agrair a Vic i Manlleu que comencessin aquest projecte únic", apuntava el president de la Mancomunitat La Plana, Ferran Teixidó, fet que permet que municipis rurals com el seu, el Brull, puguin gaudir d'aquest servei "amb

La Fundació S21 ha subrogat els contractes de les treballadores

el mateix cost per a l'Ajuntament que li representa a Vic".

En aquests moments, el Consell Comarcal ha encomanat el SAD a la Fundació S21, organisme públic pertanyent al Consorci de Salut i Social de Catalunya. El nou concessionari ha subrogat els contractes de la pràctica totalitat d'empleats que fins ara tenia el FADO, de manera que els usuaris no han notat cap canvi en el servei. "Hem fet una redefinició del model",

en paraules del titular d'Acció Social del Consell Comarcal, Rafa Cuenca, després de 10 anys de funcionament. També la Fundació Sant Tomàs i Osona completen la prestació d'atenció domiciliària a persones amb discapacitat intel·lectual o problemes de salut mental de la comarca, de manera que "més de mil persones acaben utilitzant el servei un moment o altre de l'any", segons apuntava Cuenca. En el marc d'aquest reconeixement al personal, dues de les treballadores del SAD van explicar la seva experiència i la "feina vocacional" que suposa la seva activitat diària, així com les dificultats que es van trobar per treballar arran de la Covid-19.

Vic inspecciona els pisos de grans tenidors perquè els destinin a lloguer social

Vic

T.V.

L'Ajuntament de Vic està inspeccionant els pisos de grans tenidors per saber quins estan ocupats i quins no i, d'aquesta manera, obligar els seus propietaris a oferir-los a la borsa de lloguer social. L'actuació, que parteix d'un conveni amb la Generalitat, implicarà actualitzar l'estat de com a mínim 80, dels quals fins ara se n'ha detectat 10 de buits i 10 de plens. Susagna Roura, regidora d'Habitatge, explica que en el cas dels desocupats inicialment s'obrirà una mediació perquè es destinin a lloguer social, però "si no hi ha acord tirarem endavant l'expedient sancionador corresponent, perquè la ciutat els necessita". El que s'està fent ara és el pas previ de recopilar informació i transmetre-la a la Generalitat.

Set mesos després de l'aprovació de la llei per regular el preu dels lloguers, el govern també vol començar a multar els contractes amb quotes superiors a les que fixa l'índex de referència, un indicador que ofereix una estimació de l'import que s'hauria de pagar per cada metre quadrat segons la zona on es troba l'habitatge i la mitjana dels lloguers del seu voltant. Entre els primers 30 casos susceptibles de sanció, n'hi ha com a mínim un de Vic. També se n'han detectat a Manresa, Sant Boi de Llobregat, Sabadell, Barcelona, Badalona, Terrassa, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Rubí, Sant Feliu de Guíxols, Lleida, el Vendrell, Reus i Tarragona.

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

Amb la finalitat de poder tractar els assumptes assenyalats en l'ordre del dia que s'especifica a continuació, la Junta Directiva del Club Natació Vic ETB convoca a tots els socis numeraris a l'Assemblea General Ordinària que tindrà lloc el divendres dia 14 de maig d'enguany, a les 20.00 hores en primera convocatòria i a les 20.30 hores en segona, assemblea que se celebrarà de forma telemàtica a causa de les circumstàncies actuals.

ORDRE DEL DIA

1. Lectura de l'acta anterior.
2. Memòria de les activitats realitzades.
3. Explicació tècnica i esportiva.
4. Informe de gestió.
5. Propostes Junta Directiva.
6. Torn obert de paraules.

Club Natació Vic - ETB - C. Josep M. Pallàs, 1 - Vic - 93 885 31 21
info@vicetb.cat - www.vicetb.cat

la pooorta!

JORNADA DE PORTES OBERTES / 08.05.21 / 10.00 - 13.00 h

— BATXILLERAT D'ARTS:
PLÀSTIC I ESCÈNIC

— CICLES FORMATIUS
DE GRAU MITJÀ
I GRAU SUPERIOR

— GRAUS EN DISSENY
ESDAP CATALUNYA

VIRTUAL:

Xerrades informatives a les 10:00 i a les 12:00 h.
Connexió Independent per a cada cicle i especialitat eartvic.net

PRESENCIAL:

Només per a Cicles Formatius de Grau Mitjà o Grau Superior
Grups reduïts de 10 persones, cal registrar-se prèviament al formulari que trobareu a la pàgina web de l'escola

Escola Superior
de Disseny i d'Arts
Plàstiques de Catalunya

ESDAP
Catalunya

EARTVIC

Rbla. de Sant
Domènec, 24
08500 Vic

T 938 854 851

eartvic@xtec.cat

eartvic.net

facebook.com/eartvic/
instagram.com/eartvic/

La berguedana Alba Camps va fer balanç al programa 'Angle obert' d'EL 9 TV del seu pas per la delegació del govern a la Catalunya

Central. En el següent extracte de l'entrevista hi repassa un mandat de tres anys molt intens i marcat en el tram final per la Covid-19.

“Falten molts elements per dir que hi ha identitat de la Catalunya Central”

Alba Camps (ERC), delegada de la Generalitat a la Catalunya Central

Vic

Guillem Freixa

En aquests gairebé tres anys en el càrrec quants pobles ha visitat?

A la Catalunya Central hi ha 144 municipis i hem fet reunions i visites amb tots ells. A més, després de les eleccions municipals vam repetir visita en aquells municipis que havien canviat l'alcaldia. I hem fet altres visites per altres motius. Per tant, tots els pobles de la Catalunya Central han estat visitats.

I en aquestes visites, què li han transmès els municipis?

Hi ha temes vinculats a infraestructures que es repeteixen en molts municipis. També de telecomunicacions. En pobles petits apareixen necessitats de subvencions estables per part de la Generalitat perquè tenen una capacitat pressupostària limitada. Hi ha molts temes transversals que en major o menor mesura afecten a tots els municipis.

I a aquestes demandes s'hi ha pogut donar resposta des de la delegació Catalunya Central?

El que hem intentat fer des de la delegació és treballar per donar tràmit a totes les peticions dels municipis. Ser un suport clau per als governs locals. Per tant, puc dir que sí, que a la major part de demandes que hi ha hagut s'hi ha pogut donar resposta en un sentit o en un altre. La resposta no ve directament de la delegació sinó que el que fem és vehicular les peticions i necessitats que recollim. I incidir perquè el departament que s'interpel·la aporti una resposta concreta.

Les demandes en aquest darrer any deuen haver estat marcades per la Covid-19.

Sí, i els municipis necessitaven fer preguntes i que algú els donés resposta. La pandèmia ens va agafar a tots per sorpresa. A tots els nivells. I els ajuntaments ho

han passat malament des del principi. Són l'administració més propera a la ciutadania, i per ells l'afectació de la Covid-19 tenia noms i cognoms. Hi ha hagut un impacte emocional molt gran. Des de la delegació hem intentat donar un cop de mà. Hi havia molta confusió inicial: resolucions, restriccions, dubtes cap on tirava una situació concreta... hem intentat desxifrar totes aquestes incògnites que es podien generar als municipis. Ajudar els ajuntaments a interpretar la normativa que anava sortint i les decisions que es prenen des de diversos àmbits.

I en un càrrec que es basa en el contacte i les visites, com s'han organitzat?

És força senzill i rudi-

“Ningú diu ‘soc de la Catalunya Central’. Però estem aprenent a treballar plegats”

“No crec que estigui en l'ordre de prioritats plantejar on ha d'anar Osona”

mentari. Quan hi va haver l'explosió de la pandèmia es tractava de crear canals de comunicació directes i efectius. Sabem que el correu electrònic no compleix aquest objectiu. I vam apostar per fer un grup de WhatsApp per cada comarca de la Catalunya Central. I aquests grups encara continuen vigents. Perquè hem vist que els dubtes que, per exemple, hi pot fer arribar el representant de Roda de Ter també li poden interessar a Centelles.

Entre les demandes recents d'Osona hi ha la voluntat dels pobles del Collsacabra perquè se'ls

acompanyi en la prova pilot de regulació d'accés al medi natural. S'hi donarà resposta?

Des de la delegació hi hem sigut presents des d'un inici. És un bon exemple de la funció que fem: ens reunim amb els municipis i si hi ha demandes en què intervenen diversos departaments de la Generalitat el que fem és asseure'ls tots en una taula. En aquest cas fem d'intermediaris per buscar solucions a una problemàtica que és evident que existeix.

Però se'ls podrà oferir finançament per repetir una prova pilot que els va funcionar però que té un cost elevat per aquests municipis?

Hem tingut com a mínim una reunió per treballar aquest tema, però encara no hi ha una resposta a sobre la taula.

La Catalunya Central és un territori ben cohesionat?

És un territori molt divers. On hi ha identitats i sentiments de pertinença comarcal molt importants i marcadets. Per mi és important que la gent senti que pertany a una comarca i a la defensa. És el que fa funcionar un territori. Entre les diverses comarques hi ha cohesió? Segurament falten molts elements per dir que hi ha un sentiment d'identitat de la Catalunya Central. Ningú diu “soc de la Catalunya Central”. El que sí que crec que estem aprenent és a treballar plegats. I encara que no compartim un mateix sentiment de pertinença sí que hem entès que a diferència d'altres territoris de Catalunya si anem plegats podem ser més forts. I la universitat és l'exemple més clar.

La Catalunya Central és un territori natural? Caldrà tornar a afrontar el debat de si és la vegueria correcta per Osona?

Se m'ha preguntat més d'un cop aquest dubte però no crec que estigui en l'ordre de prioritats actuals plantejar una cosa així. Crec que

Alba Camps aquest dimecres a Vic just abans de visitar els estudis d'EL9TV

estem aprenent a funcionar plegats des de la Catalunya Central. Defensem l'em poderament territorial, i si mai surt aquest debat entre la ciutadania doncs s'haurà d'escollar i treballar. A hores d'ara, però, penso que aquesta demanda no hi és.

Vostè és de Puig-reig. Berguedana. On situa la capital de la Catalunya Central?

M'han fet molts cops aquesta pregunta. I em sap greu perquè no la contesto mai. No és que ho vulgui evitar, és que no crec que sigui una prioritat dir on és la capital. La nostra prioritat és millorar el servei que rep la ciutadania i ser més propers. I per fer-ho volem enfortir el desplegament de serveis territorials de la Generalitat a la Catalunya Central. Intentem que hi hagi igualtat territorial a nivell de Catalunya però també dins la vegueria.

Però Manresa té molta força...

Que Vic i Manresa són dues ciutats amb molt pes en la Catalunya Central és evident. Per pes demogràfic però també econòmic. Hi ha el projecte de la primera seu de la Catalunya Central que estarà a Manresa. Això té unes connotacions associades evidents. Per mi el que és important no és on s'ubica sinó que tindrem una seu de la Catalunya Central.

I és necessari un edifici de

7.000 metres quadrats i 12 milions d'euros a Manresa si el que es vol és desplegar-se per tot el territori?

Cal trobar un equilibri. És important que hi hagi espais de relació compartits entre els diferents departaments, i és clau que estiguin connectats. No podem ser departaments aïllats. Hem de treballar amb perspectiva transversal i conjunta. És important crear espais de relació amb l'administració, i que un ciutadà no hagi de plantejar-se a quina oficina ha d'anar.

Així quan hi hagi l'edifici a Manresa potser sí que anirem cap a la centralitat?

L'edifici central està plantejat a Manresa, però en aquesta legislatura hi ha hagut l'obertura de l'oficina de la Secretaria General de l'Esport i la delegació d'Afers Socials i Famílies a Vic. I també s'ha ampliat la d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, que també és a la capital d'Osona. L'edifici no ha d'implicar centralitat. L'objectiu de la delegació és ser més proper. Que la gent ens pugui contactar amb facilitat.

Parlant de serveis a les persones, a Vic no es poden fer judicis penals perquè l'edifici és precari. Un Palau de Justícia és utòpic?

És un tema que s'ha posat a sobre de la taula, però

ALBERT LLIMÓS

cal seguir treballant. Han començat les obres per habilitar l'actual edifici i que s'hi puguin tornar a fer judicis penals. Cal evitar que la gent d'Osona s'hagi de desplaçar a Manresa per aquest fet.

També s'ha tancat una oficina de gestió acadèmica del Departament d'Educació que hi havia a Vic. No tornarà a obrir?

Era un punt de registre. I crec que a dia d'avui hi ha molt pocs tràmits que requereixin el desplaçament a Manresa. En principi no ha de ser una gran afectació aquest tancament. No era una oficina del departament sinó un punt de registre que s'ha decidit tancar.

Diputacions, vegueries, comarques... Catalunya ha de posar ordre a la divisió territorial?

Sense cap dubte. I no només perquè hi hagi duplicitats de funcions sinó perquè també tenim unes incoherències administratives importants. És el cas de Viladrau, Vidrà o Espinelves. Volem que la interacció amb el ciutadà sigui més fàcil, i aquestes incoherències no hi ajuden. Ens hem de plantejar cap on volem anar.

Pel que fa a la creació de la comarca del Lluçanès. Quina resposta trobaran per part de la Generalitat?

Es va fer una pregunta a la població i cal donar una resposta a la demanda que en va sortir. Des de la delegació s'ha anat treballant i esperem donar-hi una sortida en el proper mandat.

Quin balanç fa del seu pas per la delegació?

“Crec que hem pogut donar moltes respostes a les demandes dels municipis”

“Amb la situació actual m'agradaria que ja hi hagués un nou govern”

Ha sigut una legislatura de tres anys, però han passat mil coses que han alterat el funcionament normal de tot. La valoració és positiva. És un càrrec que molta gent desconeix. Les competències potser són reduïdes però les funcions són molt àmplies. A l'inici vaig pensar: Què podràs fer? I estic contenta del que hem fet tot

l'equip. Crec que hem pogut donar moltes respostes a les demandes dels municipis.

Li agradaria continuar?

He après molt en el càrrec i estic oberta a qualsevol tipus de plantejament.

Anava a les llistes d'Esquerra. Ser al Parlament la motiva?

Molt. I per això m'hi vaig posar. L'àmbit legislatiu em crida l'atenció. I crec que puc aportar tot el coneixement adquirit a la delegació de la Catalunya Central. De tot el seu territori. Era la número 20 d'Esquerra per la demarcació de Barcelona i n'han entrat 19. És probable que pugui acabar entrant.

Tindrem govern en breu?

Així ho desitjo. Perquè com a ciutadana crec que amb la situació que estem passant i les necessitats més que evidents que tenim m'agradaria que fes dos mesos que ja hi hagués govern. En funcions s'estan fent coses però és important que es formalitzi un nou govern al més aviat possible.

Com s'explica que dos mesos després encara no hi hagi un acord?

Costa explicar-ho a la ciutadania perquè les necessitats són les que són. Des d'Esquerra no hem parat de treballar per arribar a un acord que esperem aconseguir.

5è

EL 9 NOU organitza

Premi NARRATIVA CURTA La Gralla

EN MEMÒRIA DE JAUME MASPONS I SAFONT

Bases

1. El premi de **narrativa curta La Gralla-EL 9 NOU** es concedirà al millor relat de temàtica lliure.
2. El premi és obert a autors nascuts o residents a les comarques d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Vallès Oriental, més grans de 18 anys. Cada autor podrà participar al concurs amb una sola obra, d'autoria individual.
3. Els treballs hauran de ser inèdits i escrits en llengua catalana. Les obres no podran haver estat premiades anteriorment, ni estar pendents de la resolució d'altres certàmens.
4. L'extensió no excedirà el nombre mínim de 9.500 caràcters i màxim d'11.500 caràcters, espais inclosos.
5. Els premis seran de 500 euros per al guanyador del primer premi, 300 per al segon premi i 200 per al tercer premi.
6. Els relats guanyadors dels tres premis i una selecció dels altres set millors

que s'hagin presentat, a criteri del jurat, seran publicats per **EL 9 NOU d'Osona-Ripollès i EL 9 NOU del Vallès Oriental** en les seves edicions de divendres, del 2 de juliol al 3 de setembre d'enguany. La participació al premi comporta la cessió dels drets de publicació de l'obra al convocant. Un cop emès el veredict del jurat, els autors premiats i seleccionats hauran d'enviar el seu relat en format digital i no podran renunciar a la publicació.

7. Les narracions s'hauran d'enviar per correu electrònic a <marketing@vic.el9nou.com> indicant que és per al **Premi de Narrativa Curta La Gralla-EL 9 NOU**. S'hauran d'enviar dos documents diferents. El primer serà la narració, a l'encapçalament hi ha de constar el títol. En el segon document, hi haurà d'haver el títol de la narració i les dades personals: Nom i cognoms, adreça, població i telèfon.

8. El termini d'admissió de treballs acaba el dia 2 de juny de 2021.
9. El jurat del premi estarà format per persones del món de les lletres de reconeguda vàlua en l'àmbit territorial del premi.
10. El veredict del jurat es farà públic a través del diari **EL 9 NOU** i del web **EL9NOU.CAT** el dia 28 de juny de 2021.
11. Els autors dels relats seleccionats es comprometen a aparèixer a **EL 9 NOU** amb fotografia i amb el seu nom i cognoms, i en cap cas sota pseudònim.
12. Tant el convocant com el jurat del premi es reserven el dret de resoldre, segons el seu bon criteri, qualsevol cas no previst en aquestes bases.
13. La participació en el premi implica l'acceptació íntegra de les bases i dels drets i obligacions que se'n deriven.

Escola de PERIODISME

EL 9 NOU

per a joves de 15 a 18 anys

INSCRIPCIONS
de l'1 al 31 de maig

Del 28 de juny al 23 de juliol

Matins de dilluns a divendres
de 2/4 de 10 a 2/4 de 2

Més informació:

☎ 93 889 49 49

✉ escolaperiodisme@el9nou.com

**Aprèn a treballar a la
premsa, ràdio, web, TV
i canals de 'streaming' amb
periodistes i instal·lacions
professionals**

Places limitades

Us podeu inscriure
escanejant
aquest codi QR

“Seré infermera per ajudar persones trasplantades de medul·la com jo”

A Alba Begara, de Roda de Ter, li van detectar una immunodeficiència primària als 2 anys

Roda de Ter

Queralt Arias/Patricia Moral

Alba Begara, de 18 anys i de Roda de Ter, des dels 2 anys que té una malaltia minoritària, una immunodeficiència primària (IDP). Aquesta situació feia que el seu cos no generés defenses per curar-se. “Jo agafava moltes infeccions, per a mi un refredat comú era com una pneumònia”, explica Begara. No va ser fins als 10 anys que després de moltes proves van saber que tenia una IDP combinada amb el dèficit de Jack 3. “Cada quatre setmanes havia d’anar a l’Hospital de la Vall d’Hebron per fer-me el tractament”, afegeix.

Al saber el tipus de malaltia, li van dir que li farien un trasplantament de medul·la. Amb l’ajuda de la Fundació Josep Carreras van buscar donants compatibles amb ella i es van encarregar de totes les gestions i despeses. “Em van demanar si tenia família al Brasil, ja que tres dels donants més compatibles eren d’allà”, comenta. La jove trasplantada explica que estava molt angoixada i sensible, ho va passar molt malament però a la vegada tenia ganes de fer-se el trasplantament. “Em vaig alegrar quan em van comunicar que tenia un donant compatible, però tenia por i no sabia el que m’esperava”, explica Begara.

Per preparar-la per al trasplantament li van fer quimioteràpia. No es podia creure que li poguessin caure els

Begara, aquest dimecres a Roda de Ter

cabells, i això li va fer molt mal. “En aquell moment estava sola a l’habitació i de cop em toco els cabells i veig que el coixí i el terra estan plens dels meus cabells”, relata. Tot i això, ara que ho veu amb perspectiva, comenta que és el que menys l’hauria de preocupar.

El dia del trasplantament va ser el 26 de novembre de 2016. El primer que va fer en despertar-se després de l’operació va ser mirar cap amunt i veure que ja no tenia la bossa de la medul·la. “Això era una bona notícia”, recorda Begara. Ella va estar a l’hospital fins al 6 de gener que va ser quan els metges li van donar l’alta, “un regal de Reis”. La jove no sap qui és el donant, però li

diria que li ha salvat la vida. “Jo estava molt malament, molt malalta i gràcies a ell m’he curat”, afegeix.

A banda de la immunodeficiència, des de ben petita té una malaltia pulmonar obstructiva crònica. Per això, és més propensa a agafar malalties com refredats o bronquitis. Ara amb la situació de la Covid-19 i l’ús de la mascareta comenta que li va bé, ja que d’alguna manera el seu pulmó no té tants factors externs que li puguin empitjorar la situació.

Des del trasplantament cada sis mesos va a fer-se revisions per saber si la medul·la continua sent compatible i “de moment sí que ho és”. En cas que la rebutgés

li haurien de tornar a fer un altre trasplantament. “Ja no agafo tantes infeccions i les que agafo no són tan fortes com abans, em curo més ràpid. Gràcies al trasplantament m’he curat de la immunodeficiència primària”, afegeix Berga. La jove està cursant el segon any del Grau Mitjà d’Infermeria a l’Institut de Vic. “Des de petita he tingut vocació, sempre he vist aquest entorn i vull ajudar la gent com m’han ajudat a mi. I si en algun futur treballo amb persones que han de ser trasplantades, com jo, els diria que no pateixin, és una situació dura i molt complicada, però jo estaré allà per ajudar-los si tenen qualsevol preocupació”, conclou.

Tavèrnoles instal·la plaques solars a l’ajuntament per a consum propi

Tavèrnoles L’Ajuntament de Tavèrnoles ha instal·lat 16 plaques solars fotovoltaïques a la teulada de l’edifici consistorial per generar energia destinada al consum propi de l’equipament. Es preveu que la instal·lació aporti un 40% de l’electricitat que es consumeix, un fet que suposarà una reducció de les emissions de CO₂ de més de dues tones l’any i un estalvi de 900 euros a la factura de la llum. La instal·lació ha tingut un cost d’11.800 euros, dels quals la Diputació de Barcelona n’ha finançat 9.100. És una de les accions que preveuen per treballar cap a la transició energètica. Des del consistori recorden que des de l’any passat bonifiquen el 50% de l’IBI durant cinc anys als veïns que instal·lin plaques solars.

Venut un segon premi de la Loteria Nacional a Prats de Lluçanès

Prats de Lluçanès La sort va esquitxar dissabte passat Prats de Lluçanès, on va anar a parar un segon premi de la Loteria Nacional. En concret el número premiat va ser el 72438. Cada dècim amb aquesta xifra està premiat amb 12.000 euros, i segons van informar des de la institució que organitza el sorteig a Prats se’n van consignar dos números. En els últims anys, han sigut diversos els premis de Loteria Nacional que han caigut a Osona. El juny de l’any passat un bar de Folgueroles va repartir 75.000 euros a un client a qui li va tocar un segon premi.

A reveure, Pep

Jordi Remolins

En Pep va demanar la paraula al torn de precis i preguntes d’un ple de Ripoll de 2002, quan encara se celebraven en dilluns. Amb el to pausat i la veu característica que diverses generacions de ripollesos ens vam fer nostra, va desitjar als regidors que aleshores formaven part del consistori tornar-los a veure moltes vegades més “però que sigui fora d’aquesta sala”. La seva sornegueria habitual va servir per confirmar que deixava la feina de periodista i alhora per constatar que les dècades que portava cobrint plenaris municipals no havien estat els moments més emocionants que havia viscut.

Josep Terradas Bardolet, *en Pep*, no va pretendre ser el millor periodista del país, però coneixia millor que ningú l’ofici a la comarca i el tarannà dels qui s’hi dediquen. Involucrat des dels primers anys a la redacció de Ràdio Ripoll, va formar part del nucli original que havia de comandar la coope-

rativa de treballadors de l’emissora, de la qual va arribar a ser-ne cap d’informatius. Quan va deixar-ho durant la primera dècada de segle va ser empresari de restauració a Barcelona. Allà va tenir ocasió de conèixer personatges de la cultura del país, de qui sovint aprofitava per explicar-ne anècdotes per

sucar-hi pa.

Amb ell vam coincidir un parell d’anys en la redacció d’*El Ripollès* quan va tornar-hi el 2011, i de seguida vaig constatar com era de curós amb la llengua, un ús esmolat de la ironia, i també la capacitat per assumir les feines que li demanaven, amb una calma i bonhomia que contrastaven amb els nervis habituals quan s’acumulen els temes i s’acceleren les manetes del rellotge. L’expressió habitual quan li demanaven un nou article o que locutés una notícia era “cap problema”. I és que en Pep era un home que per sobre d’altres consideracions mai portava problemes.

Aficionat al teatre amateur per herència del seu pare, Antoni, era habitual als muntatges de les diverses companyies locals i als Pastorets, però també en altres activitats populars com ara la quina de Nadal, posant veu, dites i cantarella a la successió de números que calia cantar. Dimarts, quan la seva esquela ja penjava d’un dels expositors del barri vell de Ripoll, vaig ser conscient que tan bon punt com el seu cor havia deixat de bategar, la comarca havia perdut una bona persona de només 59 anys. I vaig córrer a deixar-li un missatge privat al Twitter, que ja comentarem quan ens retrobem, ben lluny d’aquesta vida.

Marina Puig i Font

L'empresa editora d'EL 9 NOU

i els companys de feina del seu net Albert Llimós
volem expressar el nostre condol a familiars i amics.

Vic, abril de 2021

Marina Puig i Font

Vídua de Martí Verdaguer i Guix
Ha mort cristianament, a l'edat de 88 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Rafel (†), Miquel i Coral, Emília i Ramon, Neus i Dani; nets, Erica i Ernest, Anna i Ruben, Albert, Mar, i Aleix; besnets, Lia, i Nel; nebots, cosins i tots els que l'estimem i recordarem us ho fem saber.
També volem agrair les mostres de condol rebudes així com l'assistència a l'acte de l'enterrament.

Torelló, abril de 2021

Estendre el català des del Col·legi d'Advocats de Vic

Vic El Consorci de Normalització Lingüística i l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Vic col·laboren un any més per potenciar el voluntariat per la llengua. L'objectiu és crear noves parelles lingüístiques amb la participació d'advocats o professionals de l'àmbit judicial, ja sigui com a aprenents o com a voluntaris. Les trobades per practicar català es poden fer tant a nivell presencial com a través de mitjans digitals.

Segundo López i Pla

* 14 de febrer de 1969
† 21 d'abril de 2021

La família agraeix les mostres de condol rebudes aquests dies i, en especial, la professionalitat i l'exquisit tracte humà de tot el personal de l'Hospital de la Vall d'Hebron durant aquest temps de lluita.

Vic, abril de 2021

Jordi Franquesa i Garolera

Ha mort cristianament el dia 28, a l'edat de 48 anys.

A.C.S.

Els seus pares, Jaume (†) i M. Engràcia; germans, Dolors, Núria i Xevi, Jaume i Lluïsa; nebots, Naiana, Mònica, Ferran, Pol, Roger, Oriol i Marc; oncles, M. Dolors i Francisco (†), tia Pilar (†), Andreu i Miquela; cosins estimats, tota la família, companys, amics i la raó social Franquesa Moda, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions. Se celebraran les exèquies aquest divendres, dia 30, a 2/4 de 12 del matí, a l'església parroquial del Carme de Vic. L'acte de l'enterrament tindrà lloc tot seguit.

Domicili: c. Puigmal, 16.
Capella ardent núm. 3 del Tanatori de Vic.
Cuberta Serveis Funeraris. C. Sot dels Pradals, 2.

Vic, abril de 2021

Jordi Franquesa i Garolera

1972-2021

Atès al Centre Ocupacional de Manlleu, al Club CAR i a les Llars

D.E.P.

El nostre condol a la família, amics i companys.

Vic, abril de 2021

Francisco Ayats i Peracaula

L'empresa editora d'EL 9 NOU

i els companys de feina de la seva neta Clàudia Dinarès
volem expressar el nostre condol a familiars i amics.

Vic, abril de 2021

Francisco Ayats i Peracaula

Ha mort cristianament el dia 22, a l'edat de 91 anys.

A.C.S.

La seva esposa, M. Pilar Pujol Sitjà; fills, M. Gleva i Toni, Francesc i Carme; nets, Carla, Clàudia i Marc, Nil, i Arnau; germana política, Inès; nebots, nebots polítics, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.
També volen agrair les mostres de condol rebudes així com l'assistència a l'acte del seu comiat.

Vic, abril de 2021

Miquel Rovira i Jofré

Joier

A.C.S.

20è aniversari de la seva mort.

27 d'abril de 2021

Vic, abril de 2021

Josep Serrador i Vivet

Ha mort cristianament el dia 24, a l'edat de 75 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Montserrat Ballester Vilassís; fills, David i Joan Marc, i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions i us agraeixen les mostres de condol rebudes.

Vic, abril de 2021

Viatge a Ítaca

Quan surts per fer el viatge cap a Ítaca, has de pregar que el camí sigui llarg, ple d'aventures, ple de coneixences. Has de pregar que el camí sigui llarg, que siguin moltes les matinades que entraràs en un port que els teus ulls ignoraven, i vagis a ciutats per aprendre dels que saben. Tingues sempre al cor la idea d'Ítaca.

Lluís Llach

A partir del poema de Kavafis

Joan Nardi i Igual

Ha mort cristianament el dia 23, a l'edat de 80 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Fina Freixa Sorts; fill, Joan; germans, Pere i Teresina (†), Julià (†) i Maite, Rosa i Cinto, Joaquim i Concepció; germans polítics, Joan i Roser; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions i us agraeixen les mostres de condol, així com l'assistència a la cerimònia de comiat.

També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de l'Hospital de la Santa Creu de Vic, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vic, abril de 2021

El tren, la revolució de Ribes

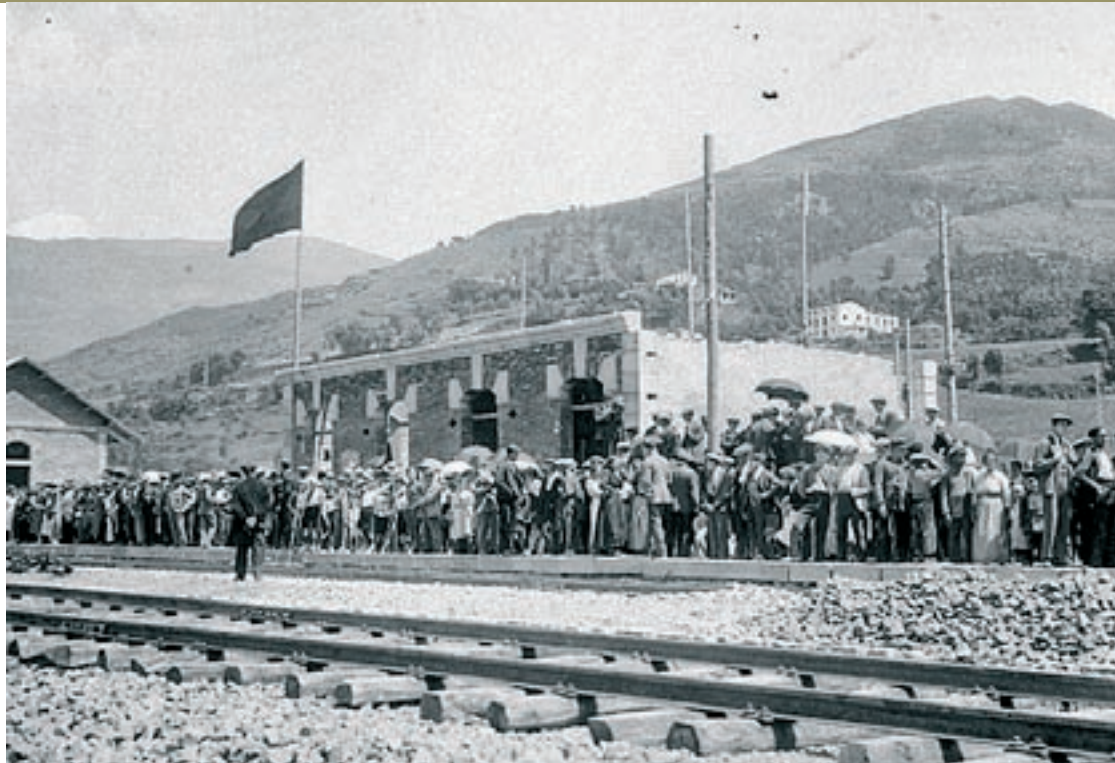
El centenari de l'arribada del ferrocarril que va transformar la vall es commemora amb una exposició i un llibre

Ribes de Freser

Jordi Vilarrodà

El dia 10 d'agost de 1919, un comboi especial que venia de l'Estació del Nord de Barcelona arribava a Ribes de Freser, inaugurant el primer tram d'un ambiciós projecte ferroviari internacional, el Transpirinenc. Dalt del tren, hi anaven alcaldes, diputats, el governador civil de Girona i el bisbe de Vic, que havia beneït el túnel del Calvari, a la sortida de Ripoll. L'estació de Ribes, que havia requerit un gran moviment de terres, encara s'estava aixecant, però l'expectació era màxima. El seguici va baixar i va anar fins a l'Ajuntament, on s'hi va afegir Francesc Cambó, ja llavors un polític de primera fila que havia estat ministre de Fomento i des del seu càrrec a Madrid havia impulsat el Transpirinenc. Faltaven encara tres anys perquè el tren pogués arribar a Puigcerdà i fer honor a aquest nom, però per a Ribes ja va ser tota una revolució.

Amb un retard de quasi dos anys, la població celebra ara el centenari del tren. Dissabte es va inaugurar una exposició al passeig Guimerà i es va presentar el llibre *Cent anys de l'arribada del tren a Ribes. Progrés i estiuueig*, del qual són autors Miquel Sitjar, Vicenç Orta i Josep Maria Puigvert, i que recull els canvis econòmics, socials i de tot ordre que van arribar amb el ferrocarril. "El tren és el fil que permet estimar tota una història que gira sobre les comunicacions, i de quina manera la revolució dels transports canvia l'ordre de prioritats d'una societat", deia en la presentació l'historiador Joaquim Nadal, direc-

A dalt, el dia de la inauguració, amb l'edifici de l'estació de Ribes encara a mig construir. A sota, a l'esquerra, l'estació un cop ja acabada i a la dreta, la perforació d'un dels nombrosos túnels, amb una mula arrossegant una vagoneta de runa

FONS NICOLAU COMA (MER-ACR)

tor de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural. El pas de les Coves, l'estreta gorja de Freser aigües avall del poble, havia estat una autèntica barrera natural que aïllava la vall pel sud. "En termes de capitalitat, Ribes mirava cap a Puigcerdà i cap a Perpinyà", remarcava Nadal. Encara avui la vall pertany al bisbat de la Seu

d'Urgell i no al de Vic. I no és per casualitat. L'aïllament s'havia començat a trencar a finals del segle XIX amb l'obertura de la carretera fins a Ripoll, tot i que de manera precària. "L'impuls final del tren el va donar el fet que la carretera no acabava de solucionar els problemes comunicatius", explica el ribetà Miquel Sitjar, coautor del lli-

bre. Esllavissades freqüents i interrupcions del trànsit feien la guitza al moviment econòmic i a un estiuueig que ja era notable, atret pels balnearis Montagut i Perra-mon, on anaven a *prendre les aigües*. A principis del segle XX eren entre 300 i 350 les persones que estiuuejaven al poble i que havien començat a transformar-lo: des dels

hotels i el comerç fins a l'urbanisme, amb la construcció del passeig Guimerà o la cultura, amb un dels primers cinemes del país. Serà el tren el que donarà l'empenta definitiva a tot aquest canvi. "En els anys 30, es posen les bases de la democratització de l'estiuueig, amb la setmana de vacances pagades", diu Josep Maria Puigvert. L'any 1935, Ribes ja fa un estand a la fira de Barcelona amb 13 grans fotografies de l'austriac Adolf Zerkowitz ("les millors que s'han fet de la vall"), inspirant-se en les promocions turístiques de Suïssa. Sense un mitjà de transport com el tren per arribar a Ribes, on ja llavors enllaçava amb el cremallera de Núria, tot això hauria estat impensable.

Superar les dificultats orogràfiques en la construcció no va ser fàcil. Des de la tardor de 1911 es va treballar en tot el Transpirinenc, dividint-lo en 12 trams, dels quals els quatre primers eren els de Ripoll a Ribes, inclòs el famós pas de les Coves. Una legió de gent –obriers, contractistes i enginyers– van donar vida a Ribes més enllà de l'estiuueig. "Van ser uns anys de bonança, una mena de *febre de l'or*". La història s'hauria pogut capgirar encara més. L'any 1928 es va publicar un decret per convertir la via del Transpirinenc a l'amplada europea. "Malauradament no va tirar endavant: va arribar el crac del 1929, i la República va prioritzar més la carretera que el ferrocarril... què hauria passat si s'hagués fet?", es preguntava el tercer coautor, Vicenç Orta, especialista en temes ferroviaris. "Es va perdre una gran oportunitat".

Lluís Garcia Rifà també explica el Transpirinenc

Ripoll Trenta anys d'afició al ferrocarril motivats per uns avantpassats que hi van estar treballant des de 1880 han fructificat amb la publicació del llibre *Les comunicacions a través del Pirineu*, obra del manlleuenc Lluís Garcia Rifà. L'autor remarca que malgrat que la línia del Transpirinenc no es va inaugurar fins al 1928, els primers projectes daten de gairebé un segle abans, el 1835. Que s'acabés fent pel Ripollès i la Cerdanya respon al fet que des de 1880 ja hi havia línia fins a Sant Joan. Garcia Rifà assenyala que va ser possible "gràcies a molts petits esforços" i va tenir problemes "perquè tal com ara s'ensorrava tot". Obrir la línia de la Vall de Ribes cap a la Cerdanya va provocar diverses morts, fins al punt que "quan acabaven de treure els gruixos d'un metre de neu que s'acumulava a les obres, apareixien cossos d'operaris que hi havien deixat la vida", un aspecte poc conegut. Mentre que ni a Girona ni a Barcelona semblaven gaire implicats en la seva gestació, tant la Cerdanya com França van ser-ne els grans valedors. Aquesta publicació l'ha editada Ferrocarrils de la Generalitat. Tot i que no s'ha distribuït a llibreries, es pot demanar a la mateixa empresa pública. Després de la presentació que se'n va fer a Ripoll, també se'n faran a Barcelona, Ribes, Puigcerdà, Girona i Sant Joan de les Abadesses. A la fotografia, l'autor davant de l'antiga estació del Transpirinenc de Ripoll. J.R.

ALBERT LLIMOS

- OBRA NOVA
- FAÇANES
- DECORACIÓ D'INTERIORS
- LACATS
- PINTURA INDUSTRIAL
- REHABILITACIONS
- ESTUCS
- MOTLLURES
- TERRES VINÍLICS

Pinta d'il·lusions la teva vida!

Taller: c. Sogorb, 113 - 08560 Manlleu
Tel. 93 851 35 04 - Mòbil: 616 15 87 33
pinturesxevisoler@hotmail.es - www.pinturesxevisoler.com

El món de l'habitatge

El món de l'habitatge no és aliè als múltiples efectes col·laterals que està motivant el context de pandèmia. El mateix preu de l'habitatge ha iniciat un lleu canvi de tendència respecte al que s'havia registrat en els últims anys. Concretament, a Catalunya en el quart trimestre de l'any passat el preu mitjà del metre quadrat es va situar en 1.833 euros, que representen un descens del 5,5% en el conjunt de l'any. Uns descensos que, malgrat que no són uniformes en tot el territori, poden generar renovades oportunitats per a algunes famílies. El que també és evident és que la situació de confinament ha motivat que molts propietaris s'hagin llançat a reformar les seves llars per fer front a unes incomoditats que potser fins ara no eren tan patents. Això, d'alguna manera, està generant la necessitat de determinats productes immobiliaris que s'adeqüin a un model de demanda més flexible, on habitatge i feina puguin conviure.

Assegurar casa teva és més necessari que mai. Consulta-ho amb els nostres assessors personals.

I ara, el lloguer del teu pis o local pot estar protegit.

LA TEVA TRANQUIL·LITAT ENS IMPORTA

Nova assegurança per impagament de lloguers amb molts més avantatges.

Disposem de les millors assegurances del mercat, relació QUALITAT-PREU

Jaume Balmes, 13 · 08551 Tona · Tel. 93 812 40 63 · www.coyfer.es

✓ Minipiscines de fàcil instal·lació

✓ Tendals per protegir-te del sol

✓ Mosquiteres per a una llar saludable

MORA 50 ANYS D'OFICI

C/LLEIDA NÚM.9 - POL. ACT. ECO. 08500 VIC
C/MAS LES VINYES 21-36
POL. IND. MAS LES VINYES 08570 TORELLÓ

938592195
WWW.VIDRESMORA.CAT

T'AJUEM A GAUDIR DE L'ESTIU. SOM AIXÍ, SOM MORA!

Kitchen OSONA

CUINES PORTES I MOBILIARI A MIDA

C/ Nou, 90 | TORELLÓ
620 94 60 62
info@kitchenosona.com

NOU ESPAI A TORELLÓ

Vine'ns a conèixer o concerta visita!

Distribuidor oficial: **KITCHEN K3**

**Serralleria
manlleu s.l.**

- TANCAMENTS D'ALUMINI
- PORTES DE GARATGE
- MOSQUITERES
- TANQUES DE JARDÍ
- AUTOMATISMES

C. Antoni Baixeras, 2-4 - Pol. Ind. El Verdaguer Manlleu - Tel. 93 850 75 21
serrallmanlleu@gmail.com · www.serralleriamanlleu.com

IPradell

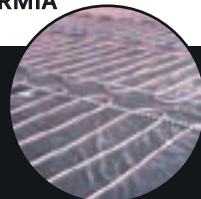
Av. Països Catalans, 27 - VIC
Tel. i fax 93 885 11 97
info@pradell.es
www.pradell.cat

50 ANYS AL VOSTRE SERVEI

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
TERRA RADIANT
CALDERES DE GAS
ENERGIA SOLAR
AEROTÈRMIA

INSTAL·LACIONS
comunitàries,
industrials
i domèstiques.

FUSTA

EFICIENT

EVOLUTIVA

PERSONALITZADA

ISCANHOMES.CAT

info@iscanhomes.cat

93 885 02 18

Plaça Montseny, 1, 08507 Santa Eugènia de Berga

Comercialitza:

FINQUES
LA VALL

EL 9 NOU

És un problema comú a moltes ciutats i Vic i Manlleu no en són una excepció. Hi ha joves que protagonitzen baralles, furt i incivisme i acaben creant malestar entre els veïns i comerciants de la zona on es concentren. Com explica el doctor en Educació Inclusiva de la UVic-UCC Salvador Simó desgranant la teoria del psicòleg Viktor Frankl, no disposar d'un projecte vital es tradueix en processos depressius, addiccions o frustracions que deriven cap a comportaments violents o incívics. És un problema que s'ha d'abordar des de diferents àmbits. El policial

Transparència contra un malestar creixent

n'és un, sens dubte, perquè viure en societat implica que tothom compleixi les lleis i que es respectin els drets i deures de totes les persones. Tothom ha de ser conscient de què es pot fer i què no, i de les conseqüències de cada acció. Però quedar-se aquí és només posar un pedaç. Des dels ajuntaments afectats es treballa, de forma infructuosa de moment, per

intentar orientar aquests joves perquè trobin el seu projecte vital. Ho fan, entre d'altres, a través de l'educació, la mediació i la recerca d'una ocupació laboral. Cal implicar-hi tots els agents, en primer lloc les famílies però també tot l'entorn, des de l'escola fins a les empreses i l'administració. I òbviament els mateixos joves, que han d'assumir la responsabilitat

dels seus actes i decisions personals. És important destinar-hi recursos per evitar que tot plegat vagi a més i no hi hagi marxa enrere. Pel risc d'exclusió social que suposa per a ells o que altres joves els puguin agafar com a referència en un futur. Però també cal posar-hi mà per evitar els problemes de convivència, que ja s'està detectant quan es parla amb

els veïns d'alguns barris on s'acostumen a reunir. Des de fa un temps són constants els missatges que arriben per totes bandes del malestar que generen aquests actes incívics, actituds agressives i fets delictius provocats per joves, que molts d'ells són encara menors d'edat. A aquests veïns, que també són víctimes de la situació, cal explicar-los amb el màxim de transparència com s'hi està treballant, quines mesures es prenen i quins en són els resultats. Només així, disposant de tota la informació, es pot frenar un creixent malestar que no porta enlloc i que a vegades alimenta discursos discriminatoris.

La Pilarín

Rociíto

Marina Martori
Esriptora

No deu semblar d'articulista seriosa dir que segueixo amb interès el programa documental *Roció, contar la veritat para seguir viva*. Deu semblar de persona poc llegida. Dec ser-ho perquè el trobo molt interessant i us ho confesso aquí, com us podria confessar que vaig ser molt fan de *Gossip Girl* en el seu moment o que les novel·les del Dan Brown les trobo entretingudíssimes. Els experts en comunicació en diuen un *guilty pleasure*, d'aquesta mena de producte audiovisual que saps que és un punt poc seriós però que t'enganya.

I dit això i acceptant que *Gossip Girl* era un *guilty pleasure* de mida monumental i que les novel·les del Dan Brown no mereixen pas un premi Nobel de literatura, us diré que aquest documental el trobo molt ben fet. Molt. Que la manera com es prioritza el relat i es permet el monòleg del personatge em sembla molt ben treballat, com la música, com les imatges de suport, com el tractament de la documentació i també el tema triat.

Ser *la filla de*, néixer i créixer en el circ de la premsa rosa i callar durant 20 anys té el seu morbo televisiu quan per fi decideixes explicar coses. Però és que, a més, el tema que explica arriba en el moment just perquè el públic pugui assumir-lo i mirar-lo d'una manera significativament diferent a com s'ha mirat sempre la vida de la Rociíto.

No valoraré el circ mediàtic que envolta l'emissió del documental. Això per a mi és la mostra palmà-

ria que el periodisme del cor té poc de periodisme i gens de cor. Que ve a ser més alguna cosa així com *pulp* de budells, una mena de subgènere de revista editada amb paper barat i plena de merda. Fets

no contrastats, altaveu a personatges lamentables, mentida sobre mentida, portada sobre portada, exclusiva sobre exclusiva i un munt de gent –mol-tíssima– que viu de la vida i de la feina que va viure i fer algú que és mort i enterrat fa anys.

El periodisme que s'ha fet entorn de la vida d'aquesta senyora durant tota la seva vida no és periodisme, igual que els debats que envolten l'emissió del documental tampoc no ho són, però

Ser 'la filla de', néixer i créixer en el circ de la premsa rosa i callar durant 20 anys té el seu morbo televisiu quan per fi decideixes explicar coses

defenso que el documental és un bon documental. Pel tema, sí. Però també per la realització, per la producció, per la rellevància del personatge.

Com n'és, d'important, la visibilització en *prime time* i amb lluentons d'un tema així. Com n'és, de significatiu, que una dona amb una vida pública n'hagi fet silenci durant tant de temps fins que ja no ha pogut més i li va la vida, i com n'és, d'important, que hagi trobat el format per fer-ho. Un format que no és premsa del cor sinó documental. Que no és escriure sinó explicar-se, que no és titular sinó fons i que no, que no és un *guilty pleasure* sinó un *pleasure* de cada dimecres que, us ho confesso, miro amb interès.

PROTAGONISTES

Quim López*Entrenador Club Patí Vic*

A Quim López li ha tocat ser l'entrenador i la cara visible en el moment del descens del CP Vic. Ha fet tot el que

ha pogut enmig de la crisi del club. Ha lluitat perquè l'equip afrontés la greu situació amb la màxima dignitat.

Anna Valle*Gerent de LaBuga*

Van ser els pioners a Osona d'una oferta de servei que s'ha anat generalitzant, la de les bugaderies.

Ho han fet també amb una aposta osonenca que inclou màquines de Girbau i detergent de Proquímia.

Albert Om*Periodista*

El dia que vaig marxar d'Albert Om es va situar entre els títols més venuts d'un Sant Jordi esplèndid. Tot i que el

llibre parla de la seva *escapada* a França, hi són molt presents Taradell i les arrels familiars osonenques.

Josep M. Reniu*Polítolleg*

El polítolleg Josep M. Reniu serà proposat per ERC com a senador per designació autonòmica. Reniu és un expert en

governos de coalició i el seu pas endavant per entrar en política es fa quan a Catalunya se n'està gestant un.

TRIBUNA

L'últim comiat

JILLIANWASHERE

Mariona Isern

Fa poc més d'una setmana, vam dir l'últim adeu a l'avi. Va ser un comiat discret, senzill i entranyable.

Totes les malalties són molt dures i difícils de portar, tant pel pacient com pels seus familiars, però l'Alzheimer és una d'aquelles que amb els anys et va fent més i més petit. Es comença per petites distraccions, no saben tornar a casa i/o s'obliden de dates assenyalades. Al cap d'uns quants anys –no gaires– és comú que el pacient no recordi com es diuen els seus fills o quina és la seva data de naixement.

Tot això es diu i s'escriu d'una forma molt ràpida, però quan et passa a la família t'envaeix una pena infinita perquè les persones que ho pateixen acaben sense tenir cap qualitat de vida. L'Alzheimer t'anul·la físicament i mental i aquesta etapa és la més cansada de totes, sobretot per la família. Si ho pensem fredament, aquesta malaltia és molt cruel. És com si, a poc a poc, s'anés apoderant de tu fins al punt de deixar-te sense res.

No estem preparats per dir adeu. Almenys, jo no ho estic. Tota la parafernàlia que envolta l'últim adeu és difícil de gestionar i, sobretot, és molt cansada. T'esgota. El condol, les hores inacabables al tanatori, la cerimònia i l'última mirada,

ja al cementiri. La mort és una cosa que donem per feta perquè tots hi arribarem, però, alhora, és un viatge de no retorn i és d'aquelles coses que et fan pensar.

No hi estem preparats. Si a la societat es tractés aquest tema d'una forma oberta i no com un tabú, segurament la por de marxar es reduiria moltíssim. Perquè, a mi, l'últim adeu em va impressionar i me'n vaig tornar a casa pensant molt. Pensant en la meua filla, en el futur, en com arribo a patir ara que

L'Alzheimer és molt cruel, t'anul·la físicament i mental. És com si, a poc a poc, s'anés apoderant de tu fins al punt de deixar-te sense res

soc mare i en tot allò que li deixaré quan no hi sigui.

Hi ha morts inesperades. Comiats que passen d'un minut a l'altre i que són com un gerro d'aigua freda. També hi ha morts per la qual t'has estat preparant perquè ja sabies que arribaria. I aquestes, al contrari del que puguin semblar, no són fàcils de gestionar.

Hi ha pèrdues que per molt que les esperis fan el mateix mal. O més. Sempre et queda alguna cosa a dins. Aquella recança, aquella tristesa i aquells últims mesos que va passar.

Bon viatge, avi.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Una furgoneta bolcada al mig de la C-17 a Balenyà
- 2 Crònica d'un establiment, víctima d'un robatori quan fa poc que ha obert
- 3 Condueix ebri i destrossa cinc cotxes aparcats a Sant Quirze durant el toc de queda
- 4 Pilons perillosos a Sant Joan de les Abadesses
- 5 Troben un eixam d'abelles espectacular a Sant Pere

A correuita

Jordi Vilarrodà

Dissabte, 24. Es presenta a Ribes el llibre sobre el centena-

ri del tren. Joaquim Nadal, ara en funcions de director de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, fa un parlament que l'enceta com a catedràtic d'Història i l'acaba com si fos el conseller de Territori (que ho va ser, encara que llavors es digués Política Territorial). Hi ha parlaments protocol·laris que es perden com llàgrimes en la pluja i d'altres que han de quedar gravats –per sort aquest ho està– perquè no diuen ni una

De Nadal i el tren, i de sentiments continguts

frase debades. Nadal enllaça el passat, el present i el futur de l'R3, l'antic Transpirinenc. Sobretot, el futur: una línia que mai no tindrà les prestacions de velocitat de la de la costa però que continua essent l'única que travessa el Pirineu (Canfranc, tallat pel costat francès, i Salau, un somni irrealitzable). Proposa d'aprofitar el valor patrimonial d'aquest tren, des del paisatge fins a les infraestructures, per a un tipus de viatge de *tempo* diferent però prou

competitiu cap a la Cerdanya o més enllà dins de França. No veu Adif ni Renfe capaços de fer això i posa deures al futur govern: un traspàs de la titularitat de la línia i que el govern català li encomani la gestió de Ferrocarrils de la Generalitat, que s'ha mostrat prou competent per modernitzar la de la Pobla de Segur. I una *joint venture* sòlida amb el cremallera de Núria. I resoldre, és clar, els colls d'ampolla que hi ha entre Vic i Montcada. És això.

Dimarts, 27. Uns quants escriptors osonencs han aixecat acta magistralment d'una cultura de pagès que la segona meitat del segle XX es va endur com una bufada de vent. Antoni Pladevall, per exemple, i també Joan Roca. Espero que hi hagi generacions futures que els llegeixin per immersir-se en un món del qual ells ja no hauran ni sentit a parlar. Hi trobaran els costums, la llengua... però sobretot el retrat d'un tarannà concret. Joan Roca, parlant de la novel·la *Crònica en blanc i negre*, diu que eren gent "de sentiment contingut" de cara endins, de poques paraules, però capaços d'una generositat sense reserves quan calia.

SI...

De despullar sants

Víctor Sunyol

No queda gens clar quina serà l'estructura bibliotecària de

Vic a partir de la nova biblioteca "Pilarín Bayés" ni quin serà el futur de l'actual biblioteca "Joan Triadú". I si no és clar és perquè els responsables no ho tenen clar o bé perquè no ho gosen dir. Tant en un cas com en l'altre l'afer és molt greu.

Una ciutat de quaranta mil habitants no es pot permetre tenir només una biblioteca, encara que amb un pobre apèndix. No pot ser que la que havia de ser "una altra" biblioteca esdevingui "la" biblioteca, per molt que es vulgui dissimular convertint l'actual en una mena de sucursal de la nova.

Sigui quin sigui el projecte bibliotecari (si n'hi ha), una

Vic no pot tenir només una biblioteca

biblioteca al centre de la ciutat i una altra a la perifèria és un esquema bàsic, de mínims i que no admetria discussió; en podríem considerar funcions i especialitzacions, però és inqüestionable que totes dues han d'estar absolutament dotades de fons bibliogràfic i de personal.

De res serveixen paraules, pronunciaments i etiquetes sobre la cultura a la ciutat de Vic si van acompanyades d'actuacions tan destructives com la que aquí s'entreveu.

I així Vic va perdent posicions i credibilitat en el barem de ciutats de cultura de Catalunya. (Que l'aparença i la tradició no són la realitat.)

Crònica d'un divorci polític

Xavier Farrés

Exregidor Ajuntament de Vic. Moviment País Rural. Moviment Demòcrata Català

Des de la banqueta, i amb aquelles ganes de tornar a saltar al camp, sovint venen pensem de fer alguns canvis en els protagonistes i en l'esquema de joc que es veu sobre el terreny. Això que podria servir per iniciar una crònica esportiva serveix metafòricament per introduir i situar una anàlisi, personal, del que està succeint a la política catalana, encara que malauradament replicable a altres llocs.

És important veure d'on venim i on som. L'anterior legislatura, tal com reconeixen en públic alguns dels seus principals protagonistes, va ser un seguit de desconfiances, recels i alguna deslleialtat entre els socis que formaven govern, Junts i ERC, fins al punt que el president ja la va haver de donar per esgotada i va haver de dir una mena de fins aquí hem arribat, no podem seguir així i convocho eleccions. La terrible crisi sanitària i social de la Covid-19 va ocasionar que aquesta situació de govern en interinatge i en funcions es mantingués més mesos dels que eren esperables i desitjables. La gestió de la pandèmia encara va fer més evident en algunes decisions la divergència, falta de comunicació i de coordinació entre els dos principals actors polítics. Es divorciaven políticament mesos enrere, però encara van haver de compartir i conviure bastant de temps tot i la mala relació.

Arriben finalment les noves eleccions catalanes, el 14-F, i vet aquí, els resultats diuen que segurament s'hauran de tornar a entendre junts, refer ponts i cosir ferides. Si per davant de tot es tinguéssim com a prioritat el que ha de fer i ser la política, que és treballar per les necessitats de les persones i del país, no és de rebut que a finals d'abril encara Catalunya no tingui govern. Hi ha una greu situació econòmica, social i sanitària que cal resoldre i afrontar amb urgència. Doncs per què no hi ha entesa? Per què no hi ha acord? Si hi ha veritable i sincera voluntat de pacte i acord no cal deixar passar tant de temps. Només ho explica el tacticisme partidista, potser no acabar de pair els resultats, la lluita per càrrecs i potser i per què no, els egos. Si la reconciliació acaba produint-se, que seria allò esperable, fa pensar que el camí comença amb dubtes, fragilitat i certa debilitat. Fa moltes legislatures que no s'havia assistit a dues investidures fallides d'un candidat a president. És tot un símptoma i avís per a navegants. Seria imperdonable que aquests esculls ens portessin a una repetició d'eleccions. Vull suposar que ningú les desitja. El país no es pot permetre estar tant temps en aquest bucle que s'ha instal·lat, i amb missatges creuats entre els negociadors sovint poc esperançadors, tot i que formi part de l'anomenat joc de la política de postüreig i escenificació. Mentrestant, el país es continua debatent entre la crisi econòmica i la pandèmia.

Una dada que no és menor, i no es pot fer cas omís sense alguna hora entrar en la seva anàlisi, és l'alta xifra d'abstencionisme que es va produir a les eleccions del 14-F. No es pot atribuir tot a la situació de pandèmia, ja que es van fer amb

És necessari tancar aquest llarg sànit i buscar els escenaris de pactes que facilitin formar govern, i si no és possible refer el malmès matrimoni de l'anterior legislatura buscar nous acompanyants i socis

mesures de seguretat suficients. Segurament el cansament, deserció i allunyament dels ciutadans de la política, dels polítics i de les institucions hi va tenir també un pes no menyspreable.

Es fa doncs ja necessari, sense més dilació en el temps, tancar aquest llarg sànit i buscar els escenaris de pactes i acords que calguin a qui pertorquin i que facilitin formar govern. I si refer el malmès matrimoni polític de l'anterior legislatura no es veu possible, millor ser transparent i honest i anar a buscar nous acompanyants i socis. O explorar noves formes de mantenir un equilibri i començar a afrontar els reptes de govern que són molts: el procés identitari, el procés de país, i les polítiques territorials, sectorials i de govern que necessàriament hauran de tenir en compte el món rural.

I ara més que mai, atendre la delicada situació sanitària, social, econòmica i laboral dels catalans i catalanes. I per fer-ho més factible i sòlid el més important és sumar i no dividir. Pel bé de Catalunya i la seva gent vull creure que es trobarà una manera de sortir endavant.

Adeu, Joan Badia

Pere Martí i Bertran
Escriptor

Fa pocs dies ens va deixar Joan Badia i Pujol (Callús, 1951-2021), sense cap mena de dubte un dels

homes que més ha fet pel país des de gairebé tots els àmbits, sempre amb la llengua com a bandera. Una llengua que dominava com pocs i que estimava un no dir. Va ser un polític, afiliat de jove al PSUC i torturat pel règim franquista; afiliat posteriorment a ERC, de la qual va ser el primer alcalde després de la guerra civil, al seu Callús natal, on precisament l'1 d'Octubre es va encarar amb la Guàrdia Civil, que no el va torturar en aquesta ocasió, però sí que el va agredir. Va ser sindicalista, de bon primer a Comissions Obreres, on va tenir un gran pes

en la política lingüística del sindicat. Va ser professor, sobretot va ser professor, ja que l'ensenyament de la llengua i de la literatura va ser la seva gran passió, que va transmetre a centenars d'alumnes d'institut i d'universitat, però també a centenars de mestres i de professors en els cursos de reciclatge. Va ser un dels primers catedràtics de Llengua i Literatura catalanes de Secundària. I encara, relacionada amb l'ensenyament, se n'ha de destacar la faceta d'autor i d'editor de llibres de text i de materials pedagògics, així com de nombrosos articles a mitjans d'allò més diversos, entre els quals destaca la revista *Escola Catalana*, de la qual va ser director (2010-2012). I encara, que hi va ocupar diversos càrrecs relacionats, tant en centres educatius (director, cap d'estudis...) com al Departament d'Ensenyament (cap de servei, director general...).

Va ser un home franc, alegre, obert, rigorós en tot el que feia, sempre disposat a escoltar-te i a donar-te un cop de mà en el que calgués. Vaig tenir la sort de compartir-hi ideals i alguns projectes, tant quan va tenir càrrecs al Departament d'Ensenyament com quan va ser director d'*Escola Catalana*, al consell de redacció de la qual em va demanar d'entrar. Vam compartir amistats i estones de conversa d'aquelles que passaven volant i que sempre et resultaven profitoses. Si no ho recordo malament, ens vam conèixer quan jo vaig fer les oposicions de Llengua i Literatura catalanes, ja que ell era membre del tribunal examinador. En recordo perfectament la bonhomia i el tracte, allunyat de tota prepotència, que ens van donar seguretat i ens van fer més que suportables uns dies que vèiem amb una certa angouxa i amb molts nervis.

Joan, te n'has anat massa aviat, perquè el país, ara més que mai, necessita homes com tu, homes amb les idees clares i amb capacitat i il·lusió per dur-les a terme. Fins allà on puguem, Joan, seguirem i transmetrem el teu llegat, el teu mestratge, ja que hem tingut la sort de gaudir-ne.

L'eutanàsia, un nou escenari

Ester Busquets Alibés
Professora de la UVic-UCC.
Càtedra de Bioètica

La Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar de la UVic-UCC va organitzar una jornada virtual amb el títol “L'eutanàsia, un nou escenari al final de la vida”. Un acte obert a professionals i a la ciutadania en general per poder reflexionar en veu alta sobre les implicacions clíniques, ètiques, legals i socials que comportarà el nou marc legislatiu que regula la pràctica de l'eutanàsia a Espanya.

Més enllà de les intervencions valuoses dels ponents és interessant comprendre què ha canviat en la nostra societat perquè Espanya s'hagi convertit en el sisè país del món a disposar d'una llei d'eutanàsia. Hi ha dos fets, un de mèdic i un de social, que ajuden a comprendre aquesta onada favorable a l'eutanàsia i el suïcidi assistit. Tradicionalment la medicina ha estat molt poc intervencionista en les fases finals de la vida de les persones, però a partir de la segona meitat del segle XX la medicina va començar a intervenir activament. Aquesta tecnificació de la medicina necessària i valuosa en molts casos ha afegit alhora molta complexitat al procés de mort de les persones. Si és clar que la tecnologia mèdica ajuda a viure, o sobreviure, no és tan clar que sempre ajudi a morir bé. En aquesta línia s'expressa la metgessa Francesca Zapater. “Potser si la medicina actual fos més compassiva, menys arrogant i menys agressiva, morir bé seria més fàcil que no és ara”. La reivindicació de l'eutanàsia es fonamenta en bona part en la por a patir i, en conseqüència, en el dret a no patir.

El segon aspecte rellevant en el context de l'aprovació de la llei d'eutanàsia prové de la dràstica secularització que ha sofert la societat occidental, especialment en el segle XX. La idea tradicional del cristianisme –que la vida és un do de Déu, i només Ell és l'únic que hi pot posar fi– s'ha diluït progressivament i han anat prenent empena valors com la llibertat i l'autonomia. Això explica que la persona

vulgui gestionar ella mateixa la seva pròpia vida, i també la seva pròpia mort. El poder sobre la vida i la mort ja no recau en un ésser sobrenatural sinó en l'individu. Com recorda John Stuart Mill “sobre el seu cos i el seu esperit, l'individu és sobirà”.

L'aprovació de la nova llei d'eutanàsia no ens pot fer perdre de vista que la medicina s'ha d'esforçar, i molt, per dignificar el final de la vida, això és, alleugerir el patiment de la gent que mor, quan hi ha patiment. Per això cal promoure molt més les

Una societat plural ha de poder respondre a les demandes de les persones que volen posar fi a la seva vida i evitar la clandestinitat o el turisme eutanàsic

cures pal·liatives. L'eutanàsia no és en cap cas una substitució de les cures pal·liatives. El que no es pot fer és posar les persones en situacions que són pitjors que la mort i després oferir-los l'eutanàsia.

La regulació de l'eutanàsia i el suïcidi assistit està pensada per a casos excepcionals, no per convertir les excepcions en norma. Aquesta llei vol ser la resposta al crit sofrent d'algunes persones, poques, que volen posar fi a la seva vida. I una societat plural ha de poder respondre a aquestes demandes per evitar la clandestinitat o el turisme eutanàsic, i a més ha de fer tot el possible perquè la gent pugui morir bé, perquè pugui viure el morir de la millor manera possible.

SHARON ACCUTCHEON

2 + 2 = 4

Enric Castellnou Alberch
Polítolleg

Antonio Machado, poeta republicà enterrat a Cotlliure, va proclamar “que dos y dos sean necesariamente cuatro es una opinión que muchos compartimos, pero si alguien dice sinceramente que piensa otra cosa, que lo diga”. Que 33 (ERC) + 32 (Junts) + 9 (CUP) sumen indiscutiblement 74 escons –se suposa que independentistes– és un resultat que compartim molts. Cert. També que es van perdre vots bàsicament per por als contagis, però els unionistes en van perdre més. Cert.

ERC, a qui correspon la iniciativa, va cometre un primer greu error de no convocar l'endemà mateix de les eleccions Junts i CUP per formar un govern conjunt independentista. Era el que convenia de cara a Europa: imatge sòlida d'unitat! I de cara a Madrid: estratègia coordinada. En canvi, va deixar passar el temps mentre els seus dirigents i assessors rumiaven com fer prevaldre l'escó de més i jugaven de manera irresponsable a plantejar un govern d'esquerres minoritari (ERC + CUP + Comuns), contrari –és la meua modesta opinió– a la majoria dels seus votants: en definitiva, els dirigents d'ERC s'inclinaven no per un govern independentista (72 escons) sinó per un govern d'esquerres (50 escons), imaginant probablement el suport extern del PSC-PSOE, com a contrapartida al suport d'ERC al PSOE a Madrid, o sigui comptant que Illa jugaria el paper de Rufián.

El segon error d'ERC fou el d'emparaular-se amb la CUP (33 + 9), i convenir un govern minoritari amb només dos anys de coll. Als dirigents i assessors d'ERC seguia predominant no el camí de

PARLAMENT DE CATALUNYA

la independència sinó l'esquerranisme. Per altra banda, convindria saber, a Catalunya i al món, què és ser d'esquerres avui, no dir-se'n sinó fer-ne: fer què, i des del govern. No és estrany que la figura política més valorada a Europa sigui Angela Merkel. L'any 1999 el sociòleg Anthony Giddens, principal assessor del *premier* britànic Tony Blair, en una conferència a Barcelona explicava la següent anècdota: circulaven en cotxe Blair i el primer ministre francès Lionel Jospin i en arribar en una cruïlla el conductor Jospin va preguntar cap on havia de girar, i Blair li va respondre: “Pica l'intermitent de

l'esquerra perquè el vegin els nostres seguidors, i gira a la dreta”. Giddens reia tant com el públic que l'escoltava. Vet aquí la caricatura de l'esquerra governant del segle XXI, la de Pedro Sánchez, la de Colau.

Així doncs, les negociacions amb Junts van començar amb retard. Des del meu punt de vista el que cal a Catalunya és una estratègia de país dels tres partits independentistes amb un programa de govern sòlid i estable: 1) que resolgui la situació actual –pandèmia, dificultats econòmiques i socials (com a tot Europa)–, 2) que acabi amb la discriminació contra Catalunya en tots els aspectes (una mostra: infraestructures amb 28.000 milions d'euros de déficit), 3) que refusi la persistència de la repressió des del *gobierno* amb totes les seves institucions, començant per la dels presos polítics, 4) que potencii la projecció internacional de Catalunya, o sigui la coordinació amb el president Puigdemont, els eurodiputats i tots els exiliats amb el reforç del Consell per la República, que hauria de servir de nucli de consens de partits i entitats. En resum, el que els catalans necessitem és la independència.

Com s'ha demostrat, la submissió –la del Parlament, p. ex.– no atura la repressió, al contrari, i el triomf de la dreta + extremadreta a Madrid la farà créixer. Cal un govern amb capacitat de decidir de debò, cal acabar amb el cruel enorme déficit fiscal que estrangula el progrés econòmic i les polítiques socials, i no una autonomia controlada. I a la vega da la imatge internacional de Catalunya exigeix un acord estratègic, que no sé veure de moment. Potser ERC va picar l'intermitent de la independència, però gira cap a l'autonomia?

Continua essent cert que 2 + 2 = 4. Encara hi ha esperança, encara que s'hagi de negociar a Lledoners.

Voluntat per rehabilitar

David Mercader Carrera
Del. Col·legi Aparelladors, Arquitectes
Tècnics i Enginyers d'Edificació de
Barcelona a Osona i Moianès

Va ser abans de la pandèmia, la tardor del 2019, quan un seguit de col·legis professionals vam proposar a diferents administracions que es prenguessin mesures per revertir l'estancament de la rehabilitació a casa nostra. No es demanaven més diners, sinó coses relativament senzilles com ara separar la tramitació de les llicències de rehabilitació de les d'obra nova per agilitar-ne la concessió, de forma que no triguessin més dos mesos. O formar els tècnics responsables de la rehabilitació per dotar-los de la capacitat d'interpretar les normatives i adaptar-les a les limitacions dels edificis construïts.

La petició tenia tot el sentit. Si bé és cert que les poblacions amb més capacitat de la comarca han llançat campanyes de conscienciació mediambiental i, recentment, han posat a l'abast del ciutadà subvencions per a la redacció dels informes ITE i les millores en l'accessibilitat, demanant la col·laboració dels arquitectes tècnics, caldria un front comú de tots els municipis, replantejar els tràmits i reduir el temps d'espera dels permisos. Tenim un parc d'habitatges i d'equipaments envellit i que és urgent renovar. A més del nucli antic, la major part dels barris perifèrics de les nostres ciutats es van aixecar als anys 60, sovint amb materials i tècniques constructives deficitaries. De fet, el 70% dels edificis que hi ha a Catalunya es van construir quan encara no existia cap normativa sobre aïllament tèrmic i eficiència energètica.

La rehabilitació continua sent una assignatura pendent. Avui en dia no arriba al 30% de tot el que s'inverteix en construcció, quan la mitjana europea és del 50%. És cert que els visats de direcció d'obra per a projectes de rehabilitació ha crescut un 10,1% entre 2017 i 2019, però també ho és que la seva quota anual sobre la superfície construïda és molt baixa, tot just el 0,8%, lluny de l'1,49% d'Alemanya, de l'1,75% de França o de l'1,82% d'Àustria, per citar alguns països en els quals hauríem d'em-

MICHAEL GAIDA

La rehabilitació del parc d'habitatges i equipaments continua sent una assignatura pendent: la mitjana europea és del 50% de la construcció i aquí no arriba al 30%

mirallar-nos.

Avui, mesos després, ens trobem enmig d'una pandèmia que, entre altres conseqüències, ha generat una crisi econòmica de dimensions tan considerables que ha portat la Unió Europea a plantejar una inversió d'un import fins ara mai vist. 1,6 bilions d'euros per impulsar la sostenibilitat (Euro-

pean Green Deal) i altres 750.000 milions (fons Next Generation) per reactivar l'economia a partir de tres grans eixos estratègics: la sostenibilitat, per assolir els objectius plantejats en l'horitzó 2030-2050; la digitalització, per modernitzar empreses i administracions, i la rehabilitació, lligada als dos anteriors, però també per la seva capacitat de generar una ocupació arrelada al territori.

La rehabilitació torna a estar damunt la taula i aquesta vegada acompanyada d'una dotació econòmica que, per poder materialitzar-se, requereix canvis estructurals obligatoris, que passen necessàriament per la simplificació administrativa a l'hora d'accedir a les subvencions o les llicències d'obres.

Els col·legis professionals portem molts anys preparant-nos per a aquest moment. És temps d'afrontar el gran repte col·lectiu que implica sortir d'una crisi d'aquesta magnitud. I fer-ho, a més, creant un parc d'habitatges més sostenible i descarbonitzant les nostres ciutats.

A Catalunya ens comencem a moure en aquesta direcció. L'Agència de l'Habitatge de la Generalitat es planteja un objectiu tan ambiciós com és la rehabilitació de 25.000 habitatges l'any, només a Catalunya, a través del projecte Rehabitem.cat. Parlem d'una xifra equivalent al que es rehabilita actualment en el conjunt de l'Estat.

La meta pot ser inabastable si no es fa una aposta clara per la col·laboració pública i privada. Entre administracions, col·legis professionals i organitzacions empresarials, dirigida a analitzar els barris on caldrà actuar, ajudar les comunitats, crear i impulsar eines digitals, o documentar l'estat del parc d'habitatges.

No serà possible sense fer un esforç per alleugerir i agilitar la tramitació de les llicències, la gestió de les ajudes i el finançament necessaris per a les obres, de les quals parlàvem a l'inici d'aquest article. Una fórmula podria ser crear oficines de rehabilitació amb la col·laboració entre les administracions i els col·legis professionals.

Tenim el diagnòstic, tenim l'experiència i el finançament és al nostre abast. Ara només cal la voluntat política per no perdre una oportunitat única de recuperar l'ocupació i l'activitat en un sector econòmic essencial.

Mortes d'abril

Roser Iborra
Esriptora

1 d'abril de 2021. Mor un treballador de 41 anys en un accident a la fàbrica Asturiana de Servicios Agropecuarios. No en sabem el nom. Tenia família, fills...? Per l'edat, semblaria que sí.

Era precària, la feina? Mal pagada? Pel resultat, semblaria que sí.

2 d'abril de 2021. Segons el diari britànic *The Guardian*, durant els darrers deu anys han mort més de 6.500 treballadors migrants a les obres del Mundial de Futbol que prepara Qatar per al 2022.

No en sabem els noms, però en tenien. Tenien família, fills...? Era precària, la feina? Mal pagada? Pel resultat, semblaria que sí.

8 d'abril. Nen extutelat i abandonat al carrer en complir la majoria d'edat és trobat mort a la platja de Melilla. No en sabem el nom. A la foto, somriu...

9 d'abril. Mor una dona de 57 anys en un accident laboral en un hostal a La Arboleda, a Trapagaran, Biscaia. No en sabem el nom. Tenia família, fills...? Per l'edat, semblaria que sí.

Era precària, la feina? Mal pagada? Pel resultat, semblaria que sí.

9 d'abril. Mor un treballador a Abadiño en quedar

atrapat per una grua. No en sabem el nom ni l'edat.

Era precària, la feina? Mal pagada? Pel resultat, semblaria que sí.

14 d'abril de 2021. Dona de 35 anys assassinada a Manresa. Dos fills petits. Exparella detinguda. És el mateix dia que un grup de dones, majoritàriament d'Osona, comencem un programa feminista a Ràdio Ona, de Torelló.

Tenia un nom. Una vida. Uns fills per fer créixer

No crec que el feminisme sigui una lluita de dones contra homes, sinó una lluita per les llibertats més bàsiques de les persones

que, de cop, s'han quedat sense mare. Del pare, diria que no se'n podran pas refiar...

Segons TV3, és el primer crim masclista de l'any a Catalunya. I em fa venir un calfred pensar amb quina naturalitat assumim que n'hi haurà més.

Quant feia que durava, la por? No sabem si hi havia denúncies prèvies. No sabem si hi havia maltractaments. No sabem si havia demanat ajuda, si hi havia

alguna ordre d'allunyament.

Però el resultat és aquest: una altra dona morta. Aquí mateix, a tocar de casa.

17 d'abril. Dona morta d'un cop al cap a Mansilla de las Mulas, Lleó. L'home, José Carlos, s'entrega. Es deia Paula, tenia 36 anys.

Quant feia que durava, la por? No sabem si hi havia denúncies prèvies. No sabem si hi havia maltractaments. No sabem si havia demanat ajuda, si hi havia alguna ordre d'allunyament.

Però el resultat és aquest: una altra dona morta. No gaire lluny.

Segons Catalunya Ràdio és el setè crim masclista de l'any a Espanya. I una altra vegada sobta de quina manera normalitzem que la cursa tràgica continuï.

Sí, ja sé que barrejo mortes i morts, però tenen una cosa en comú: la violència i l'oblit.

Violència de la precarietat extrema capitalista.

Violència salvatge (mal anomenada domèstica!) contra les dones només perquè ho són.

I sí, ja sé que faig servir el femení com a genèric, en el títol de l'article, i que això porta molta polèmica i no està gaire ben vist. Què voleu que us digui. Sense fer-ne un dogma, si de tant en tant hem de rumiar que el femení genèric té tanta raó de ser com el masculí, això que tenim. Què hi ha de més estructural que el llenguatge? Hem de canviar la mirada des de les arrels.

Barrejo mortes i morts perquè no crec que el feminisme sigui una lluita de dones contra homes, sinó una lluita de persones per les llibertats més bàsiques de les persones.

I la primera llibertat és el dret a la vida.

En cap cap hi cap vacunar fora del CAP

Albert Planes Magrinyà

Metge de família. Equip d'Atenció Primària de Santa Eugènia ICS

Els països europeus van fer una aposta conjunta solidària (entre ells) per assegurar la vacunació de la població contra la Covid-19. Ha estat una bona aposta malgrat els incompliments de contractes, dubtes sobre els efectes adversos i incertesa per la novetat de la situació a què ens estem enfrontant. Sols faltaria voluntat política per abordar el tema de les patents que limiten la vacunació a escala mundial.

Malgrat tot, l'aposta per vacunar la més àmplia part possible de la població és encertada i necessària. Els avantatges de vacunar-se són, ara per ara, molt més grans que els possibles riscos. Donat que no es disposa, de cop, de suficients dosis de vacunes per vacunar a tothom, cal fer-ho prioritant conforme van arribant les dosis. Un cop vacunades les persones que viuen en residències i els treballadors de les mateixes i els dels serveis sanitaris, la pauta més encertada sembla anar vacunant per ordre d'edat, de més grans (més risc de complicacions) a més joves, com s'està fent als centres d'atenció primària (CAP).

Vacunar al CAP és l'opció més natural i segura: és el lloc habitual de vacunació (és on s'administren les vacunes del calendari vacunal infantil, les dosis de record dels adults i la vacuna antigripal, per exemple). Incomprendiblement, però, el Departament de Salut ha decidit buscar espais alternatius de vacunació (a la comarca d'Osona, per exemple, el recinte firal del Sucre i a Ripoll, el centre Eudald Graells). A part que aquests locals no estan preparats des del punt de vista sanitari (cal fer despeses en infraestructura i informatització, per exemple), lògicament cal dedicar-hi hores de professionals (infermeres i administratives) per poder administrar les vacunes i registrar-les correctament a la història clínica de cada persona.

Aquesta opció té diverses limitacions per les quals la considero poc raonable:

- Trenca l'ordre de prioritització per vacunar: persones de 70 anys acabaran essent vacunades abans que altres que ja en tenen 73, per exemple.

- Obliga els ciutadans a inscriure's telemàticament, fet que no sempre és senzill per a tothom. Genera inequitat.

- Sovint obliga els ciutadans a desplaçar-se fora de la seva localitat, a vegades lluny (gent de Reus s'ha vacunat a Vic, per exemple).

- Allunya les persones dels professionals més propers

Salut ha decidit buscar espais alternatius de vacunació quan la del CAP és l'opció més natural i segura

(infermera i metgessa de família) en qui confien i els atenen habitualment, trencant el vincle de confiança tan necessari sempre i més ara, en una situació de grans incerteses.

No s'hi val a dir que d'aquesta manera es treu feina als CAP: els mateixos professionals que actuen en els centres de vacunació (se'ls paguen hores per fer-ho fora del seu horari habitual) podrien fer-ho igualment als CAP. En realitat l'opció de vacunar fora dels CAP els comporta més feina, sense cap reforç: cal atendre a diari múltiples consultes i dubtes sobre les vacunes encara que s'administren en un altre espai. La manca d'espai tampoc és una bona excusa: molts CAP (i consultoris locals) disposen d'espais buits en diferents horaris i es podrien habilitar fora dels horaris habituals.

S'està perdent una ocasió d'or per reforçar i dignificar la feina dels CAP, molt afectats (molt més que els hospitals) per les retallades sanitàries dels darrers anys. En lloc de fer una despesa externalitzada als CAP es podia haver aprofitat per reforçar els seus equips de professionals. Seria molt més eficient.

Al meu modest entendre, vacunar fora dels CAP és un greu error que, malgrat les opinions contràries de molts sanitaris, el Departament segueix, tossudament, cometent.

ESTERNUT

La cohesió de les llàgrimes

Jordi Remolins

De tots els intangibles que conformen

el caràcter d'un poble, l'esport és segurament el més superflu, però alhora un dels més intensos. Dilluns mirava un reportatge on l'equip de futbol de la Reial Societat de la temporada 1980-81 celebrava els quaranta anys de la consecució del seu primer títol de lliga. A alguns aficionats que ho van viure aleshores, encara els costa aguantar-se les llàgrimes recordant el gol a última hora amb què Zamora va aconseguir l'empat al camp de l'Sporting que els va suposar el campionat.

El Club Patí Vic que durant les últimes dècades s'ha convertit en un referent de l'hoquei patins català i europeu ha perdut la categoria a OK Lliga que feia trenta anys que mantenia. Segur que la potent activitat empresarial, l'efervescent brogit cultural o la presència de la Universitat han fet més per Vic que qualsevol esport, però la tasca cohesionadora i de pertinença d'un club és pràcticament invisible però extremadament eficient. O que ho demanin als vigatans que el 2001 van celebrar la Copa de la CERS aconseguida contra el Noia.

A Ripoll fa dècades que l'esport ens fa trempar poc. El futbol a l'última categoria i l'hoquei a la penúltima no ajuden a elevar una autoestima tocada de fa temps. I alguns gairebé mata-riem per estar en la situació actual i tenir la història del Club Patí Vic. Encara que sentim força més simpatia pel Voltregà.

Feixisme i mitjans

Joan Coma Roura

Sociòleg

Tots haurem sentit i llegit opinòlegs dient que les mobilitzacions antifeixistes de Vic, o Vallecas, donen vots al feixisme. El cert és,

però, que cap estudi corrobora aquesta opinió tan publicada. En canvi, sí que hi ha nombrosos estudis que apunten que existeix una relació entre desigualtats i ascens de l'extrema dreta a Occident. L'any 1977 el politòleg nord-americà Ronald F. Inglehart demostrava que quan creixem en un context de prosperitat econòmica, i podem donar per descomptada la nostra supervivència, ens comportem de manera més oberta a noves idees i més tolerant respecte a la diversitat cultural. La inseguretat econòmica, en canvi, tendeix a produir l'efecte contrari. Més recentment, la realitat ha afinat aquesta tesi. El creixement de l'extrema dreta en les darreres dècades s'ha donat, en part, en períodes d'im-

portant creixement econòmic. Aquest creixement, tanmateix, ha anat acompanyat d'un significatiu augment de les desigualtats econòmiques i socials. Així, els estudis més recents indiquen que, en última instància, el creixement de l'extrema dreta

L'evidència empírica ens diu que els mitjans de comunicació de masses són la principal porta d'entrada del feixisme a les nostres llars

s'explica per la inseguretat generada per la creixent desigualtat.

Tampoc hi ha estudis que demostrin que l'extrema dreta perd força mentre restem quietes a casa tot mirant la televisió. Tot el contrari. L'evidència empírica ens diu que els mitjans de comunicació de

masses són la principal porta d'entrada del feixisme a les nostres llars. En contextos de creixents desigualtats, adquirim prejudicis i aprenem a discriminar gràcies a discursos produïts per elits. Persones riques i poderoses que diuen a persones que estan empobrint que ho fan, això d'empobrir, per culpa d'altres persones encara més empobrides. Individs capaços de fer servir la precarietat material en què es troben moltíssimes persones grans per atacar menors d'origen estranger que no tenen absolutament res i, així, obtenir i condicionar el poder polític. Discursos socialitzats a través de tertúlies, debats polítics i articles d'opinió. Discriminació naturalitzada i legitimada de manera molt especial pels grans mitjans de comunicació de masses.

Curiosament, les mateixes televisions i ràdios que més desaproven i més s'escandalitzen davant qualsevol mobilització antifeixista, i més marquen l'agenda a la societat en general, i a la resta de mitjans més petits en concret, resulten ser una de les principals portes d'entrada del discurs feixista a moltíssimes llars. Curiosament, també, els propietaris d'aquests grans mitjans formen part de les elits que més es beneficien de les desigualtats econòmiques. Són també aquests mateixos mitjans els que més repeteixen que entrevistar feixistes, convidar-los a debats i debatre-hi és de bon demòcrata. Per pensar-hi.

Ecoeficiència i sostenibilitat

Com seria el món si hagués estat produït per un cirerer? Soc una estudiant jove de disseny d'interiors preocupada pel medi ambient. Després d'haver-me llegit el llibre de *Cradle to Cradle* de William McDonough i Michael Braungart em vaig quedar fascinada i preocupada. Principalment em va cridar l'atenció la teoria de com seria el món construït pels humans si hagués estat produït i pensat per un cirerer. El cirerer produeix flors i fruits, aquests cauen a terra aportant aliments i altres nutrients per a l'organisme, que mantenen la salut de la terra de tot el planeta. L'arbre no és una identitat aïllada separatista dels sistemes que l'envolten, sinó que està lligat a milers de sistemes, una clara diferència entre el creixement dels sistemes industrials de l'actualitat. El cicle que utilitza la natura és del bressol-al-bressol, tot el que es produeix i creix torna de manera biodegradable al seu lloc d'origen aportant nutrients i nova vida. Tot al contrari, el sistema que utilitzem els humans és del-bressol-a-la-tomba. Pràcticament tots els processos tenen efectes negatius i acaben en abocadors o plantes cremadores. ¿Podem començar a sentir-nos insignificants davant de la intel·ligència i complexitat de l'activitat de la natura i començar-nos a pensar i inspirar-nos més en el sistema del cicle tancat, evitant de generar residus i aprofitant al màxim els recursos, i no exclusivament en un únic fi econòmic productiu i crematístic sinó amb un model d'economia verda i circular?

Júlia Vidal Dols Vic

2 de maig, dia de les mares

Heu pensat mai què ens podria dir una criatura dins el ventre de la mare des de la seva concepció, gestació i néixer? Jo un dia vaig atrevir-me a voler imaginar-m'ho i per això aquest senzill poema, *Camí d'amor i vida*: “Del ventijol acaronador de l'amor / transmutat en passió huracanada / arribo al clos del ventre de la mare / enmig d'esglais de plaer i ardor. // És en aquest faust instant quan neix / tota una vida de joies i nova ànima. / Tindrè durant temps bona companya; / seran jorns complaents en escriu, / llarg caminar, desconeguts paratges / sense vents, ni tempestes, ni oratges. // Res haurà sigut per improvisat atzar, / faré del recollit bressol del ventre / hostatge de silenci i pau fins néixer; / nits i dies rius d'amor he de creuar. // Ara sols tinc un clam: vull néixer / i enmig del vostre món créixer. / No tinc forma, ni semblança, ni torn, / sóc minúscul, encara mut i orb; / tot és desconegut i fosc al meu entorn, / no hi ha ni mostra d'un nou cor. // Reso sens saber ni un bri d'oració, / m'acompanya un cor celestial / demanant amb serena devoció / que del clos del ventre maternal, / convertida en fruit la llavor, / ningú me'n tregui fins el final. // Engendrat en temps de florits ametllers / per néixer quan el fred és ben viu / sense fulles als arbres, ni un niu. / Tot ha esdevingut com si no fos res, / s'han format rostre, manetes i peus, / un doll de sang per les venes corre; / prest serà del ventre l'hora dels adéus. / Callat transcorre que mai s'esborra. // En aquella hora de joia i delectança / serà ara que deixaré de ser mut i orb, / seran uns instants de lluita i bonança, / sentiré el retronar del batec del cor. // Amb ulls encara tèrbols en la boirina / en veure, avui, del primer dia la claror / tot jo, pres de tremolors pel neguit, / enmig de llàgrimes d'alegria i dolor / converteixo el primer plor en fort crit. / Sense paraules, puix no en tinc encara, / en silenci repeteixo una i altra vegada: / moltes gràcies per deixar-me néixer, Mare!”.

Josep M. Perramon i Colomer Tona

COP D'ULL AL TWITTER

RAMON BESA

“Que bona jugadora és Bruna Vilamala, del Barça femení. I a més a més és de Borgonyà. El futbol és agraït amb un poble pioner al futbol del nostre país. Glòria al CD Borgonyà.”

@rbesac

TERESA ROSELL

“Els advocats del torn d'ofici o els pacients oncològics crònics no són prioritaris. Però els piolins, sí. La justícia espanyola obliga la Generalitat a vaccinar “immediatament” guàrdies civils i policies.”

@Teresa_Rosell

SERGI SOLÀ

“Entre una línia de tren de principis del segle XX i una C-17 plena de radars, radars de tram i sovint en obres, anar d'Osona a Barcelona no és un trajecte fàcil i hi ha poca alternativa.”

@sergisola

JORDI VILARRODÀ

“Sentit aquest migdia. Grups de joves en una terrassa de Vic: -Anem a Folgue? (Folgueroles) -I què hi anem a fer, a Folgue? -De tranquis, allà a... (m'he perdut el lloc). I han marxat, se suposa que cap a Folgue. I Tranquis.”

@JordiVillarroda

RAMON ESPADALER

“Una mica més a prop de l'enyorada normalitat... Avui celebrem el primer ple del Parlament dins l'hemicicle, cosa que no podíem fer des de març de 2020. Ho hem fet amb un record especial per a les 21.824 víctimes mortals de la pandèmia.”

@Ramon_Espadaler

ANNA PONT

“Esmorzar sense presses al bar (o a casa) és un dels millors plaers del dia, encara que suposi llevar-se més aviat.”

@annapont75

XAVIER TORNAFOCH

“Ser antifeixista no vol dir qualificar de feixista a tothom qui pensa diferent de tu. Vol dir tenir el valor d'enfrontar-se al feixisme, i construir una alternativa social i econòmica per a la convivència.”

@tornafoch

Malgrat tot és un derbi

La repercussió social de la situació sanitària que patim ha incidit en l'esport, ara parlo de futbol. Al seu dia, alguns equips van pujar de categoria molt abans d'acabar la competició; es van trobar amb el regal de l'ascens, mentre que d'altres no van perdre la categoria tot i haver esgotat les opcions per evitar el descens. La situació imprevista del tot i la poca imaginació dels dirigents federatius ens ha deixat un panorama inèdit que no canviarà fins al retorn a la normalitat sanitària, perquè als dirigents del futbol català encara no els ha arribat la imaginació. Les circumstàncies han portat derbis al futbol osonenc. Són derbis pandèmics però al cap i a la fi són derbis. Hi ha molta gent a la grada, en algun segur que més del 50 per cent de la capacitat del camp que aconsellava Sanitat. D'altra banda sort que Santa Eulàlia és a prop de Vic, perquè el

Riuprimer va tenir només 24 hores per preparar el desplaçament a Vic. He parlat de la poca imaginació dels federatius? Allò que no ens pot prendre ningú és l'ambient dels derbis. El concepte ciutat-comarca no existeix quan parlem de futbol. Tothom va a la seva, com ha de ser. Un darrer comentari, ara que les xarxes socials ho recullen tot, potser a més d'un li sabrà greu trobar-se d'aquí a uns anys que li han penjat una gravació seva fent servir d'insult el rival com a pretext per animar els seus jugadors. Segur que els sabrà greu, tot i que era un derbi.

Lluís de Planell Vic

Agraïment a la Guàrdia Urbana

La nit de dijous, per un greu error meu, vaig deixar la meva estimada bicicleta de muntanya dins del cotxe, a fora el carrer. Això va fer que comencés el dia de Sant Jordi, que sempre és un dia especial, amb un enuig monumental. M'havien trencat el vidre del cotxe i robat la bicicleta i les ulleres Woody. Per sort, una patrulla, atenta als moviments irregulars a la ciutat de Vic, se'n va adonar i va recuperar aquests articles amb la conseqüent alegria per part meva. Voldria amb aquest escrit agrair a la Guàrdia Urbana de Vic la seva professionalitat i amabilitat.

Cesc Compte i Bover Vic

Filtres

Ara que ens arriba la *nova vida* diria que val la pena recordar com hem viscut el darrer any. Hem acceptat el confinament per raons lògiques malgrat tenir-ne dubtes. Quan ens han donat una mica de llibertat, no hem dubtat de sortir i fer el que ens dona la gana. És normal. Però haurem d'entendre que abans vivíem sense valorar massa el que teníem. Fet gens sorprenent. Jo diria que ara hem descobert els nostres filtres naturals per no afrontar la realitat: des dels mòbils fins a tot allò que ens distreu del mateix moment. Ens encanta viure somiant! Viure sense pensar més del que toca. Fugir de la realitat. Aquests filtres que ens acompanyen i que tots sabem quins són tornaran a venir. De nosaltres depèn dominar-los. Ara ho sabem. Abans no ho teníem en compte. Una lliçó més per aprendre a viure.

Albert Altés Segura Llançà/Vic

Arbres tallats al pont de Ferro

En relació amb l'article publicat per aquest mitjà de comunicació el dia 5 de març firmat per l'enginyer forestal Jordi Codina referent a la tallada d'arbres entorn del pont de Ferro del riu Gurri de Vic, una vegada llegit i rellegit, he tingut els meus dubtes sobre si contestar-lo o no, tenint en compte que persones molt properes i de ben segur més assenyades m'han aconsellat que ho deixi estar, que es tracta d'un tema passat i irreversible. Jo m'hi nego i soc incapaç de quedar-me de braços plegats veient que un fet tan greu passa sense pena ni glòria, perquè del contrari estem condemnats a patir en el futur situacions tan o més greus com la viscuda en el present. Per tant, voldria fer algunes consideracions a l'escrit. Es diu que els pollancres són arbres de ràpid creixement i plantats per ser explotats econòmicament en un període d'uns 15 anys i, sense ser experts en la matèria, crec que a la vista del perímetre que havien adquirit diria que la seva vida era bastant més llarga. A més, contribuïen a protegir i evitar que en cas de pluges fortes

En totes les cartes enviades a la secció de la Bústia hi ha de constar el nom i els cognoms del seu autor o autors, l'adreça, el número de telèfon i el DNI. No es publicaran cartes firmades amb pseudònim, inicials o noms genèrics. Si les cartes superen 20 línies, aquest periòdic es reserva el dret d'extractar-les. D'acord amb la Llei de Protecció de Dades, informem a tots els lectors que enviïn cartes per publicar en aquesta secció que les seves dades seran incloses en

un fitxer, propietat del grup empresarial Grup EL 9 NOU, amb domicili a plaça de la Catedral, 2 (08500 Vic), per tal de poder gestionar i informar als lectors de la carta que ens envia. També els informem del seu dret d'accés, oposició i cancel·lació de les seves dades personals. Les cartes es poden portar a la redacció d'EL 9 NOU o enviar-les per correu o correu electrònic: Vic: Plaça de la Catedral, 2; direccio@vic.el9nou.com.

les terres fossin arrossegades al camí i al riu. Pel que fa als guanys obtinguts per aquesta desforestació, segurament han estat minsos en comparació amb el dany ocasionat en aquell ecosistema: arbres, aus que hi niaven i de totes les persones que diàriament passejant o practicant esport gaudien d'una natura tan propera al centre urbà sense necessitat d'anar-la a cercar a zones més allunyades. Per tot plegat, potser caldria desempolsinar un dret sovint oblidat com és el consuetudinari, en què es prioritza el bé comú per damunt dels interessos particulars. En els dos paràgrafs en què apareix el concepte ecologista se'n desprèn que el redactor no els hi té un especial afecte, quan semblaria més adient que fossin aliats en la protecció i conservació d'una natura en la qual desenvolupa la seva tasca professional com a enginyer tècnic forestal. Tant de bo que les entitats ecologistes prosperin i es multipliquin perquè hi ha molta feina a fer (malgrat que he de reconèixer que jo no en formo part de cap). S'ha de lluitar per evitar les mil barrabassades que diàriament colpegen el nostre planeta. No cal anar a l'Amazònia ni a l'Àfrica per comprovar que aquí mateix a casa nostra s'ha comès un atemptat ecològic sense que s'hagi aixecat el crit al cel en defensa dels nostres tristament enyorats arbres. Esperem que es replanti la zona afectada tan de pressa com s'ha destruït.

Josep Gassol i Colom
Vic

El Beato

Fins al principi de 1920 era un edifici conegut com a Hostal de la Casa de Baix, com antiga presó. Amb la dictadura del general Primo de Rivera, es va convertir en les escoles públiques de Gurb, coneguda com El Beato perquè l'entrada estava presidida per una capella o fornícula amb la imatge de sant Miquel dels

Sants. Amb el temps, aquesta capella es va traslladar al mig d'un camp, aprofitant l'estructura d'un pou d'aigua. L'abril de 2019 va estar a punt de ser enderrocat per la construcció d'un pàrquing. Un grup de gurbetans es van oposar a l'enderroc. L'Ajuntament de Gurb i els amics del Beato van iniciar unes reformes per tal de dignificar el sant i l'entorn. Aquest sant Miquel dels Sants és una senzilla capelleta dedicada al sant. Valor artístic i econòmic potser no però sentimental sí, que en té. Tanmateix, pel seu caràcter

Adeu-siau amb elegància, senyor Bargalló?

Ara que esteu a punt de plegar, Sr. Bargalló, ara que fa un any que ens deïeu que el curs que estem a punt de clausurar l'inauguraríem amb una contractació espectacular de professorat novell –al final només han estat 5.417 interins i substituïts als quals ni tan sols encara heu pagat la tutoria corresponent al reforç Covid–; que ens prometíeu que adequaríeu nous espais per poder abaixar les ràtios d'alumnat a les aules i així garantir les mesures de seguretat; ara potser seria bonic que marxéssiu sense que els docents de la ciutat de Vic us hagin de recordar no només per no haver

fet tot allò que vàreu dir que faríeu i que no heu fet. Seria lloable que no haguéssim d'afegir al balanç del vostre comiat el greuge d'haver suprimit grups a l'educació pública i no haver aprofitat l'ocasió per abaixar les ràtios d'alumnes i afavorir una mica la qualitat de l'educació. A finals del curs passat l'institut Jaume Callís ja va veure amb impotència com els negàveu la possibilitat de tenir un grup més a la postobligatòria, per al qual hi havia matrícula suficient; i com aquell alumnat que s'hi volia inscriure va haver de recórrer a les segones opcions o va anar a parar a l'oferta con-

certada. Aquest darrer és un efecte que es produeix en molts casos: davant la por de no poder accedir al centre desitjat la població recorre a obtenir una plaça assegurada a la concertada, que, dit sigui de passada, sempre té la prerrogativa de poder mantenir els grups de la preinscripció oberts fins al setembre. Això no passa mai a l'educació pública. A la pública l'oferta dels grups es tanca abans de saber quins són els desitjos de la població pel que fa a l'oferta educativa. Es tanca abans d'haver conclòs el període de preinscripció. En resum, la intencionalitat de repartir l'alumnat entre els centres públics acaba com una maniobra de tríl·lers on, ves per on, part de l'alumnat que desitjava optar per un institut públic acaba a la concertada. No ens agradaria pensar que aquesta és la vostra voluntat, Sr. Bargalló. Enguany voleu tancar un altre grup de Batxillerat en aquest mateix centre. Vós que éreu docent sabeu què suposa pel centre que el perd suprimir un grup de qualsevol nivell educatiu: minva d'alumnat, professorat i optativitat; conceptes tangibles perquè es poden resumir en números. Però cada vegada que es retalla un grup en un centre se li resta pes específic i se'n ressent alguna cosa més que té a veure amb la dedicació, l'entrega i la il·lusió dels seus professionals per la feina. El Callís és i ha estat un institut de referència per a la comarca d'Osona, no vulgueu restar-li aquest reconeixement. Sr. Bargalló, tingueu el coratge d'apostar per la qualitat de l'educació pública en tots els seus nivells, des de P3 fins a Batxillerat i la Formació Professional. Aposteu per una baixada de ràtios d'una vegada per totes. Ja comença a ser l'hora. Vós mateix us heu omplert la boca moltes vegades amb aquestes paraules. L'Educació, igual com la Sanitat, han de ser béns preuats en tant que pilars fonamentals d'una societat desenvolupada. Sr. Bargalló, acomiadeu-vos amb dignitat!

Glòria Fígols Martín, delegada sindical de la Federació d'Educació de CCOO Vic

públic i simbòlic, és el testimoni d'una religiositat que abans impregnava totalment la vida local. El poble que perd la història per la seva identitat. El meu agraïment i de tots els amics del Beato a Pere Casacuberta i a Miquel Rojo pel seu suport. Gràcies.

Toni Romero Gurb

ho són), amb el seu somriure, dolces paraules donant ànims, ajudeu molt, moltíssim. Per tant, tingueu present que mai us oblidaré, sobretot a en Zipi i en Zape. Gràcies pel que heu fet, àngels. Us tindrè sempre en un raconet del meu cor. Un petó molt gran.

Ramona Guàrdia Fabregas
Prats de Lluçanès

Els àngels contra el coronavirus

No sé gaire com començar la meua vivència a l'Hospital Universitari de Vic, on vaig ingressar en estat força crític per culpa del maleït virus (Covid), però amb ajuda de metges/esses, infermers/eres, auxiliars, personal de neteja, informàtics i tot personal que treballa a l'hospital (no voldria deixar-me a ningú), a poc a poc me'n vaig sortir. I és així que gràcies als àngels (penseu que

Fe d'errors

A la notícia publicada divendres passat sobre l'empresa Detervic, que fabrica la marca Instaquim, es deia que Itram Higiene havia sortit de l'accionariat de Detervic. En realitat havia de dir que és Detervic qui es va desfer de la part accionarial que tenia d'Itram Higiene quan va deixar de fabricar productes per aquesta comercialitzadora, l'any 2016.

La pell de Barrabàs,

de Miquel Codina

Una crònica de l'auge i la caiguda del sector de la pell, a Vic

La pell de Barrabàs

Miquel Codina

Per només
9,95€

Del 23 al 30 d'abril,
El podeu comprar
a la vostra llibreria habitual.

També el podeu comprar
a través de la botiga d'**el9club**
Entreu a **9club.el9nou.cat** (botiga)

El Projecte d'Especialització i Competitivitat Territorial (PECT), Osona Lab City, ha estat el segon millor dels 19 que es van presentar a tot

Catalunya. Té com a objectiu impulsar la indústria 4.0 per generar noves oportunitats econòmiques a la comarca. S'ha fet de forma conjunta, liderat

per l'Ajuntament de Vic, amb l'Ajuntament de Manlleu, Creació, la UVic-UCC i la participació de l'Ajuntament de Calldetenes.

Osona té dos anys per desenvolupar el Lab City, l'eina de la revolució 4.0

Vic i Manlleu acolliran els espais de desenvolupament de noves oportunitats econòmiques en l'àmbit digital

Vic

Dolors Altarriba

El VIT, a Vic, va ser el lloc triat, dimecres, per presentar el PECT, el projecte que ha d'impulsar l'economia 4.0 a la comarca. Es tracta d'un projecte, batejat com a Osona Lab City, que s'ha de complir en els propers dos anys, fins al desembre del 2022, i que té un pressupost de 2.121.437,66 euros. D'aquests, 1.060.718,83 provenen del finançament europeu i la resta els posen l'Ajuntament de Vic (517.168), el de Manlleu (186.261), la UVic-UCC (181.716) i Creació (152.573).

"El mes de febrer de l'any passat, Anna Erra em va trucar i em va explicar aquest projecte que ens permet treballar de forma col·laborativa", va explicar l'alcalde de Manlleu, Àlex Garrido. "El problema era el temps, vam tenir un mes per elaborar-lo però es va fer. El que no ha anat tan ràpid és la seva resolució", va afegir. I és que feia mesos que s'esperava la resolució per poder tirar endavant "una bona notícia

MARC SANJÉ

Un projecte que surt del treball conjunt de tota la comarca

Vic Una de les coses que es destaca d'aquest PECT és que s'ha fet de forma conjunta per a tota la comarca i amb Vic i Manlleu com a ciutats impulsores. L'Agència Creació, que ja inclou els agents econòmics, així com el

Consell Comarcal i la Universitat de Vic fan de paraigua territorial, ja que en paraules d'Anna Erra, "l'objectiu és que tot Osona sigui competitiva en aquesta nova revolució". D'esquerra a dreta, Josep Eladi Baños, Josep Arimany, Anna Erra, Àlex Garrido i Marc Verdager, en la presentació conjunta del PECT, dimecres.

com aquesta, que és una gran oportunitat per la comarca ja que ens ha de permetre empoderar la gent en el

món digital, modernitzar les empreses i fer que en neixin de noves alhora que permetrà trobar alternatives als llocs

de treball que poden quedar afeblits per l'automatització", va explicar Anna Erra, alcaldessa de l'Ajuntament

de Vic, que és qui el coordina. Erra va afegir que a Vic preveien tirar-lo endavant "si no ens haguessin donat la subvenció, perquè és el camí".

Els diferents projectes que comporta aquest Osona Lab City estan oberts "a totes les empreses que s'hi vulguin acollir i crec que moltes ho faran perquè és un projecte molt atractiu", va afegir el president de Creació, Josep Arimany, i Garrido va recordar que l'Associació Manlleu 4.0 ja va comptar abans de néixer amb la participació de les empreses "per veure quines són les seves necessitats".

La feina de la UVic-UCC serà la de ser element integrador del territori que permeti "generar ocupació de qualitat i l'accés a la tecnologia digital per a tothom" i va recordar que el projecte es complementa amb les opcions formatives de la mateixa universitat sobretot a "les facultats d'Educació Tradució i Ciències Humanes i la de Ciències i Tecnologia". En definitiva, es tracta que es passi de ser consumidor passiu a "actor d'aquest canvi tecnològic", segons va remarcar Erra.

Set espais a Vic i Manlleu

LabManlleu i LabTer

Manlleu A Manlleu, l'Associació Manlleu 4.0 ja funciona des de fa més d'un any amb l'objectiu d'impulsar la nova indústria a les empreses i a la formació. En formen part l'Associació d'Empresaris de Manlleu, Schneider Electric, Orlocat, Asecorp, Badabadoc Comunicació, l'Ajuntament de Manlleu, La Salle i l'Associació Telecoms (Catalunya) i ja han fet una primera tanda de xerrades formatives que han atès al voltant de 200 persones. Els dos espais que proposa són el Lab Manlleu (on hi ha el viver d'empreses) i el Labter, espais pensats perquè "les empreses i els centres formatius puguin experimentar i fer les proves que calguin".

Un Media Lab a la biblioteca Bayés

Vic La nova Biblioteca Pilarín Bayés que s'està acabant de construir serà la seu del Media Lab, un laboratori obert i per a tots els ciutadans d'experimentació amb la tecnologia, les multimèdies i el disseny. Se situa a la nova biblioteca perquè és també, expliquen, "l'evolució del concepte tradicional de biblioteca on es consumeix coneixement". L'espai ha de servir també per "dotar de noves eines moltes accions vinculades a joves, educació, integració i dinamització dels barris", en aquest cas els del sud de la ciutat. S'ubicarà en una de les cinc plantes que tindrà aquest edifici on cada planta es destinarà a un ús diferent.

Nova producció local al Fab Lab

Vic El Centre Cívic Can Pau Raba serà el laboratori de fabricació que vol impulsar la nova producció local i té l'objectiu d'aconseguir que la ciutadania aprengui a utilitzar les noves tecnologies perquè es generin "noves vocacions professionals i es pugui reduir la bretxa digital". Aquí s'hi trobarà maquinària com les impressores 3D, fresadores, escàners, talladors làser i màquines de cosir. Calldetenes podrà utilitzar aquest espai i serà una prova pilot des de la perspectiva d'un municipi petit, com va dir l'alcalde de Calldetenes, Marc Verdager, que servirà per "analitzar la futura expansió del projecte a la resta de la comarca".

Innovació Social Digital de la UVic

Vic Un altre dels projectes que es farà a Vic és el Laboratori d'Innovació Social Digital de la UVic-UCC al barri del Remei. Segons va explicar el rector de la Universitat, Josep Eladi Baños, el laboratori servirà per prototipar metodologies i projectes que impactin en la transformació digital dels col·lectius amb menys oportunitats i s'implementaran projectes pilot a petita escala de suport a la digitalització dels grups més vulnerables. Comptarà amb la implicació transversal de diferents grups de recerca de la Universitat i serà "el nostre desplegament al sud de la ciutat", segons va dir Baños. Des d'aquí es donarà suport a la resta de l'Osona Lab City.

Districte KIV: ampliant el VIT

Vic L'anomenat districte KIV serà el punt de trobada entre empreses, professionals, projectes emprenedors, món acadèmic i actors econòmics del territori per tal d'intercanviar coneixement al voltant de les oportunitats i tendències. Serà el lloc on s'allotjaran els nous projectes empresarials i una extensió del VIT que s'ampliarà cap al recinte firal. De fet, en aquests moments, el VIT ja allotja alguns projectes universitaris d'emprenedoria en l'àmbit del 4.0 i l'internet de les coses. D'altra banda, i per a l'emprenedoria cultural, l'Osona Lab City també inclou un espai per a residències de les indústries creatives a l'ETC.

Andrea Carandell passa a ser la directora general de les dues empreses, que han sumat processos

El grup Benito Novatilu s'estrena impulsant un centre de recerca

Vic/Manlleu

Dolors Altarriba

Les empreses Benito Urban i Novatilu estrenen aquest divendres i de forma virtual el seu centre de recerca, que incorpora tot el departament d'investigació de les dues empreses i permetrà la interconnexió "entre professionals. Es tracta d'ensenyar la feina que anem fent internament cap als nostres clients", explica la directora general del grup, Andrea Carandell, i demostrar, diu, que "així com Benito, una empresa nascuda el 1992, va estar al darrere de tot el boom de la construcció d'aquells anys, afronta ara el canvi cap a la sostenibilitat, la tecnologia i l'*smart city*". Això vol dir que col·laboradors com Elisava i professionals, proveïdors i clients "siguin partícips dels canvis que estan passant, no només perquè coneguin el producte", diu Carandell, que creu que Barcelona és un exemple dels canvis que ha fet i pot fer com a ciutat arran també de la pandèmia de la Covid i l'empresa "es vol posicionar".

I és que les coses han canviat. "Per nosaltres l'*smart city* ja no és només tenir un banc al carrer i connectar-lo i que hi puguem carregar la bateria, sinó que és fer bancs com els que fem", diu, "que són de plàstic reciclat. De taulons d'aquest material en vam vendre 40.000 l'any 2019 i amb això recuperem més de 300 tones de plàstic. Es tracta d'aplicar la intel·ligència abans", diu. L'ús d'aquest material reciclat que ara també s'aplica a la bancada del banc també

La directora general del grup, Andrea Carandell, amb Albert de Ramos i Arnau Miralpeix

serveix per "fer taules de pícnic o passarel·les de platja o papereres", explica el responsable de màrqueting i disseny de l'empresa, Arnau Miralpeix, que afegeix que té una vida duradora i "no es fa malbé. Estem donant 20 anys de garantia amb aquest tipus de taulons". Són productes com aquest o les lluminàries amb sensors (vegeu article adjunt).

Totes dues empreses, que ara enceten una etapa com a grup, són de la família Carandell. Benito Urban va tornar a la propietat de la família a finals de l'any 2019 i tot i la pandèmia l'any 2020 ha servit per "tornar a conèixer l'empresa, en el cas de Benito, i sumar complicitats i sinergies amb Novatilu, que té sis anys, a més de tornar a la direcció familiar", diu Carandell. No va ser l'any

L'any 2019 les dues empreses van sumar 60 milions de facturació

Estalviar un 85% en llum

L'empresa ha desenvolupat per encàrrec de l'Ajuntament d'Olost una lluminària amb sensors que s'encén quan hi ha moviment

Olost

D.A.

Un exemple dels productes sorgits del centre de recerca de l'empresa és una lluminària que porta dos sensors i regula quan s'encén i quan s'apaga en funció del moviment així com la intensitat de la llum que desprèn. Una primera remesa d'aquestes lluminàries funciona des del passat mes de novembre a Olost, al sector del polígon industrial. Com explica el primer tinent d'alcalde a Olost, Gil Salvans, "buscàvem la manera de reduir

la despesa en consum i en energia i amb el led, baixant-ne la intensitat". A partir d'aquí i amb una subvenció sota el braç, Novatilu va desenvolupar amb una empresa de sensors una lluminària que "ens permet un 85% d'estalvi en el consum de llum", diu Salvans. L'Ajuntament té previst posar-les a tot el municipi excepte a la carretera principal, el carrer de Berga i la plaça Major en els propers dos anys. Salvans afegeix que fins i tot és un sistema més segur perquè "avisa quan passa algú, en llocs on la majoria del temps

no hi passa ningú". Per ara estan en una intensitat del 30% que arriba al 100% amb el moviment.

Com afegeix Albert de Ramos, director tècnic d'il·luminació de l'empresa, és un enllumenat que pot arribar al "balanç energètic zero" i és "positiu per a un enllumenat públic". Les lluminàries, a més, es "parlen entre elles" davant el moviment i creen una onada de llum "quan passa un cotxe, per exemple, que va més de pressa que una persona". També s'ha optat per un color més tènue del led.

que esperàvem. Es venia d'un 2019 amb una facturació conjunta de les dues empreses de 60 milions d'euros i la integració d'una empresa de pilons del Vallès Occidental. "I és que volem créixer també amb la incorporació d'altres empreses", a més del creixement orgànic, diu.

Carandell afegeix que amb les dues empreses "hem sumat tradició i novetat a més de tenir una fàbrica d'on surten 400.000 lluminàries a l'any a Manlleu" i les seues de Vic i Sallent. Un cop feta la fusió sumen 150 treballadors. L'any 2020 "el vam estabilitzar gràcies també a l'exportació, ja que tot i que la pandèmia és igual hi ha hagut llocs oberts en diferents moments", diu Carandell, que preveu tancar el 2021 almenys com el 2019.

EN JOC
Més esports, més directe

Dissabte | 18h
Diumenge | 15.30h

EL 9 TV

Vic acull dues concentracions per reivindicar el Primer de Maig i Ripoll, una

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

La CGT (Confederació General del Treball) d'Osona ha convocat per aquest divendres a les 7 de la tarda una concentració al passeig de la Generalitat amb la cantonada del Bisbe Strauch per reclamar millores laborals amb motiu del Primer de Maig i ho fan sota el lema "No creiem en promeses sinó en lluites". L'endemà dissabte, 1 de maig, la COS juntament amb Arran Osona i Sepc han convocat una jornada de reivindicació a la plaça de la Noguera de Vic. A les 11 del matí hi haurà parlaments dels representants de les organitzacions convocants seguit d'una actuació musical i un dinar de carmanyola que serà la prèvia per acabar a la manifestació convocada per les mateixes organitzacions a Barcelona a les 5 de la tarda.

A Ripoll, els mateixos convocants, excepte Sepc, faran una concentració a 2/4 de 6 de la tarda a la plaça de l'Ajuntament. En totes dues, el lema és "Unides i organitzades, els drets es guanyen lluitant". Les concentracions es faran amb totes les mesures de seguretat com la distància i portant la mascareta a causa de la Covid.

El sindicat celebra el tercer congrés de la Unió Intercomarcal Vallès Oriental-Maresme-Osona

CCOO reelegix Gonzalo Plata com a secretari amb un 99% dels vots

Gonzalo Plata, en primer terme, amb la nova executiva, entona 'La Internacional' en la clausura del congrés de dimecres

Granollers

Joan Carles Arredondo

Gonzalo Plata liderarà quatre anys més el sindicat CCOO al Vallès Oriental, el Maresme i Osona. El tercer congrés de la unió territorial d'aquestes tres comarques, celebrat dimecres a Granollers, va donar un suport gairebé unànime a la seva candidatura, única presentada, amb un 99% dels vots. Amb proporcions també gairebé unànimes es van aprovar tant la compo-

sició dels òrgans de direcció com l'informe de gestió i el pla d'acció per als propers quatre anys.

Al congrés, que forma part del procés que està seguint el sindicat a Catalunya, CCOO es va ratificar com a primera força sindical a les tres comarques representades a la unió, amb 15.300 afiliats (2.150 dels quals a Osona) i 521 delegats en empreses de la comarca (un 40,5% del total). "És un orgull que l'afiliació hagi confiat en mi per

afrontar un mandat, que serà l'últim, que m'obliga a completar la renovació interna i el rejuveniment del sindicat a la unió", diu Gonzalo Plata sobre la seva elecció.

Des d'aquesta posició, CCOO es proposa "renovar la proposta sindical", com va apuntar en la clausura el secretari general a Catalunya, Xavier Pacheco. "Ara és quan hi ha més necessitat", va dir en referència a la necessitat que els treballadors no tornin a ser la part

més afectada per una crisi econòmica, com va passar en la de la dècada passada. "És urgent que tinguem un nou govern, i les urnes van deixar clar que la ciutadania demana polítiques d'esquerra. Estarem atents a com s'apliquen i no descartem conflictivitat als carrers si no es recuperen els drets dels treballadors", apunta Plata.

La unió intercomarcal estrena una executiva, renovada al 50% respecte a l'anterior, amb sis representants del Vallès Oriental, cinc del Maresme i dos d'Osona. En el congrés també es van escollir les 63 persones que formen el Consell de la Unió, i les 27 que conformaran el comitè.

El pla d'acció per als propers quatre anys inclou línies estratègiques de reclamació davant les administracions comarcals. Per a Osona, el sindicat insisteix en la necessitat d'enfortir els sectors industrials –amb un pla específic per a Manlleu–, transformar la indústria alimentària i controlar i adaptar la cabana porcina. També demana que es potenciï el turisme de proximitat, incloent una recuperació del medi natural. El sindicat considera necessari revisar els graus de Formació Professional i reforçar el caràcter públic de la Universitat de Vic.

EXCLUSIU PER A SUBSCRIPTORS D'EL 9 NOU

A partir d'ara teniu accés directe a

L'HEMEROTECA HISTÒRICA

Entreu a el9nou.cat/historic-hemeroteca un arxiu documental molt valuós al vostre abast

Totes les notícies des de 1978

Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49** o entreu a el9nou.cat/subscribe

La 'clàssica' fórmula de Bassat

La UVic tanca amb una mitjana d'un centenar de persones per ponència les primeres Jornades de Màrqueting i Comunicació Empresarial. Lluís Bassat, publicista de referència, va deixar clar que cal partir d'un bon producte

Vic

D.A.

Sembla que ni s'hauria de recordar però el publicista Lluís Bassat ho va deixar clar des de l'inici de la seva xerrada a les primeres Jornades de Màrqueting i Comunicació Empresarial organitzades per la UVic. "El producte és la clau. La millor inversió en publicitat és millorar el producte", va dir Bassat en una xerrada que portava per títol "Com dinamitzar l'economia de les empreses". Només hi ha dues maneres, va dir, "o es gasta menys o s'ingressa més". La seva experiència personal, present a tota la xerrada, el va fer optar per la segona opció. Era jove, acabat de casar i "ingressàvem poc i ja no podíem reduir més la despesa". Va seguir el consell d'un familiar que li va dir que "gastar menys sempre té un límit. 'Fixa't en com guanyar més', em va dir. I des d'aleshores he dedicat la meua vida a intentar ingressar més i ajudar els clients a fer-ho".

Amb un currículum que inclou més de 400 premis en l'àmbit de la comunicació i el màrqueting, Bassat segueix unes premisses molt clares. La primera és que el producte que es publicita no pot "decebre els consumidors". Quan no ha vist un producte clar no ha acceptat l'encàrrec

MARC SANYÉ

La marca i el compromís social

Vic Una mitjana de cent persones van atendre les diverses ponències d'aquestes primeres jornades que es van fer a l'Aula Magna de la UVic i en *streaming* per complir amb les mesures de seguretat marcades per la pandèmia. S'hi van tractar temes com el *Fame & Love* creat per l'agència de publicitat BBDO & Proximity. Un concepte que fa referència al prestigi que té una marca i allò que fa que un client la consumeixi per primer cop (*fame*) i el compromís que farà que el

torni a consumir (*love*) i que va explicar el president i CEO a l'Estat espanyol de l'agència, David Coral. També es va posar en valor el compromís social de les empreses en una taula rodona moderada pel degà de la Facultat d'Empresa i Comunicació, Josep Burgaya, amb empreses de l'economia verda com Veritas, amb Silvio Elias, i Casa Carlota & Friends, amb José María Batalla. Un element que va concretar Ana Palencia, d'Unilever Espanya, en fer èmfasi "en la millora de la societat, també de les marques i empreses".

—li va passar amb un producte per fer créixer el cabell—. El bon disseny del producte "no és un luxe i convé refer-lo cada un cert temps", va explicar, tot citant Braun i Apple com dues marques amb el millor disseny del

segle XX i del XXI, respectivament.

L'altre concepte important és la marca, "que és com una catedral que es construeix amb els anys i que en alguns casos tenen més valor que la mateixa empresa", va dir

Bassat, que es va adonar que la seva marca preferida de iogurt només la posava a la tapa "que és una cosa que es llença d'entrada" i enlloc més. "Un error", va dir. La marca, va deixar clar, ha de ser breu, senzilla, fàcil de

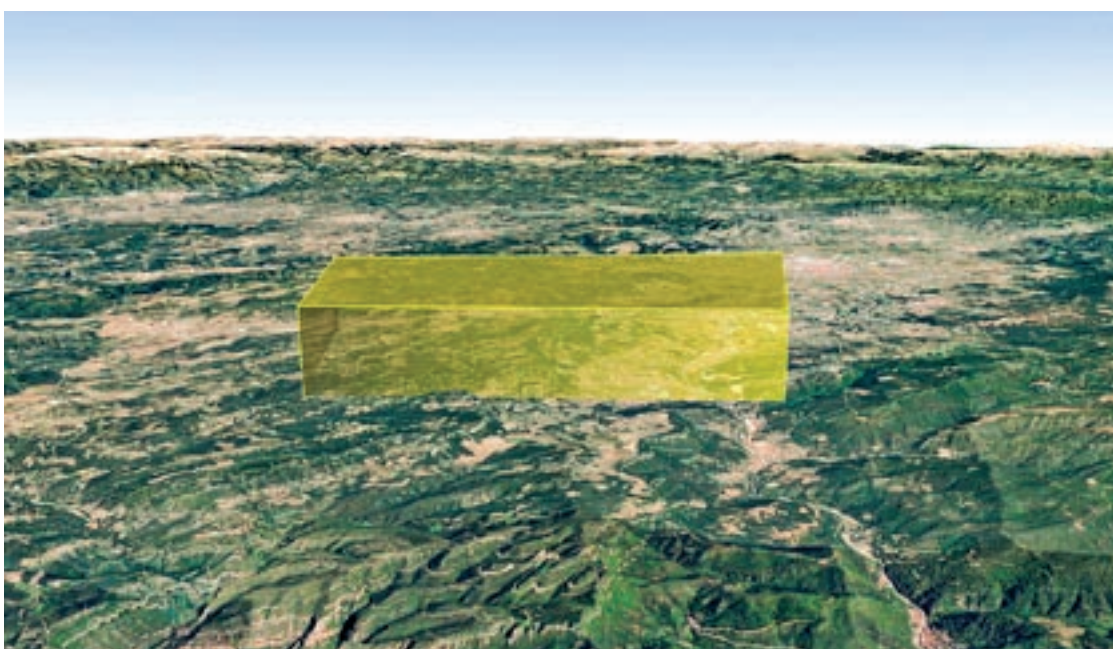
llegir, vistosa, eufònica, evocadora, original, moderna, diferent, memorable i tenir protecció legal.

El preu del producte és important, va afegir, tot i que va ser crític amb el funcionament de les companyies aèries que ho basen tot en el preu i "han deixat de banda la fidelitat". Entre una cosa i altra, però, segons va dir, no hi pot haver sensació d'engany per part del consumidor. Tot plegat s'haurà d'arrodonir amb una "bona comunicació. Un espot de televisió s'ha d'entendre a la primera i si no, no ven. Però això no vol dir que hagi de ser només racional, també pot ser emocional", va explicar, posant d'exemple un anunci molt antic de la marca Kodak on, sense text, un pare que casava la filla recordava els moments que l'havia fet créixer i aquells moments "eren fotografies". Bassat també va parlar d'internet, que "no és cap de les quatre P del màrqueting: producte, preu, punt de venda i promoció" però que té coses positives com permetre "comparar un producte de forma ràpida".

Els canals canvien però la base és "tenir els millors llocs de treball, fer les millors campanyes i després ja guanyarem diners". Això aplicat a cada empresa és com entén dinamitzar-les.

Vaquers d'Osona i Plana de Vic creen un Instagram reivindicatiu

Vic Amb l'objectiu de defensar la llet i les seves virtuts, Vaquers d'Osona i la Cooperativa Plana de Vic han creat un canal d'Instagram conjunt. Segons explica Daniel Bassas, director general de la Cooperativa, es tracta de posar en valor la llet i en aquest sentit el canal "ha de servir per respondre falsos mites sobre la llet, fer el seguiment de la llei de la cadena alimentària, tractar els preus de la llet i poder oferir material de coneixement d'aquest producte", a més d'explicar les dificultats o negociacions amb els compradors de la llet. És també una manera d'apropar la feina del sector al consumidor, afegeix. Les dues organitzacions fa mesos que treballen de forma conjunta per millorar el preu de la llet.

El BCN Drone Center de Moià duplica el seu espai aeri segregat

Moià El BCN Drone Center, de Moià, ha duplicat el seu espai aeri segregat per poder ampliar les proves de drons. Ha passat dels 25 quilòmetres quadrats de superfície permesos als 50 i té fins a 1.375 metres d'alçada sobre el nivell del mar. És dels pocs centres del món que ha rebut aquesta setmana l'autorització per part de la Unió Europea. Això permetrà a l'administració pública, universitats, centres de recerca i empreses privades tirar endavant vols experimentals de llarga autonomia i amb aeronaus de més pes. S'obre la porta a aplicacions com els espectacles nocturns amb eixams de drons, el transport amb drons i els drons taxi, que han de poder fer els vols de proves en un entorn controlat abans de fer vols comercials. A la imatge, l'espai que tindrà per fer les proves situat sobre el mapa del centre.

El Puig Vell de Roda podrà acollir parcel·les de gran format

Roda de Ter La Comissió d'Urbanisme de la Catalunya Central permet la modificació de planejament al sector del Puig Vell de Roda de Ter perquè es puguin passar parcel·les de petit format d'ús terciari a d'altres industrials de més gran format. Això suposa que es traslladarà una zona verda de 1.239,11 metres quadrats que es preveia situar entre dos solars cap al costat de la zona verda de la Muntanya. D'aquesta manera es podran agrupar parcel·les per fer-les més grans. Alhora es fa un canvi de qualificació de totes les parcel·les terciàries a indústria aïllada de nova creació i s'afavoreix així la instal·lació d'una indústria amb façana contínua. Tot plegat, sense incrementar el sostre edificable. comercials.

El groc que ja no marxarà

En 20 anys a Catalunya s'ha passat de plantar colza a 500 hectàrees a les 16.000 actuals. És un cultiu rendible tant agronòmicament com econòmicament

Josep M. Prat i Marta Gascón, de la Cooperativa Plana de Vic, davant un camp de colza a tocar de l'Eix, a Gurb

Gurb

D.A.

Fa cinc o sis anys que quan arriba la primavera molts camps tenen un color groc que és motiu de milions de fotografies. És el groc de la flor de la colza, un cultiu que creix cada any, el darrer un 15% respecte a l'anterior a Catalunya. Com explica Pep Soler, gerent de Grans del Lluçanès i expert en cultius, "fa 20 anys hi havia 500 hectàrees amb colza plantada i actualment són 16.000". Però és que les seves previsions són que "en tres o quatre anys aquest creixement es doblarà i crec que arribarem a les 30.000 hectàrees, que és, de fet, les hectàrees possibles cultivables", diu. Per zones, on més n'hi ha és a la demarcació de Girona, el 50%, seguida de la de Barcelona, amb un 40%, i un 10% es planta a Lleida.

I què és el que fa que sigui tan exitosa?. Doncs que és rendible tant agronòmicament com econòmicament, com expliquen tant Soler com Josep M. Prat i Marta Gascón, director comercial i responsable de l'economat i cultius extensius de la Cooperativa Plana de Vic. Agronòmicament, és una planta que aguanta bé la climatologia. Se sembra al setembre i aguanta el fred i "com que després fa una floració tan esglaonada encara que baixi la temperatura durant la primavera la pèrdua no és important, explica Gascón. Ajuda a més a crear una bona estructura de sòl, és capaç de desenvolupar arrels secundàries i deixa la terra nodrida. També té molta resistència a les males herbes "i li calen a diferència del cereal", diu Soler, "altres fitosanitaris" i per tant hi ha alternança de principis

actius, afegeix Gascón. Per l'agricultor és positiva també per la disponibilitat de la feina, ja que es planta al setembre mentre que el cereal es planta a l'octubre o el novembre i es recull a finals de juny, abans que el cereal.

Econòmicament i per la demanda del mercat, és un

En tres o quatre anys n'hi podria haver 30.000 hectàrees

cultiu apreciat. Té un preu de pagament més alt que el cereal i té sortida. "S'exporta al voltant del 90% o 95% del que es cultiva a Espanya", explica Soler, i això en un país que és deficitari en les matèries primeres i que les ha d'importar. I per què es fa servir? Doncs té dos fruits:

l'oli i el tortó, del qual es fa la farina. Del primer en surt l'oli de colza, el biodièsel o també té algunes funcions per a la cosmètica com a oli. Del segon, se'n fa la farina que "torna a Espanya després de ser transformada als països on s'exporta prèviament el cultiu", explica Soler, i que serveix per fer pinso "tornant a la cadena alimentària". I és que d'ençà fa 40 anys, de les intoxicacions per oli de colza en mal estat, a Espanya no se'n consumeix i no hi ha indústria que el transformi. També, afegeix Prat, hi ha una acció comercial al darrere per potenciar-la i el mercat "és totalment transparent. No té dificultat, el preu pot ser més bo o menys però és equitatiu amb el valor de consideració mundial", afegeix Soler. Les raons del seu èxit, doncs, van molt més enllà del color groc. De fet, el color no importa.

Catorze estudiants de Manlleu obtenen una beca Impulsa

Manlleu Catorze estudiants de Manlleu es beneficien aquest curs d'una de les beques de la fundació empresarial Impulsa arran del conveni signat entre aquesta i l'Ajuntament pel qual el consistori aportava 15.000 euros. Els joves becats reben entre 600 i 1.400 euros per fer estudis dels cicles formatius -13 són de grau mitjà i 1 de grau superior- i l'acompanyament d'un mentor. En total, a Osona, aquest curs hi ha 77 alumnes becats.

Nova junta a l'associació Producte del Ripollès

Ripoll L'associació Producte del Ripollès, que agrupa elaboradors i productors d'aliments de la comarca, ha renovat la seva junta directiva. Raquel Serrat ha rellevat Marina Puigcorbó com a presidenta, amb Maria Puig com a secretària i Neus Puig-Pey com a tesorera. La junta està formada per 14 representants d'empreses ripolleses, on n'hi ha que fan productes amb la marca de garantia Producte del Ripollès. J.R.

Manlleu assessora empreses que vulguin fer el balanç social

Manlleu L'Ajuntament de Manlleu ofereix un servei d'assessorament a les empreses que vulguin fer el balanç social i que permet figurar al Catàleg de Consum Responsable d'Osona. Això certifica que es treballa amb criteris d'economia solidària que implica visibilitzar les bones pràctiques a les empreses i entitats d'economia social. Manlleu fa aquest assessorament des de l'any 2017 a través de l'OPE.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (26-4-21)

CONILL: 1,90 (=)
POLLASTRE VIU: 1,24 (=) - 1,41 (=)
POLLASTRE SACRIFICAT: 2,05 (=) - 2,22 (=)
OUS: xl: 1,24 - l: 0,83 - m: 0,77 - s: 0,52
GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
GALLINA PESADA: 0,28 (=)
GALL: 0,03 (=)
ESTRUÇ: S/C

Llotja de Vic (23-4-21)

PORC: 1,947 / 1,959 (=)
GARRINS RAÇA: recollida: 26 / 28 (=)
PARTIDA GRAN: 81,50 / 83 (-5)
ANOLLS (des de 351 kg): 3,99/3,85/3,63/ 3,34 (+0,03)
VEDELLS (fins a 350 kg): 4,04 /3,86/3,68 /3,43 (+0,03)
FRISONS (+ de 211 kg): 3,56/ 3,48/ 2,22 (+0,03)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,27 / 3,17/ 1,67 (+0,03)
VEDELLA (261/300 kg): 4,07/3,93/3,79/3,44/2,78 (=)
VEDELLA (221/260 kg): 4,13/3,97/3,83/3,53/2,77 (=)
VEDELLA(180/220 kg): 4,18/3,98/3,84/3,56/2,79 (=)
VACA: 3,10 / 2,90 / 2,70 / 2,15/ 1,60 / 1,40 (+0,05)
FRISÓ: 40 / 90 (=)
ENCREUAT: 105 / 220 (=)
TÒFONA NEGRA (quilo): s/p

Mercolleida (23-4-21)

PORC VIU selecte: 1,472 (=)
LLETÓ 20 kg: 61,50 (-5)
XAI (23 a 25 kg): 3,47 (=)
XAI (25 a 27 kg): 3,32 (=)
OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
BLAT PINSO: 243 (+3)
BLAT PA: 247 (+3)
MORESC: 253 (+4)

ORDI LLEIDA: 226 (+3)
COLZA: 400 (-80)

Llotja de Barcelona (27-4-21)

GARROFA: 135/t (=)
GARROFA FARINA: 125/t (=)
SOJA PAÍS: 435/t (+30)
MORESC UE: 265/t (+11)
BLAT: 255/t (+11)
ORDI PAÍS: 236/t (+5)
FARINA DE PEIX: 1.080/t (+10)
GIRA-SOL: 315/t (+16)
MILL: 410/t (=)
COLZA: 330/t (+9)
SORGO: s.c.

Grans del Lluçanès (23-4-21)

GRA DE COLZA: 469 (+32,25)

CorCia Teatre complirà enguany el 20è aniversari com a companyia professional osonenca. I ho podrà celebrar en un bon moment creatiu, amb

l'estrena aquest diumenge del seu nou muntatge, 'Nuades'. Una obra de creació pròpia que fa pujar en un mateix escenari tres personatges feme-

nins emblemàtics del teatre del segle XX. Serà al Teatre Eliseu de Roda de Ter, que viurà la segona estrena en una setmana.

CorCia ajunta en escena tres mites femenins del teatre a l'obra 'Nuades'

La companyia osonenca estrena el muntatge aquest diumenge al Teatre Eliseu de Roda de Ter

Roda de Ter

Jordi Vilarrodà

La màgia del teatre ho farà possible. Venint de cada una de les obres de les que són protagonistes, es trobaran en un mateix escenari la Blanche d'*Un tramvia anomenat desig*, la Júlia de *La senyoreta Júlia* i la Nora de *Casa de nines*. Amb permís de Tennessee Williams, August Strindberg i Henrik Ibsen –els seus creadors– la companyia osonenca CorCia Teatre les ajunta en una trobada única per confrontar allò que les defineix: la seva relació conflictiva amb les homes i amb la societat en general. I també amb les dones. Sota el títol de *Nuades*, i la direcció d'Anna Presegué, la cita és al Teatre Eliseu de Roda.

La idea d'ajuntar personatges femenins, la tenia Presegué des de l'inici. En el seu imaginari hi havia d'altres possibilitats, des de dones del teatre clàssic com Medea o Electra fins a altres creacions literàries no teatrals, com la Madame Bovary de Gustave Flaubert o l'Aloma de Mercè Rodoreda. "Totes eren personatges potents, que tenen molt per explicar". Al final li va semblar que les tres escollides "es podien complementar" perquè el motor vital que les mou és el mateix, l'amor, ni que sigui viscut d'una manera conflictiva. El text de *Nuades* recull "el moment de les seves

D'esquerra a dreta, Anna Busanya, Laia Monforte, Jordi Arqués i Ivette Callís i asseguda, Anna Presegué

vides amb el personatge masculí que les condiciona", però a partir d'aquí "elles es troben, parlen, es discuteixen i es jutgen". I també "es van nuançant" perquè emergeix un punt de sororitat entre elles: la coincidència amb altres dones que no han tingut una vida agradable. Presegué tenia clara la idea, i el camí pel que volia passar a nivell de dramaturgia, però partint d'aquí el resultat final va sortir d'un treball conjunt amb les actrius, a mesura que s'avançava en els assajos de l'obra. L'espectador no necessitarà conèixer prèviament *Un tramvia anomenat desig*, *La senyoreta Júlia* o *Casa de*

nines per entendre *Nuades*.

La producció és cent per cent osonenca també en el seu repartiment. Les protagonistes femenines són les actrius Laia Monforte

"Són personatges potents totes tres, amb molt per explicar"

(Blanche), Ivette Callís (Júlia) i Anna Busanya (Nora), i l'actor que les acompanya donant la rèplica en els tres personatges masculins és Jordi Arqués.

El Teatre Eliseu és l'inici d'un camí que esperen que, malgrat les dificultats del moment, sigui més llarg i que ja tenen confirmat que les portarà a L'Atlàntida de Vic en la propera temporada, entre d'altres escenaris. Aquesta setmana han acabat d'enllestir els detalls en assajos al Teatre Eliseu, que viu la segona estrena en pocs dies, des que dissabte passat s'hi va fer la de *La força d'un destí*, amb Fel Faixedas i Pep Poblet.

***Nuades*. Teatre Eliseu, Roda de Ter. Diumenge, 2 de maig de 2021, 6 tarda.**

Vint anys de companyia professional osonenca

Roda de Ter

J.V.

El dia 17 d'octubre de 2001, s'estrenava a l'antiga Atlàntida de Vic el muntatge teatral *Cor*, basat en un text de Montserrat Mas. Encara no sabien que aquest seria l'origen d'una companyia que prendria el nom d'aquella obra, CorCia Teatre, i que al cap de dues dècades continuaria treballant en l'àmbit professional a Osona. Si exceptuem Els Joglars, que van néixer a Rupit, la que ha tingut un recorregut més llarg de totes les nascudes a Osona. Aquesta tardor estan pensant a fer alguna celebració del vintè aniversari, que s'escau en un moment complicat per al teatre en general però bo per a la companyia.

Jordi Arqués i Joan Roura, actor i director en aquell muntatge de *Cor*, segueixen fent bategar la companyia. L'altra integrant inicial era l'actriu Montse Rodríguez, avui passejant A.K.A. com a directora per escenaris de Catalunya i Espanya amb gran èxit. Al llarg dels anys han anat estrenant produccions pròpies de teatre de text, teatre per a centres educatius i amb una cita fixa cada any, en els muntatges de petit format que cada estiu fan al Museu del Ter.

'Sempreviva' amb la Cia. Mar Gómez, dansa al Cirvianum

Torelló La celebració del Dia Mundial de la Dansa porta aquest divendres al Teatre Cirvianum de Torelló (8 vespre) l'espectacle *Sempreviva*, amb la Cia. Mar Gómez. La ballarina i coreògrafa, acompanyada en escena pel músic Marcelo Mercadante, incorpora l'humor en un personatge femení que –com la planta que dona nom a l'obra– sobreviu entre el seu impuls feminista i el sexisme recalcitrant de la societat que l'envolta.

Balenyà en Escena s'acaba diumenge amb 'La dona il·legal'

Balenyà El cicle Balenyà en Escena s'acaba aquest diumenge amb la projecció de la pel·lícula *La dona il·legal*, protagonitzada per Yolanda Sey. L'actriu i cantant serà a la projecció i participarà en el col·loqui posterior al costat del director, Ramon Térmens. Com les altres sessions, aquesta tindrà lloc a l'Ateneu a partir de 2/4 de 7 de la tarda. Balenyà en Escena, un cicle impulsat per l'Ajuntament, ha programat quatre espectacles.

Pentina el Gat porta l'espectacle familiar 'Vers per on' a Vic

Vic La companyia osonenca Pentina el Gat portarà aquest diumenge a L'Atlàntida (12 migdia) l'espectacle *Vers per on*, basat en poemes de la manlleuena Núria Freixa i estrenat a la sala La Canal de Tona el passat mes de novembre. La companyia, amb 22 anys de trajectòria, la considera la seva proposta més ambiciosa. Els músics Xef Vila, Sam Atència i Pol Soler, amb l'actriu Sílvia Dotti (Sílvia Pérez), integren Pentina el Gat.

El Petit de Cal Eril

MÚSICA

DS / 08.05.21 / 20.00 h

PREU: 12 € anticipada

14 € a taquilla des d'una hora abans

DURADA: 1.15 h

cirvianum
TEATRE TORELLÓ

teatre.cirvianum.cat

Enguany el certamen incorpora el patrocini de la històrica llibreria La Gralla de Granollers

El Premi de Narrativa Curta d'EL 9 NOU arriba a la cinquena edició

Vic

Jordi Vilarrodà

Fins al dia 2 de juny està obert el termini per presentar originals al cinquè Premi de Narrativa Curta d'EL 9 NOU, que a partir d'enguany passa a anomenar-se Premi de Narrativa Curta La Gralla, incorporant com a mecenes aquesta històrica llibreria de Granollers. El premi es dedica a la memòria de Jaume Maspons i Safont, que va ser redactor de Cultura d'EL 9 NOU al Vallès Oriental, mort en accident de trànsit l'any 2001.

Al certamen s'hi poden

presentar autors que hagin nascut o visquin a les comarques d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Vallès Oriental, més grans de 18 anys. Les narracions que poden presentar no han de ser inferiors a 9.500 caràcters ni superiors a 11.500, espais inclosos. Els relats es poden fer arribar a l'adreça <marketing@vic.el9nou.com> en dos correus (el primer, amb la narració i el títol i el segon, amb el títol i les dades

personals de l'autor). El veredicté es farà públic a l'edició d'EL 9 NOU del dia 28 de juny de 2021.

El concurs està dotat amb 1.000 euros en premis: 500 per al guanyador, 300 per al segon premi i 200 per al tercer. Aquests relats, juntament amb els altres set que siguin seleccionats pel jurat, es publicaran durant l'estiu a EL 9 NOU, acompanyats d'una il·lustració de la dibuixant Maria Peix.

Els 10 millors relats rebuts es publiquen durant l'estiu

El Premi de Narrativa Curta es va instaurar amb la intenció de donar a conèixer noves veus literàries en l'àmbit de difusió de les dues edicions d'EL 9 NOU. En les quatre edicions anteriors els guanyadors han estat Jordi Masó (la Roca del Vallès), Jordi Sedó (l'Ametlla del Vallès), Sadurní Vergés (Prats de Lluçanès) i Maria Arimany (la Garriga). La passada edició, tot i haver-se convocat encara durant el confinament, va registrar la participació més elevada des que es convoca el premi, amb 77 participants de les quatre comarques.

Calldetenes acull una de les obres finalistes del Premi BBVA de Teatre

Calldetenes L'Auditori-Teatre de Calldetenes acull aquest dissabte (7 tarda) la representació d'*Orbital*, de la Cia. Farrés Brothers, un dels cinc espectacles finalistes de l'edició d'enguany del Premi BBVA de Teatre. El muntatge, creat i a punt d'estrenar abans de la pandèmia, es va ajornar i fins l'estiu no es va poder veure als escenaris. Es tracta d'una peça al voltant de l'amistat, que parteix del moment en què quatre nens juguen a astronautes. Les seves vides agafen òrbites diferents fins que es tornen a trobar en el moment en què una d'ells està a punt de complir el seu somni. Els guanyadors del Premi BBVA de Teatre 2021 es donaran a conèixer en una gala a L'Atlàntida de Vic, el proper dia 7 de juny.

Les portades de Nadal d'EL 9 NOU s'exposen a Taradell

Taradell L'exposició itinerant dels 40 anys de portades de Nadal d'EL 9 NOU arriba a Taradell aquest divendres. La sala d'exposicions de Can Costa i Font acull la mostra de disseny que s'hi podrà veure fins al dia 16 de maig. L'obertura serà a les 7 de la tarda amb un col·loqui en què participaran Víctor Palomar, director de l'edició d'Osona i el Ripollès d'EL 9 NOU, i la periodista taradellenca i col·laboradora del periòdic Laia Miralpeix.

Premi per a l'Escola de Música de Vic

Vic Queralt Masqué, estudiant de clarinet de l'Escola de Música i Conservatori de Vic, va obtenir una Menció Especial en la categoria júnior del cinquè Premi BBVA de Música al Talent Individual. Al concurs s'hi presentaven 148 joves, dels quals només 18 van passar a la fase final.

La Biblioteca Dos Rius estrena autoprestec

Torelló La Biblioteca Dos Rius de Torelló ha estrenat un servei d'autoprestec que agilita els tràmits als usuaris. El servei, estrenat per Sant Jordi, permet endur-se documents i tornar-los, consultar l'estat del carnet de la biblioteca o renovar els documents prestats, entre d'altres opcions.

'La cabra...' o caure de l'escambell

Un gran Jordi Bosch encapçala un repartiment de luxe a L'Atlàntida

'La cabra o qui és Sylvia', d'Edward Albee. Direcció: Ivan Morales. Intèrprets: Jordi Bosch, Emma Vilarasau, Jordi Martínez i Roger Vilà. L'Atlàntida, Vic. Diumenge, 25 d'abril.

Vic

Carme Rubio

Aquesta obra és coneguda, però no forma part del nucli de les més celebrades del seu autor, el dramaturg nord-americà Edward Albee (1928-2016). *La cabra* no aconsegueix escandalitzar la societat benestant amb la intensitat amb què ho va fer amb *Qui té por de Virginia Woolf?* (1963), on es pot dir

que –sobretot gràcies a la pel·lícula protagonitzada per Elizabeth Taylor i Richard Burton el 1966– l'espectador assistia a la dissecció en viu d'un matrimoni. No obstant això, en aquesta obra batega també la voluntat de l'autor de mostrar els aspectes més irracionals del desig amorós i de fer miques l'estabilitat de la família burgesa.

Comença presentant una família perfecta, admirada de tothom, en un moment de plenitud, quan el pare –amb un Jordi Bosch esplèndid– acaba de rebre el màxim guardó del seu ram pel seu treball com a arquitecte. Al seu costat té una dona intel·ligent, elegant i amb sentit de l'humor i també hi ha un fill jove, de qui els pares

encara no han acabat de pair que sigui gai. La família triomfadora i d'idees progressistes saltarà pels aires quan el pare confessa que s'ha enamorat d'una cabra. Damunt del patriarca caurà la censura moral de tot el seu món, personificada en l'amic que ha revelat el seu secret –un Jordi Martínez sempre càlid i perfectament adaptat al seu paper–. La dona començarà un procés d'assimilació de la realitat que la farà anar pujant gradualment d'indignació a ràbia i de ràbia a desesperació –un paper de lluminat total per a una actriu com Emma Vilarasau.

De manera que al llarg de la representació es va passant successivament de la comèdia al drama i del drama a la

Jordi Bosch i Jordi Martínez, en una escena de 'La cabra...' diumenge a Vic

tragèdia. Tot amb resolució molt americana, introduint tocs d'humor en uns diàlegs molt naturals i directes –gràcies a la bona traducció de Josep Maria Pou– i amb l'efectisme de la destrossa de la major part dels objectes decoratius d'una casa elegant. L'obra acaba amb un final catàrtic i es pot dir

que burgès, és a dir, fent mal a qui és més innocent, però sense solucionar la trencadissa sentimental i moral que s'ha posat sota el focus de llum. De fet, no hi ha terreny més relliscós que l'aberració sexual, i encara podria ser pitjor. Potser tot una mica massa estudiat, massa poc espontani.

Fixant un món que s'acaba

Joan Roca publica 'Crònica en blanc i negre' i tanca la trilogia sobre el món rural

Vic

Jordi Vilarrodà

La casa sempre ha estat la mateixa, La Solana. S'ha anat movent d'ubicació i l'han habitada personatges diferents en cada una de les tres novel·les de la trilogia que l'escriptor Joan Roca tanca ara amb *Crònica en blanc i negre* (Stonberg Ed.). Tres visions sobre un món, el de pagès, que ja ha desaparegut i només viu en la memòria, iniciades amb *Arrels de pedra* (2012) i seguides amb *Olor de resclosit* (2019). "És una tasca que comparteixo amb altres de la meua generació, com Antoni Pladevall, som els últims que escriurem amb aquesta temàtica", explica.

No hi ha continuïtat de temàtica ni de personatges entre les tres novel·les, però sí aquestes mateixes ganes de fixar per escrit la memòria d'una cultura que s'havia mantingut gairebé inalterable al pas del temps fins a la voràgine del segle XX. Aquest és el marc temporal de *Crònica en blanc i negre*, dividida en capítols curts cada un dels quals té una data de referència. La primera, el novembre de 1909 i la darrera, el setembre de 1972. Entremig, transcorre la vida de tres generacions de La Solana, en la versió de la casa que segons Roca s'assembla més a la que va ser

Joan Roca amb un exemplar del llibre 'Crònica en blanc i negre', que va sortir just abans de Sant Jordi

la seva en la vida real, Can Sargantana de Calldetenes. (Senet de Llac, en el seu món literari). A cada generació, hi ha una mesura del temps que no canvia, marcada pel ritme de les feines de pagès, de les estacions de l'any. Una vida sense grans estreïtors però que donava per allò més just, on els costums passaven entre generacions i cada mínim canvi era un trasbals: "Les coses sempre s'han fet així i Déu nos en guard de canviar res". Tot i això, la gent de La Solana es veu inevitablement afectada

pels vaivens del segle XX: la guerra de l'Àfrica, la proclamació de la República i,

La novel·la és el retrat de tres generacions de pagès al segle XX

finalment, la Guerra Civil, que marca un abans i un després en les generacions que la van viure. Trasmalsos que arriben en somort a la casa, fins que toquen directament

algú de la família. "A la Guerra Civil, sobretot, s'hi veuen embolicats per totes bandes": un gendre que és regidor d'Esquerra a Vil·la (el nom de Vic en el relat), un capellà amic que han d'amagar, el fill que és quintat a la Lleua del Biberó... i el silenci espès que cau després sobre tot aquest període.

Un personatge femení se singularitza en la família de La Solana: la Marta. Una noia que just amb un tast d'escola en té prou per trobar el gust del coneixement i la lectura. "La seva manera

de conèixer un món inabastable des del rònc espai que li havia tocat viure". La Marta anirà més enllà d'aprendre la costura i les quatre regles –amb les quals se suposava que una noia de pagès en tenia ben bé prou– i acabarà escrivint poesia. "La Marta és el meu *alter ego*, encara que en temps diferents", reconeix Roca.

El llibre inclou poemes que suposadament ella escriu i que són de l'autor, que ja en les novel·les anteriors

Les tres escoles

Vic Potser perquè Joan Roca ha estat mestre, i dels vocacionals, l'escola té un lloc en cada generació. A la primera amb la mestra gran, "l'àvia de tots", en una escola unitària de poble. A la segona, amb la mestra imbuïda de renovació pedagògica durant la República. A la tercera, amb els mestres repressors de la llengua i la cultura durant la postguerra.

havia mostrat el seu gust per aquesta *literatura dins la literatura*.

El final del món de La Solana s'albira quan l'agricultura es mecanitza. Des del primer tractor, però, ja veuen una altra amenaça: les parets grises de les naus industrials que van avançant. "Les fàbriques i les naus d'aquell polígon ens acabaran fent fora a nosaltres i al nostre tractor", vaticina l'hereu de la tercera generació de la casa de pagès de Senet de Llac.

ALBERT LLIMÓS

Torna el cicle Els Vespres Malgastats

Taradell Tornen els diàlegs entre poetes del cicle Els Vespres Malgastats, que arriba a la quarta edició (la de l'any passat es va haver de suspendre) i que portarà aquesta activitat a nou biblioteques d'Osona des d'ara fins a principis de juliol. El primer dels diàlegs el van protagonitzar aquest dijous el poeta ber-

guedà Tomàs Arias i el barceloní Marc Rovira a la Biblioteca Antoni Pladevall de Taradell (a la fotografia). Enguany, a causa de les limitacions d'aforament de les biblioteques, les sessions es penjaran posteriorment a YouTube. La propera cita serà divendres que ve, a la Biblioteca Municipal de Manlleu BBVA, amb Anna Pantinat i Laia Carbonell.

La Mascarada

Els Pirates Teatre

8 de maig 2021
20 h · Sala Polivalent

Entrada: 7 € anticipada
10 € taquilla

Entrades online

amb el suport de:

ajuntament de SEVA Generalitat de Catalunya Departament de Cultura Diputació de Barcelona

“Allò que prohibim, ens defineix”

ACVic dedica una setmana al cineasta Isaki Lacuesta, que exposa una reflexió sobre la censura

Vic

Jordi Vilarrodà

Isaki Lacuesta (Girona, 1975) tenia la sensació que estàvem en un moment “de més prohibicions i censures que en temps anteriors”. I a la vegada, el dubte de si això era real o ho magnificaven “la manca de distància i les xarxes socials”. Aquest va ser l'impuls del qual va néixer la instal·lació “Jo soc allò prohibit”, que es pot veure aquests dies a l'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies al costat d'altres creacions d'aquest artista, conegut sobretot com a cineasta però que no deixa d'explorar trobades amb altres llenguatges.

Lacuesta estava rodant a París quan es va obrir l'exposició, el mes de gener passat, i ara ha pogut assistir a les activitats que s'han dut a terme aquesta setmana entorn de l'exposició i la seva obra cinematogràfica. En una conferència a l'ACVic, dimarts, parlava del procés que l'havia portat fins a “Jo soc allò prohibit”. El va impressionar, per exemple, la nostra “absoluta ignorància” respecte a un Codi Penal que teòricament ha sorgit d'aquells que ens representen. “Però el cos social no té ni idea de com funcionen aquestes lleis”, fins que tots hem hagut d'aprendre, per exemple, que hi ha delictes de rebel·lió i sedició, i que no són el mateix. En la seva instal·lació, en què l'espectador s'immergeix en una recopilació de materials prohibits, recull testimonis de gent que van des de l'advocat Benet Salellas fins al cantant Albert Pla, passant pel peri-

“Amb voluntat d'experimentació”

Vic “És un creador transversal”, que va entrar al cinema i les arts “amb una decidida voluntat d'experimentació”. Així definia la crítica d'art Ana M. Palomo la trajectòria d'Isaki Lacuesta (a la foto, en el mirall de la seva instal·lació de l'ACVic). Ha dirigit

i escrit nou llargmetratges, l'activitat per la qual és més conegut, entre ells *Los pasos dobles* (2011) i *Entre dos aguas* (2018), tots dos premiats amb la Concha de Oro al festival de Donosti. Aquesta darrera es va projectar dimarts al Cineclub Vic, en una sessió a la qual va assistir el mateix cineasta.

odista David Jiménez, exdirector d'*El Mundo*. Tots ells censurats en algun moment. Cançons, fotografies, pel·lícules, poemes o piulades. Un calidoscopi de censures, amb els seus testimonis gravats mentre l'espectador contempla imatges que van saltant quan intenta fixar-hi la mirada. Tot i això, les percep. L'embolcall de la instal·lació és un mirall perquè Lacuesta volia que fos un reflex del que som. “Allò que prohibim, ens defineix, no es prohibeix el mateix a la Xina que al Vietnam. Vol que sigui l'espectador qui es qüestioni “què volem que

estigui prohibit, és a dir, què volem amagar de nosaltres mateixos?”. Al final, la pregunta inicial se la respon ell mateix. Hi ha tres moments en què la censura s'intensifica en el nostre entorn: en la transició, a principis de segle coincidint amb l'atemptat a les Torres Bessones i ara, enmig del trencament del sistema polític establert i amb les xarxes socials de fons. Moments d'incertesa, de tempteig “entre la societat, els creadors i els legisladors”. I aquí és on som ara, la imatge que ens retornen els miralls que envolten la seva instal·lació a l'ACVic.

Amb Refree, a L'Atlàntida

Vic Fa uns anys que es van trobar Isaki Lacuesta i el músic, productor i compositor Raül Fernández, *Refree*. Han treballat junts en diversos projectes, però a vegades també pugen a l'escenari plegats, i això és el que faran aquest divendres a L'Atlàntida (8 vespre). Serà una sessió improvisada, en què les imatges projectades per Lacuesta i la música de Refree dialogaran sense guió previ, com a cloenda de la setmana dedicada al cineasta.

Pau Lobo, de La Sra. Tomasa, obre el Microclima de Camprodon

Camprodon Pau Lobo, la veu de La Sra. Tomasa, serà el protagonista de l'obertura del Festival Microclima de Camprodon, aquest dissabte. La previsió de pluja ha aconsellat traslladar al monestir de Sant Pere l'actuació, que inicialment s'havia de fer al passeig de la Font Nova. El concert començarà a les 7 de la tarda, i Lobo hi presentarà temes d'una trajectòria en solitari poc coneguda, que va començar amb els EP *Conmigo, tranquilo* i *Confination Boredom* i que l'ha dut a treballar en el que serà el seu primer llarga durada. Compartirà escenari amb Laia Llach, una jove cantautora del Vallès que promet ser una de les revelacions del panorama musical català.

Concert ‘sorpresa’ de la gira en teatres dels Itaca Band a Centelles, dissabte

Centelles Itaca Band oferirà dissabte a Centelles un concert de la Gira A-Simptomàtica que el grup de Montcada i Reixac està portant a terme aquest any. L'actuació, inicialment programada a la sala La Cabra de Vic, s'ha traslladat al Casal Francesc Macià, on actuaran a partir de les 8 del vespre. Itaca Band encaren el 2021 preparant un nou treball d'estudi, però mentre no arriba repassen en un format més acústic tota la seva discografia, una manera diferent de gaudir de la seva barreja de ska, reggae, música llatina i punk. El seu darrer treball va ser *La lengua de los pájaros* (Halley Records, 2019). Les entrades anticipades estan a la venda al preu de 12 euros.

Magalí Sare i Sebastià Gris, en concert a Moià aquest dissabte

Moià L'Auditori de Sant Josep de Moià acull aquest dissabte la veu de la cantant Magalí Sare acompanyada a la guitarra per Sebastià Gris en el concert *A boy and a girl*. La proposta de Sare i Gris parteix de temes clàssics i cançons populars mallorquines per deconstruir-les i reinterpretar-les amb l'ús de l'electrònica, però incorporant també sons naturals dels llocs on van preparar el seu treball. El concert, organitzat per Joventuts Musicals de Moià, començarà a les 6 de la tarda.

Pla Montferrer, al Museu Enric Monjo

Alpens/Vilassar de Mar L'escultor i forjador Enric Pla Montferrer, d'Alpens, exposa 12 obres de gran format al Museu Enric Monjo de Vilassar de Mar (Maresme), sota el títol d'“Emocions en ferro”. Les peces de Montferrer intenten traslladar al ferro la plasticitat i la vida del mar. La mostra es pot visitar fins al dia 13 de juny.

“Natura artificial”, a la galeria Abartium

Calldetenes Fins al 8 de maig, la galeria Abartium, a La Novíssima, presenta l'exposició “Natura artificial”, de Ma-Ga, nom artístic de l'argentina Marisa Gallo, que reflexiona sobre l'absència de natura en el paisatge urbà i la impossibilitat de comprensió real del que anomenem *natura*. A la sala 2, s'hi exposen obres de la canària Macarena Sanz.

40 anys

Portades de Nadal

EL 9 NOU TARADELL

**Obertura de l'exposició
i COL·LOQUI sobre
periodisme local amb Víctor
Palomar, director d'EL 9 NOU
d'Osona i el Ripollès**

 Divendres 30 d'abril de 2021

 19.00h

 **Sala d'exposicions de Can Costa
Centre Cultural**

A causa de la **Covid-19**, preguem
confirmeu l'assistència trucant al
93 889 49 49 o enviant un correu
electrònic a **club@vic.el9nou.com**
Aforament limitat

EXPOSICIÓ

**40 cartells
guanyadors,
que han estat
portada de Nadal
d'EL 9 NOU del
1980 al 2020**

 **Del 30 d'abril al 16
de maig**

 **Cada dia de les 17h a
les 21h, excepte els
dimarts.**

Organitza:

EL 9 NOU

E
A
**ESCOLA
D'ART
DE VIC**

Amb el suport de:

UVIC
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

BBVA

P
PROQUIMIA
www.proquimia.com

A **AVSA**
Aigües Vic

Col·laboren:

 **Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura**

 **Ajuntament
de Taradell**

Amb el descens del Club Patí Vic s'acaben 30 anys d'estada ininterrompuda a la màxima categoria de l'hoquei estatal i també l'època

gloriosa de títols. L'associació esportiva que gestiona l'hoquei treballa ja per configurar un equip de la casa per tornar a l'OK Lliga.

Un descens anunciat que tanca la gran era

El Club Patí Vic posa punt final a 31 temporades consecutives a la màxima categoria i a l'època daurada de títols

Vic

Esther Rovira

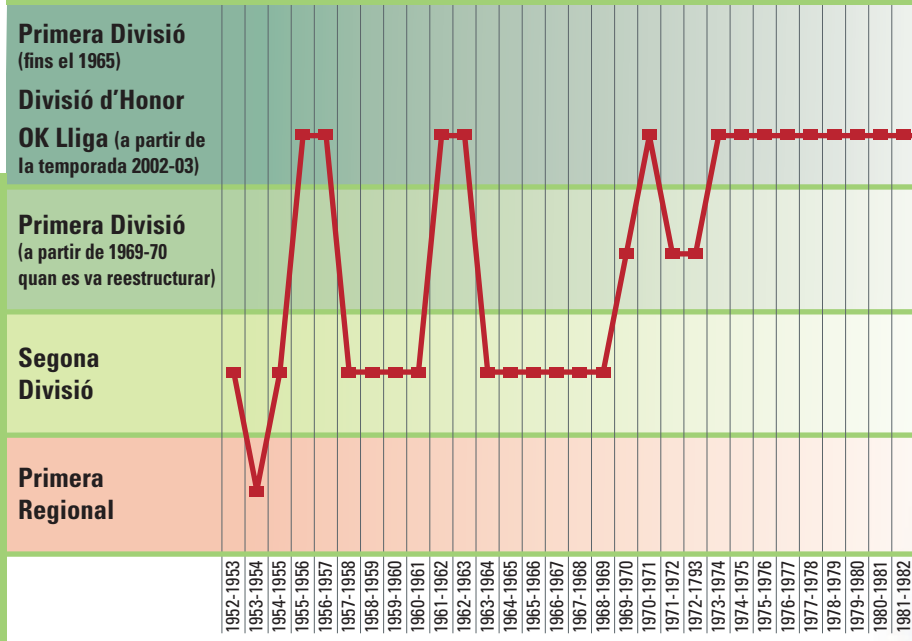
Fa ja un lustre que el Club Patí Vic militava a una *altra* lliga –molt lluny de les primeres posicions de la classificació, de les finals de lligues europees i de les tardes i nits aixecant Copes del Rei i Supercopes–, però no ha estat fins el passat cap de setmana que l'equip no ha pogut allunyar més el fantasma del descens que l'ha perseguit els darrers anys i aquest s'ha fet realitat. Una pèrdua de la màxima categoria que arriba en l'any del setantè aniversari de l'entitat i que posa inevitablement el punt final a la millor etapa esportiva de tots els temps, que ha durat tres dècades i que a banda d'omplir les vitrines de trofeus

havia situat el club entre els millors d'Europa.

La història esportiva del Patí Vic ha anat sempre del braç de la seva situació econòmica. Les èpoques de bonança s'han traduït en èxits i les crisis financeres han acabat arrossegant sempre el primer equip. Aquesta vegada –amb crisi també institucional– no ha estat una excepció, però a diferència dels primers compassos de vida de l'entitat ara feia molts anys que hi havia estabilitat. L'inici d'aquesta era gloriosa cal buscar-lo en la darrera hora greu del club que va ser la que va provocar la construcció del pavelló i va empènyer la junta directiva del moment a la dimissió per l'ofec econòmic que patia. Pere Puntí

(1985-1991) va ser qui va agafar les regnes de la situació, va sanejar les finances i va posar els fonaments de l'època daurada que va continuar amb la presidència de Santi Benito (1992-2003). En aquell moment, la Diputació de Barcelona va contribuir amb les seves aportacions al creixement del projecte i amb l'arribada dels primers títols i èxits –la Copa del Rei del 1999 i la CERS del 2001 i els subcampionats de lliga de les temporades 1997-98 i el 2000-01– el club va anar sumant socis i patrocinadors. La roda girava i el moment dolç s'allargava durant la presidència de Miquel Altimiras (2004-2016). Així van arribar tres Copes del Rei més (2009, 2011 i 2015), dues Supercopes (2009 i 2010), una inter-

La trajectòria del Club Patí Vic

Palmarès

- 1 CERS (2001)
- 4 Copes del Rei (1999, 2009, 2010 i 2015)
- 2 Supercopes (2009 i 2010)
- 3 Subcampionats d'Europa (2009, 2010 i 2015)
- 1 Intercontinental (2016)

continental (2016) i també tres subcampionats d'Europa (2009, 2010 i 2015) i un altre subcampionat de lliga (2015-16). Alguns dels millors jugadors del panorama internacional van vestir la samarreta blanc-i-vermella durant aquestes dècades dirigits i modelats per tècnics com Catxo Ordeig, Carlos Feriche, Quim López i Ferran Pujalte. El Vic tutejava els grans i va

deixar records inesborrables a la memòria dels aficionats. Al mateix temps, però, en els darrers anys d'aquesta etapa, el projecte va començar a trontollar, es va anar fent insostenible i es va convertir en un castell de cartes. Sense el patrocinador dels últims anys, Roncato, i incapaç de convèncer els socis en assemblea per aprovar un pressupost que preveia un augment

“S’han de prendre decisions al club de manera immediata”

Entrevista a Quim López, entrenador del Club Patí Vic

Vic

E.R.

Ha estat un dels protagonistes indiscutibles d'aquesta època daurada del Club Patí Vic, primer com a jugador i després com a entrenador en dues etapes. Quim López sap millor que ningú què és guanyar i què és perdre en les dues facetes i ara li ha tocat viure un dels capítols més crus de la història del club.

Fa tres anys quan va assumir el repte d'entrenar l'equip ja sabia que no seria fàcil i que el final podia ser aquest. Què el va moure?

Els colors. És casa meua, on vaig començar, on he viscut la major part dels meus anys d'hoquei... A part, a l'associació esportiva hi ha exjugadors amb qui havia compartit

el club. També la coneixença amb la majoria de socis i amb els entrenadors de la base. Quan les coses van malament no hi ha gaire voluntaris per posar-s'hi a tots nivells. Jo vaig assumir aquest repte i vam tenir la sort els dos primers anys de mantenir la categoria però aquest no ha pogut ser. Ens hem esforçat al màxim, hem intentat donar-ho tot, però potser no ho hem fet tot bé, jo el primer com a tècnic i constructor, amb totes les limitacions que hem tingut.

El pressupost era escàs, han tingut baixes dels jugadors que havien de liderar el grup, s'ha competit bé amb els grans però no amb els rivals directes... Ha estat un cúmul de motius.

Sí, hem tingut lesions, bai-

xes, confinaments. En Tirso ha fet només sis o set partits amb facultats. En aquesta segona volta hem fallat en partits importants. Però no hi ha res a dir. Hem de reforçar els jugadors, que ho han donat tot, hem mirat de fer-ho tan bé com hem pogut i també agrair a l'associació que creguessin en nosaltres per aquest projecte que va una mica coix. No ens queda més que planificar el futur amb l'esperança que se solucioni la problemàtica del club i intentar fer un bon equip a OK Lliga Plata, confiant més en la base perquè no tenim altra sortida, i esperar que en un temps relativament curt es pugui tornar a la màxima categoria.

És difícil afrontar els darrers partits que han jugat?

Se'ns està fent molt llarg. Ens falta motivació, estem desenscisats amb la situació del club i l'arbitratge també creiem que ens ha perjudicat. A ningú li agrada baixar de categoria i tots volíem fer un nou miracle.

Es treballa igual quan les coses van maldades?

Hem estat fins al final al peu del canó. Canvia molt lluitar per anar a buscar un títol que pel descens. Ens ha pesat molt la llosa de no fer un bon inici de temporada i estar sempre a baix. Necessitem que algú ens ajudi a sortir d'aquesta situació a nivell institucional o al nivell que sigui. Som el Club Patí Vic, tenim molts anys d'història i no es pot deixar perdre així com així.

El que sap més greu és que s'acabi una època daurada de tres dècades?

Sí. Hem gaudit de grans partits, grans finals, grans derbis. Emociona veure aquest pavelló ple. Malauradament és un record que ens queda i esperem veure'l el més immediat possible. Però

El tècnic vigatà, aquesta setmana al pavelló

Celebació de la Copa del Rei el 2015

NEUS PÁEZ

de les quotes, Altimiras va convocar eleccions. Josep Maria Roca, Dani Martín i Lúdia Vila es van rellevar al capdavant d'una junta directiva que va fer una recapitalització i va rebre suport de l'Ajuntament, però res va funcionar per reflotar l'entitat amb una sagnia constant de pèrdua de socis i davant la impossibilitat de fer front a les despeses ordinàries van

acabar dimitint i presentant un concurs de creditors. Des de llavors, una administració concursal treballa per determinar si el concurs és de continuïtat o de liquidació. Pel mig, un capítol de sis anys d'escorcolls, detencions i investigacions per la denúncia d'un soci que va acabar l'estiu passat amb arxivament. S'investigava l'expresident Miquel Alti-

miras i l'exdirector esportiu Manel Domènech juntament amb dos exgerents per presumptes delictes d'apropiació indeguda, administració deslleial, falsedat en la comptabilitat i frau. La jutgessa va concloure que tot i haver-hi possibles irregularitats no hi havia hagut delicte en la gestió de l'entitat.

Mentrestant, tant el primer equip com la base i el patinatge han intentat treballar al marge de tot el rebombori que els envoltava, però inevitablement el referent esportiu del club n'ha acabat patint les conseqüències. "Sap molt greu. Històricament ja havia passat que els alts i baixos econòmics havien afectat l'hoquei, però no pots evitar sentir-te'n culpable i és trist sentir alguns comentaris sobre la gestió", afirma Xevi Amblàs, el responsable del primer equip d'hoquei de l'associació esportiva que es va crear per garantir la continuïtat de l'esport al marge del club. Des de l'associació destaquen l'esforç que han fet el cos tècnic i els jugadors malgrat que s'ha fallat en els partits clau per mantenir-se a la categoria. "Teníem un dels pressupostos més baixos de la categoria i ser a baix no és una sorpresa però el nivell de l'equip no era per baixar. No hem tingut gens de sort amb les baixes i els confinaments per Covid-19", lamenta Amblàs. En l'aspecte econòmic es queixen que no hi ha ajudat tampoc no rebre ingressos del Patí Vic. "Deixem que els socis entrin a veure les nostres activitats

El capità, Jassel Oller, es retira

Vic

E.R.

Feia un parell de temporades que s'ho plantejava i finalment ha decidit que havia arribat el moment. Apartat de les pistes des de principi de temporada per problemes de salut, el capità del Club Patí Vic Jassel Oller penja els patins amb 29 anys. "Aquestes dues últimes temporades amb la pandèmia he vist que tenia ganes de fer altres coses i tenir més temps lliure. Han estat dos anys molt durs que m'han fet acabar avançant les decisions", explica.

Format al Caldes i amb temporades de militància també al Sant Feliu i a l'Igualada, en diferents etapes, Oller va arribar fa quatre temporades al Vic. "Aquí vaig viure un primer any molt bo amb Mia Ordeig i Borja López, a qui admirava i de qui vaig aprendre molt, i quan van marxar vaig haver de fer un salt i assumir el rol de capità perquè tots érem molt nous", recorda. Agraït del tracte rebut a l'entitat vigatana, on assegura que sempre s'ha sentit molt estimat, marxa amb la recança de no haver pogut ajudar l'equip a la pista.

però no rebem res a canvi del que ells paguen de quotes. No volem fer cap moviment però ens ho haurem de replantejar", avança.

Sense temps per perdre i amb l'equip encara amb quatre partits per disputar aquesta temporada, perquè en té un de pendent, els responsables de l'associació s'han posat a treballar ja en el nou projecte on no continuarà Quim López al capdavant perquè ha decidit fer un pas al costat però on sí que volen que es mantinguin com a protagonistes els jugadors de la casa. "És el moment de fer-nos forts com a entitat i sentir els colors. Som un club històric en hores baixes però tenim base i ens sentim molt orgullosos d'això. Si volem estar a la zona alta i lluitar per tornar necessitem un bon equip i en això estem", continua Amblàs. La pedra angular volen que sigui el nou entrenador i per això ara estan centrats en aquesta recerca. "Ha de ser algú que vulgui treballar amb gent de la casa i que ens ajudi a reflotar. No cal que estigui vinculat a l'entitat, només que sumi", diu. Als jugadors, mentrestant, els demanen temps per resoldre primer la banqueta però avancen que compten amb ells perquè "han demostrat que tenen qualitat". La intenció és completar el grup amb altres jugadors sortits de la base que en el seu moment van haver de marxar en no trobar lloc al primer equip. Són dies de feina de portes endins per posar en marxa l'operació retorn a l'OK Lliga.

MARC SANJAUME

no només en l'àmbit esportiu hem viscut grans fites sinó també de ciutat perquè havíem arribat a més de 2.000 socis i ara som entre 600 i 700. Ha estat una entitat emblemàtica no només per la gent a qui li agrada l'hoquei. S'ha de buscar una solució global. L'associació esportiva fa un gran esforç per tirar endavant l'hoquei i no ens n'acabem de sortir. Ens falta alguna cosa més.

No han tingut públic durant molts mesos per la pandèmia. Això ha agreujat la sensació de solitud?

La majoria de jugadors som socis del club i l'hem viscut des de petits. Havíem tingut molta gent que ens seguia, molts mitjans, les institucions... Mirant enrere, evidentment que ens trobem sols perquè som l'associació amb l'equip i la base i què hi ha darrere d'això? El bar està tancat, l'entitat amb l'administradora concursal al davant... És un engranatge que costa que funcioni. El que notem és solitud esportiva i institucional.

Hi ha hagut exjugadors, exdirectius i empresaris de la comarca que han intentat ajudar però res ha quallat.

Hem parlat amb exjugadors i exentrenadors però no ha pogut ser. Tampoc ens han comunicat grans coses. Els socis em pregunten si tira endavant o es tanca i no ho sabem. La manca d'informació la tenim com a equip i com a socis. S'han de prendre decisions al club de manera immediata perquè cada vegada serà més complicat tirar-ho endavant.

Fa més d'un any que dura el concurs de creditors. S'està allargant massa per la família del Patí Vic?

Anem tard per la tranquil·litat dels pocs socis que queden i per la tranquil·litat esportiva de l'hoquei. Necessitem saber el futur, quines instal·lacions es podran fer servir, si s'obrirà o es tancarà i serà públic o privat. Hi ha molts dubtes que creen incertesa. Quina planificació podem fer si anem al dia a dia esperant que ens comuniquin alguna cosa?

Ha decidit no continuar. Cal un canvi d'aïres?

Jo aquest procés no només el visc com a entrenador sinó també com a soci. Necessitem un tècnic que no tingui aquesta vinculació amb el club o que si la té la pugui assumir millor que jo. Jo els problemes extraesportius els visc igual o pitjor que els altres. Ha de venir gent jove i amb empena i que no tingui aquesta motxilla meua. Jo faré el que l'associació consideri per ajudar però no com a entrenador.

Era inevitable que la situació del club acabés afectant el primer equip?

Sí, ens hem vist ofegats. Sé que és una entrevista molt pessimista, però també crec que hem de donar llum i pensar que ens en sortirem i tirarem endavant, que fitxarem un bon entrenador i tindrem equip i que la situació del club se solucionarà. Hi ha molta gent que se l'estima, aquest club, i hem de buscar aquestes persones que hi posin el seu gra de sorra, fer un *reset* i començar de nou.

A Sardenya per futbol

Júlia Díaz, de 25 anys, juga amb el Caprera, un equip italià de l'illa de la Maddalena

La Maddalena (Itàlia)

Laia Miralpeix

Si l'any passat la futbolista manlleuena va començar la seva primera experiència d'àmbit estatal jugant amb el Granada B, aquesta temporada ha debutat a escala internacional i ho ha fet amb l'equip italià del Caprera FC 1988. "Al setembre estava a Granada, però l'inici de la competició s'estava endarrerint i el meu representant em va fer la proposta de viure una nova experiència futbolística a Itàlia". Així va ser com el 26 de setembre Díaz va arribar a l'illa de la Maddalena, una petita illa al costat de Sardenya, que compta amb un equip de futbol que milita al grup A de la Serie C italiana: "És l'equivalent a la Nacional d'aquí", comenta. Un fet li ha permès "obrir-me les portes d'un altre país, aprendre un idioma nou, créixer futbolísticament" i alhora viatjar ja que cada quinze dies toca agafar un avió per anar a jugar pel nord d'Itàlia.

L'adaptació ha estat "molt bona, tot i que no ha estat gens fàcil ja que som un equip nou amb moltes jugadores que hem arribat de fora". A l'equip, per exemple, s'hi poden trobar jugadores catalanes, espanyoles, italianes, portugueses i també

Júlia Díaz, amb la samarreta del Caprera

romaneses i "l'adaptació ha costat no només en la manera de jugar sinó també quant a idiomes", explica Díaz, que afegeix que "el principi va ser complicat, però cada vegada és més fàcil perquè ens estem coneixent". L'equip també ha hagut de superar un canvi d'entrenador i això ha implicat "haver-nos d'adaptar a dos models de joc diferents". A títol personal "em sento molt còmoda jugant a Itàlia", comenta. "El futbol italià és diferent, més físic però amb velocitat me'n

vaig amb força facilitat tot i que sí que he notat un canvi a nivell físic, però la veritat és que m'agrada", diu.

La manlleuena pot jugar tant de punta, com d'extrem com de mitja punta i destaca per ser una jugadora molt ràpida físicament i mentalment. Té una bona lectura jugant a l'espai, tant per dalt com per baix, un bon toc amb el peu i sense por amb el cap. Amb 25 anys, comenta que "vaig néixer amb una pilota als peus". Als 5 anys ja jugava a futbol sala a l'escola "però

no acabava de ser el meu fort" i la temporada següent ja es va passar al futbol 7 a Roda de Ter. Ha passat pel Manlleu, OAR Vic, Sant Julià, Ripoll, Torelló, Vic i l'Espanyol Juvenil i també el filial blanc-i-blau. La temporada passada va jugar al Granada i amb el Caprera té un any de contracte amb opció a renovar-lo. La temporada següent espera continuar a Itàlia: "Sap greu està lluny de casa, de la família i amics, però és un moment important de la meua vida", diu.

Rafús i Garrido, campions de Lliga amb el Barça

Vic El futbolista osonenc Arnau Rafús i el ripollès Aleix Garrido van aconseguir el passat cap de setmana el primer títol pel futbol formatiu del Barça d'aquesta temporada. Amb la victòria per 2 a 4 al camp del Badalona, en un partit corresponent a la jornada 3 de la segona fase de la Lliga Nacional, el Juvenil B del Barça va aconseguir el títol de Lliga. Entre els registres cal destacar que el porter Arnau Rafús només ha encaixat 14 gols i en canvi els seus companys d'equip n'han fet 59.

Jaume Torras, ara a l'Almeria amb Rubi

Almeria El tècnic osonenc Jaume Torras torna a acompanyar com a segon entrenador Joan Francesc Ferrer, *Rubi*, en el seu nou repte futbolístic. Aquesta setmana han fitxat per l'Almeria fins al 2023 amb la difícil missió d'assolir l'ascens directe que se situa a sis punts a manca de sis jornades. Després de l'experiència del Betis, els dos entrenadors estaven sense equip i han estat escollits per pujar l'equip a Primera Divisió, com ja van fer amb l'Osca la temporada 2017-2018.

Victòria de Joan Serrat al Campionat d'Aragó

Calamocha El pilot vilatorí Joan Serrat i el seu copilot, Xevi Tort, van començar el cap de setmana passat el Campionat d'Aragó ral·lis amb una victòria al VI Tram de Terra del Jiloca amb el seu Mitsubishi Colt. Per darrere seu, un altre osonenc, Dani Solà, amb David Moreno (Can Am Maverick X3), amb qui es van alternar la primera i segona plaça. Per classes, Tort va guanyar la 3 i Solà, la 4. També hi va participar Santi Guitart.

Mireia Rabionet no té rival a l'Enduro Infantil

Súria La segona cita de la Copa Espanya d'enduro Infantil va ser una festa de l'*off road* a les Comes. Entre el centenar de participants va tornar a destacar Mireia Rabionet, que va ser la millor entre les Fèmines amb més de sis minuts d'avantatge sobre la segona, Cristina de Juan Flores, a qui ara treu punts a la classificació general del campionat.

La natació osonenca no afluixa al Sant Jordi

Barcelona El Trofeu Sant Jordi que es va disputar al CE Mediterrani amb una de les proves Gran Prix Internacional del Circuit Català va tornar a reunir el bo i millor de la natació catalana. Entre aquests, la vigatana Marta González (CN Vic-ETB) va aconseguir com a resultat més destacat un segon lloc al 100 lliure (56.97), mentre que Txell Domènech (CE Mediterrani) va ser cinquena al 100 braça (1.12.57). No van faltar a la cita el CN Vic-ETB amb Pau Pagès, Javi López, Eudald Tarrats, Jan Moreno i Ivet Macià, que van fer un bon test de cara a l'estiu, ni tampoc el NC Torelló amb Aina Fontseré, Toni Ramos i Paula Pavillard (a la foto), que va signar dues vuitenes posicions en 200 estils (2.26.95) i 400 estils (5.17.23) a set segons de Jèssica Vall, vencedora del trofeu.

Èxit del torneig inaugural d'Aurial Pàdel Vic

Vic Després d'uns mesos de funcionament el nou Aurial Pàdel Vic de la jugadora Marta Marrero va disputar aquest mes d'abril el seu torneig inaugural, on s'havien inscrit 210 parelles abans del confinament comarcal i on finalment van participar un total de 171 parelles, una xifra molt alta tot i la pandèmia, que es van repartir en nou categories diferents (masculina, femenina i mixta, tant en A, B i C, en funció del seu nivell). Víctor Alsamora i Isaac Tortadès van guanyar en la categoria masculina A davant Jordi Feixas i Jan Gelonch, mentre que la femenina va ser per a Júlia Pagès i Berta Vilalta, seguits d'Ester Gutiérrez i Èlia Ferrer. Els millors en la mixta A van ser Marc Molas i Iris Carretero i els finalistes, Marc Muntal i Noe Morcillo. El torneig va estar patrocinat per Stern Motor.

La pista esportiva Esteve Badia de Ripoll s'oficialitzarà dissabte

Ripoll La pista esportiva de Sant Pere de Ripoll serà oficialment anomenada com a Esteve Badia i Abad a partir d'aquest dissabte. La mateixa escenografia que Badia va protagonitzar durant dècades, impulsant els partits de futbol sala que van donar vida a la pista d'un dels barris més populars del municipi, es repetirà a partir de les 11, quan després de l'acte oficial per rebatejar la pista s'hi succeiran diversos partits infantils. L'Ajuntament de Ripoll va aprovar per unanimitat el febrer de l'any passat la proposta de la CUP per donar el nom d'aquest activista esportiu a la pista del barri on vivia. Esteve Badia va ser omnipresent a l'esport de base de Ripoll, vinculat sobretot al CF Ripoll i a la Penya Blau-i-grana del municipi. Encara que la seva feina va portar-la a terme al sindicat, ja als anys seixanta i posteriorment en democràcia, també va ser professor de gimnàstica i educació física tant a l'escola Salesiana com a les Vedrunes. En vida ja va ser guardonat l'any 1981 per la seva dedicació a l'esport. **J.R.**

Estrella solidària

Tommy Robredo va fer un clínic a esportistes de Sant Tomàs en el marc del Torneig Internacional Sub-16 Nacho Juncosa al CT Vic

Vic

E.R.

Qui va arribar a ser el número 5 del rànquing ATP, l'olotí Tommy Robredo, sempre ha tingut una relació especial amb el Club Tennis Vic. A les seves instal·lacions hi ha entrenat i competit en nombroses ocasions i la proximitat de la Garrotxa i Osona li ha fet estrènyer els llaços. Per això, quan li van demanar de fer un clínic a esportistes de Sant Tomàs en el marc del Torneig Internacional Sub-16 Nacho Juncosa de màxima categoria europea que s'està disputant aquests dies no s'ho va haver de pensar gaire. "Jo fa molts anys que participo en iniciatives com aquesta amb la meua fundació i crec que és fonamental que tothom faci esport perquè el seu dia a dia sigui més fàcil", afirmava Robredo, que va fer un *webinar* previ i després va dirigir una sessió dimecres al Club Tennis Vic.

La iniciativa era l'activitat solidària que cada any impul-

Robredo, en la matinal solidària de dimecres

sa el Nacho Juncosa en plena competició i que enguany amb el trasllat del torneig de Barcelona a Vic ha volgut portar a terme amb una entitat del territori. La matinal es va fer entre els partits dels 128 jugadors repartits en dos quadres que competeixen al llarg de la setmana a Vic. Els més destacats en categoria masculina són els espanyols Martín Landaluce i Miguel Avendano, el polonès Tomasz Berkiet i el francès Theo

Papamalamis, mentre que en femenina el millor rànquing el tenen la polonesa Monika Stankiewicz, la belga Indira Le Page, la finlandesa Anais Fernández i la italiana Emma Ghirardato.

Les finals es jugaran dissabte al matí, a partir de 2/4 de 10 la femenina i a 2/4 de 12 la masculina, sempre que la meteorologia ho permeti. S'hi podrà accedir amb aforament limitat per la Covid-19.

Bon cap de setmana ciclista per a Gerard Cano i Marta Sánchez

Sabadell/Beasain El ciclista campdevanolenc Gerard Cano (Purito-Tadesan-Núria) es va imposar al XXV Memorial Fidel Bagan Cadets a Sabadell de la Copa Catalana de ciclisme de carretera amb 54 quilòmetres de distància. Cano va ser l'únic ciclista dels 59 participants que va aconseguir baixar de l'hora amb un temps de 59min i 54seg. A més, es va endur els tres esprints puntuables de la competició. L'equip Purito-Tadesan-Núria també va ser el millor de la prova amb un temps de 3h 6seg. Marc Collell i Adrià Pericas, del Jufre Vic-ETB, van aconseguir entrar al Top-10 de la cursa. El passat també va ser un bon cap de setmana pel Massi-Tactic UCI Women's Team de la vigatana Martina Moreno, que va obtenir a Guipúscoa la victòria en la primera prova de la temporada de la Copa d'Espanya de la mà de la noruega Vita Heine. La triatleta del CN Vic-ETB Marta Sánchez va acabar en una meritòria cinquena posició. Diversos ciclistes del club vigatà van obtenir podis i bons resultats en les diverses modalitats. **I.M.**

ESPAI ESPECIAL: Club Tennis Vic

Gran paper dels jugadors del CT Vic al Torneig Internacional Sub-16 de tennis

Des del passat dilluns s'està disputant a les instal·lacions del CT Vic el Torneig Internacional de Tennis Sub-16 - 19è Memorial Nacho Juncosa. Un torneig en el qual diversos jugadors del club han destacat.

Marc Puigdollers va fer uns grans partits superant totes les rondes de la fase de la prèvia i va aconseguir classificar-se per al quadre final, en el qual va perdre a primera ronda contra el rus Samat Gabdullin per 6/1 i 6/3. Carlota Vilà va perdre a primera ronda contra la francesa Lucie Pawlak per 6/1 i 6/0. Alícia Sanglas va caure a primera ronda contra la francesa Maelys Michalowski en un ajustat partit per un doble 6/4. Biel Serrat va perdre a primera ronda contra el rus Artem Pashchenko per 6/0 i 7-6 (4), mentre que Jaume Casas no va poder superar la primera ronda davant Pranav Karthik per 6/1 i 6/2.

En el quadre final, Jana Rovira va perdre a primera

Kenneth Rabinad jugarà la finals de dobles del torneig, aquest divendres

ronda contra Sara Borkop per 6/3 i 6/2.

Oleguer Comerma va caure a primera ronda contra el francès Julien Impert per 6/2 i 6/2. Marc Vidal va superar dues rondes del quadre final perdent a vuitens contra el cap de sèrie número 6, el rus Pavel Lagutin, per 5/7, 6/3 i 6/0. Precisament contra La-

gutín va caure Kenneth Rabinad als quarts de final per 7/6 i 6/0. A la primera ronda va superar el cap de sèrie número 3, T. Papamalamis

En els dobles femení, Jana Rovira fent parella amb Taisia Bolsova van perdre la segona ronda contra les caps de sèrie número 1, Laaksone Fernan-

dez i Monika Stankiewicz, per un disputat 6/3, 1/6 (10-4). I en dobles masculí, Jaume Casas fent parella amb Valentín González-Galino van perdre la primera ronda contra els francesos Julien Imbert i Svetlan Zigic per 7/5 i 6/3. Oleguer Comerma fent parella amb Marc Puigdollers van perdre a primera ronda

contra els caps de sèrie número 2, els alemanys Flynn Tjark Baumert i Lasse Poertner, per 6/1 i 6/0. Marc Vidal fent parella amb Ander Tarrio van superar la primera ronda però van perdre a la segona contra els caps de sèrie número 3, Joao Portugal i Deren Yigin, per 6/1 i 7/5.

D'altra banda, Kenneth Rabinad fent parella amb Àlex Álvarez es va classificar, dijous a la tarda, per les finals de dobles del campionat al superar 6/1 i 6/3 els espanyols Miquel Avendano i Luis Llorens i aquest divendres jugaran la final. Dimecres van guanyar als caps de sèrie número 2, Flynn Tjark i Lasse Poertner, amb un disputat partit que es va resoldre al super *tie-break* 3/6, 6/4 (10-5). Aquest divendres a 2/4 de 10 del matí es juguen les dues semifinals del quadre individual i a 2/4 de 12, les altres dues, mentre que a les 2 es disputarà la final de dobles. Les finals individuals, si el temps ho permet, es jugaran dissabte a 2/4 de 10 la femenina i a 2/4 de 12 la masculina.

Tots els jugadors de la fase final del torneig s'han endut un *welcome pack* amb productes gentilesa d'Intersport Everest, Head, Kyrocream, Farmàcia de Gràcia i un tastet de la coca de vidre i llonganissa de Vic gentilesa de Boada Grup.

Agenda esportiva		Resultats i classificacions	
BÀSQUET		Bàsquet	
Primera Catalana. Grup 1A Ceset-CB Vic-UVic 2 (ds. 19.15h)		JÚNIOR NIVELL B. GRUP 13 Les Franqueses, 50 - CB Vic-UVic 3, 62	
Segona Catalana. Grup 1B Santpedor-Sta. Eugènia (dg. 19.00h)		Equips..... PJ PG PP PF PC Pt. 1.- Llinars.....4 4 0 266 148 8 2.- Manlleu 1.....4 3 1 304 260 7 3.- CB Vic-UVic 3.....4 2 2 241 250 6 4.- Les Franqueses.....4 2 2 204 219 6 5.- Vila de Montornès4 1 3 227 270 5 6.- Granollers 3.....4 0 4 159 254 4	
Tercera Catalana. Grup 10A Tona B-Calella (ds. 17.45h)		Beisbol	
Sots-25 A. Grup 3A Esparreguera-Roda (dg. 17.45h)		SÈNIOR SEGONA DIVISIÓ Viladecans, 2 - Tarragona Red, 16 Barcino, 2 - Barcelona, 21 Vic Bat, 15 - L'Hospitalet, 16	
Sots-25 B. Grup 4A Tona-L'Ametlla (ds. 16.00h) Parets-Manlleu (ds. 15.30h)		Equips..... PJ PG PP AVG GB 1.- Tarragona Red.....4 4 0 1000 0 2.- Barcelona.....3 3 0 1000 0,5 3.- Hospitalet4 2 2 500 2 4.- Viladecans.....3 1 2 333 2,5 5.- Vic Bat.....3 1 2 333 2,5 6.- L'Hospitalet4 1 3 250 3 7.- Tarragona Black.....3 0 3 0 3,5	
Sots-21 Nivell B. Grup 3 CB Vic-UVic -Teia (ds. 17.00h)		Rugbi	
Femení Primera Catalana. Grup 1A Femení Osona-GEiEG Unigirona (ds. 17.45h)		DIVISIÓ D'HONOR. GRUP C Carboners, 0 - Banyoles 62 Mataró, 76 - Osona-Ripollès R.C., 5	
Femení Segona Catalana. Grup 3B Mataró B-Tona (dg. 12.15h)		Equips..... PJ PG PE PP TF TC BO BD Pt. 1.- CEU.....5 5 0 0 215 49 3 0 23 2.- Banyoles.....5 4 0 1 176 63 2 0 18 3.- CNPN B.....5 3 0 2 217 102 2 0 14 4.- Mataró.....5 2 0 3 191 93 2 0 10 5.- Osona-Ripollès R.C...5 1 0 4 72 252 1 0 5 6.- Carboners.....5 0 0 5 31 343 0 0 0	
Femení Tercera Catalana. Grup 1B Manlleu-Roda (dg. 18.00h)		Tennis taula	
Femení Sènior. Grup 5A Femení Osona B-Navàs (ds. 16.00h)		TERCERA DIVISIÓ. GRUP 2B Olot, 3 - Vilablareix, 3 Tona, 2 - L'Escala, 4	
Femení Sots-25. Grup 4B Montgat-Femení Osona C (dg. 17.45h)		Equips..... PJ PG PE PP PF PC Pt. 1.- Olot.....4 2 2 0 14 10 6 2.- L'Escala.....4 2 0 2 13 11 4 3.- Tona.....4 1 1 2 11 13 3 4.- Vilablareix.....4 0 3 1 10 14 3	
BEISBOL		Voleibol	
Sènior Segona Divisió Vic Bat-Barcelona (dg. 11.00h)		AMATEUR MIXT. GRUP F Vilassar, 3 - Dream Team, 1 Taradell, 3 - Sta. Eugènia, 0 Descansa: Sabadell	
CICLISME		GRUP G AV Barcelona B, 0 - Sta. Eugènia, 3 St. Quirze Negre, 3 - Taradell B, 2 Descansa: L'Ametlla	
Sortides cicloturistes UC CampdevànoI. Diumenge, sortida a les 8 del matí, a la cruïlla del c. Hortes i a la ctra. de Gombren. Sortida curta a la Collada (70km) i sortida llarga a Creueta-Merolla (87km).		Equips..... PJ PG PP GF GC Pt. 1.- Vilassar.....4 4 0 12 2 8 2.- Sabadell.....4 3 1 9 6 7 3.- Taradell.....4 2 2 8 7 6 4.- Dream Team.....4 1 3 6 9 5 5.- Sta. Eugènia.....4 0 4 1 12 4	
Sortides cicloturistes UC Taradell. Diumenge, sortida a 2/4 de 8 del matí, a la Plaça. Recorregut Taradell-Vic-Roda-Torelló-St. Quirze-Alpens-St. Boi-Vic-Taradell (90km).		FUTBOL	
CURSA MUNTANYA		FUTBOL SALA	
Via Castrum 2021. Diumenge, a 2/4 de 9 del matí, des de davant de l'ajuntament de Santa Eulàlia de Puig-oriol, Lluçà. Sortides esglaonades amb 30 participants cadascuna. Recorregut aproximat de 15km amb +675m. Les categories participants seran General, Júnior, Sènior, Veterà i Màster limitat a 200 participants i no hi haurà inscripcions el mateix dia de la cursa. Tot seguit, hi haurà sortida de la caminada amb un recorregut de 12km i +500m.		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
FUTBOL		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Primera Catalana. Subgrup 1A Vic-Tona (ds. 16.00h) La Jonquera-Manlleu (dg. 17.00h) Llagostera B-Vic Riuprimer (dg. 17.00h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Tercera Catalana. Grup 5 Tona B-St. Vicenç (ds. 16.00h) Borgonyà-Taradell (ds. 16.00h) Seva-Centelles (dg. 17.00h) Manlleu B-Sta. Eugènia (ds. 15.30h) Roda de Ter-Moià (dg. 16.30h) St. Feliu de Codines-Voltregà (dg. 12.00h) Castellterçol-Aiguafreda (dg. 12.15h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Grup 9 Joanenc-OAR Vic (ds. 16.00h) Gurb-Sallent (ds. 16.00h) St. Julià-Torelló (ds. 16.00h)		HÍPICA	
Tercera Catalana. Grup 10A Tona B-Calella (ds. 17.45h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Sots-25 A. Grup 3A Esparreguera-Roda (dg. 17.45h)		FUTBOL SALA	
Sots-25 B. Grup 4A Tona-L'Ametlla (ds. 16.00h) Parets-Manlleu (ds. 15.30h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Sots-21 Nivell B. Grup 3 CB Vic-UVic -Teia (ds. 17.00h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Femení Primera Catalana. Grup 1A Femení Osona-GEiEG Unigirona (ds. 17.45h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Femení Segona Catalana. Grup 3B Mataró B-Tona (dg. 12.15h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Femení Tercera Catalana. Grup 1B Manlleu-Roda (dg. 18.00h)		HÍPICA	
Femení Sènior. Grup 5A Femení Osona B-Navàs (ds. 16.00h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Femení Sots-25. Grup 4B Montgat-Femení Osona C (dg. 17.45h)		FUTBOL SALA	
BEISBOL		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Sènior Segona Divisió Vic Bat-Barcelona (dg. 11.00h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
CICLISME		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Sortides cicloturistes UC CampdevànoI. Diumenge, sortida a les 8 del matí, a la cruïlla del c. Hortes i a la ctra. de Gombren. Sortida curta a la Collada (70km) i sortida llarga a Creueta-Merolla (87km).		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Sortides cicloturistes UC Taradell. Diumenge, sortida a 2/4 de 8 del matí, a la Plaça. Recorregut Taradell-Vic-Roda-Torelló-St. Quirze-Alpens-St. Boi-Vic-Taradell (90km).		HÍPICA	
CURSA MUNTANYA		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Via Castrum 2021. Diumenge, a 2/4 de 9 del matí, des de davant de l'ajuntament de Santa Eulàlia de Puig-oriol, Lluçà. Sortides esglaonades amb 30 participants cadascuna. Recorregut aproximat de 15km amb +675m. Les categories participants seran General, Júnior, Sènior, Veterà i Màster limitat a 200 participants i no hi haurà inscripcions el mateix dia de la cursa. Tot seguit, hi haurà sortida de la caminada amb un recorregut de 12km i +500m.		FUTBOL SALA	
FUTBOL		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Primera Catalana. Subgrup 1A Vic-Tona (ds. 16.00h) La Jonquera-Manlleu (dg. 17.00h) Llagostera B-Vic Riuprimer (dg. 17.00h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Tercera Catalana. Grup 5 Tona B-St. Vicenç (ds. 16.00h) Borgonyà-Taradell (ds. 16.00h) Seva-Centelles (dg. 17.00h) Manlleu B-Sta. Eugènia (ds. 15.30h) Roda de Ter-Moià (dg. 16.30h) St. Feliu de Codines-Voltregà (dg. 12.00h) Castellterçol-Aiguafreda (dg. 12.15h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Grup 9 Joanenc-OAR Vic (ds. 16.00h) Gurb-Sallent (ds. 16.00h) St. Julià-Torelló (ds. 16.00h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Tercera Catalana. Grup 10A Tona B-Calella (ds. 17.45h)		HÍPICA	
Sots-25 A. Grup 3A Esparreguera-Roda (dg. 17.45h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Sots-25 B. Grup 4A Tona-L'Ametlla (ds. 16.00h) Parets-Manlleu (ds. 15.30h)		FUTBOL SALA	
Sots-21 Nivell B. Grup 3 CB Vic-UVic -Teia (ds. 17.00h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Femení Primera Catalana. Grup 1A Femení Osona-GEiEG Unigirona (ds. 17.45h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Femení Segona Catalana. Grup 3B Mataró B-Tona (dg. 12.15h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Femení Tercera Catalana. Grup 1B Manlleu-Roda (dg. 18.00h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Femení Sènior. Grup 5A Femení Osona B-Navàs (ds. 16.00h)		HÍPICA	
Femení Sots-25. Grup 4B Montgat-Femení Osona C (dg. 17.45h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
BEISBOL		FUTBOL SALA	
Sènior Segona Divisió Vic Bat-Barcelona (dg. 11.00h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
CICLISME		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Sortides cicloturistes UC CampdevànoI. Diumenge, sortida a les 8 del matí, a la cruïlla del c. Hortes i a la ctra. de Gombren. Sortida curta a la Collada (70km) i sortida llarga a Creueta-Merolla (87km).		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Sortides cicloturistes UC Taradell. Diumenge, sortida a 2/4 de 8 del matí, a la Plaça. Recorregut Taradell-Vic-Roda-Torelló-St. Quirze-Alpens-St. Boi-Vic-Taradell (90km).		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
CURSA MUNTANYA		HÍPICA	
Via Castrum 2021. Diumenge, a 2/4 de 9 del matí, des de davant de l'ajuntament de Santa Eulàlia de Puig-oriol, Lluçà. Sortides esglaonades amb 30 participants cadascuna. Recorregut aproximat de 15km amb +675m. Les categories participants seran General, Júnior, Sènior, Veterà i Màster limitat a 200 participants i no hi haurà inscripcions el mateix dia de la cursa. Tot seguit, hi haurà sortida de la caminada amb un recorregut de 12km i +500m.		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
FUTBOL		FUTBOL SALA	
Primera Catalana. Subgrup 1A Vic-Tona (ds. 16.00h) La Jonquera-Manlleu (dg. 17.00h) Llagostera B-Vic Riuprimer (dg. 17.00h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Tercera Catalana. Grup 5 Tona B-St. Vicenç (ds. 16.00h) Borgonyà-Taradell (ds. 16.00h) Seva-Centelles (dg. 17.00h) Manlleu B-Sta. Eugènia (ds. 15.30h) Roda de Ter-Moià (dg. 16.30h) St. Feliu de Codines-Voltregà (dg. 12.00h) Castellterçol-Aiguafreda (dg. 12.15h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Grup 9 Joanenc-OAR Vic (ds. 16.00h) Gurb-Sallent (ds. 16.00h) St. Julià-Torelló (ds. 16.00h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Tercera Catalana. Grup 10A Tona B-Calella (ds. 17.45h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Sots-25 A. Grup 3A Esparreguera-Roda (dg. 17.45h)		HÍPICA	
Sots-25 B. Grup 4A Tona-L'Ametlla (ds. 16.00h) Parets-Manlleu (ds. 15.30h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Sots-21 Nivell B. Grup 3 CB Vic-UVic -Teia (ds. 17.00h)		FUTBOL SALA	
Femení Primera Catalana. Grup 1A Femení Osona-GEiEG Unigirona (ds. 17.45h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Femení Segona Catalana. Grup 3B Mataró B-Tona (dg. 12.15h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Femení Tercera Catalana. Grup 1B Manlleu-Roda (dg. 18.00h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Femení Sènior. Grup 5A Femení Osona B-Navàs (ds. 16.00h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Femení Sots-25. Grup 4B Montgat-Femení Osona C (dg. 17.45h)		HÍPICA	
BEISBOL		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Sènior Segona Divisió Vic Bat-Barcelona (dg. 11.00h)		FUTBOL SALA	
CICLISME		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Sortides cicloturistes UC CampdevànoI. Diumenge, sortida a les 8 del matí, a la cruïlla del c. Hortes i a la ctra. de Gombren. Sortida curta a la Collada (70km) i sortida llarga a Creueta-Merolla (87km).		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Sortides cicloturistes UC Taradell. Diumenge, sortida a 2/4 de 8 del matí, a la Plaça. Recorregut Taradell-Vic-Roda-Torelló-St. Quirze-Alpens-St. Boi-Vic-Taradell (90km).		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
CURSA MUNTANYA		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Via Castrum 2021. Diumenge, a 2/4 de 9 del matí, des de davant de l'ajuntament de Santa Eulàlia de Puig-oriol, Lluçà. Sortides esglaonades amb 30 participants cadascuna. Recorregut aproximat de 15km amb +675m. Les categories participants seran General, Júnior, Sènior, Veterà i Màster limitat a 200 participants i no hi haurà inscripcions el mateix dia de la cursa. Tot seguit, hi haurà sortida de la caminada amb un recorregut de 12km i +500m.		HÍPICA	
FUTBOL		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Primera Catalana. Subgrup 1A Vic-Tona (ds. 16.00h) La Jonquera-Manlleu (dg. 17.00h) Llagostera B-Vic Riuprimer (dg. 17.00h)		FUTBOL SALA	
Tercera Catalana. Grup 5 Tona B-St. Vicenç (ds. 16.00h) Borgonyà-Taradell (ds. 16.00h) Seva-Centelles (dg. 17.00h) Manlleu B-Sta. Eugènia (ds. 15.30h) Roda de Ter-Moià (dg. 16.30h) St. Feliu de Codines-Voltregà (dg. 12.00h) Castellterçol-Aiguafreda (dg. 12.15h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Grup 9 Joanenc-OAR Vic (ds. 16.00h) Gurb-Sallent (ds. 16.00h) St. Julià-Torelló (ds. 16.00h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Tercera Catalana. Grup 10A Tona B-Calella (ds. 17.45h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Sots-25 A. Grup 3A Esparreguera-Roda (dg. 17.45h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Sots-25 B. Grup 4A Tona-L'Ametlla (ds. 16.00h) Parets-Manlleu (ds. 15.30h)		HÍPICA	
Sots-21 Nivell B. Grup 3 CB Vic-UVic -Teia (ds. 17.00h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Femení Primera Catalana. Grup 1A Femení Osona-GEiEG Unigirona (ds. 17.45h)		FUTBOL SALA	
Femení Segona Catalana. Grup 3B Mataró B-Tona (dg. 12.15h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Femení Tercera Catalana. Grup 1B Manlleu-Roda (dg. 18.00h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Femení Sènior. Grup 5A Femení Osona B-Navàs (ds. 16.00h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Femení Sots-25. Grup 4B Montgat-Femení Osona C (dg. 17.45h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
BEISBOL		HÍPICA	
Sènior Segona Divisió Vic Bat-Barcelona (dg. 11.00h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
CICLISME		FUTBOL SALA	
Sortides cicloturistes UC CampdevànoI. Diumenge, sortida a les 8 del matí, a la cruïlla del c. Hortes i a la ctra. de Gombren. Sortida curta a la Collada (70km) i sortida llarga a Creueta-Merolla (87km).		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Sortides cicloturistes UC Taradell. Diumenge, sortida a 2/4 de 8 del matí, a la Plaça. Recorregut Taradell-Vic-Roda-Torelló-St. Quirze-Alpens-St. Boi-Vic-Taradell (90km).		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
CURSA MUNTANYA		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Via Castrum 2021. Diumenge, a 2/4 de 9 del matí, des de davant de l'ajuntament de Santa Eulàlia de Puig-oriol, Lluçà. Sortides esglaonades amb 30 participants cadascuna. Recorregut aproximat de 15km amb +675m. Les categories participants seran General, Júnior, Sènior, Veterà i Màster limitat a 200 participants i no hi haurà inscripcions el mateix dia de la cursa. Tot seguit, hi haurà sortida de la caminada amb un recorregut de 12km i +500m.		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
FUTBOL		HÍPICA	
Primera Catalana. Subgrup 1A Vic-Tona (ds. 16.00h) La Jonquera-Manlleu (dg. 17.00h) Llagostera B-Vic Riuprimer (dg. 17.00h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passeig de Montserrat d'Olost, es disputarà el III Raid Hípic Internacional d'Olost. En la prova reina, CEI 3*, es disputarà un total de 160km en cinc fases amb sortida a 2/4 de 7 del matí de divendres. Les categories CEI 2*, de 123km en quatre fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de les 7 del matí i mitja hora més tard, dissabte, la CEIYJ 2*, també de 123km en quatre fases. Pel que fa a la categoria CEI 1*, de 100km en tres fases, es disputaran divendres i dissabte a partir de 2/4 de 9 del matí.	
Tercera Catalana. Grup 5 Tona B-St. Vicenç (ds. 16.00h) Borgonyà-Taradell (ds. 16.00h) Seva-Centelles (dg. 17.00h) Manlleu B-Sta. Eugènia (ds. 15.30h) Roda de Ter-Moià (dg. 16.30h) St. Feliu de Codines-Voltregà (dg. 12.00h) Castellterçol-Aiguafreda (dg. 12.15h)		FUTBOL SALA	
Grup 9 Joanenc-OAR Vic (ds. 16.00h) Gurb-Sallent (ds. 16.00h) St. Julià-Torelló (ds. 16.00h)		Primera Nacional Ripoll-Albelda (ds. 18.30h)	
Tercera Catalana. Grup 10A Tona B-Calella (ds. 17.45h)		Segona Nacional Sagrerenc-Centelles (dg. 19.00h)	
Sots-25 A. Grup 3A Esparreguera-Roda (dg. 17.45h)		Primera Territorial Tecla Futsal-Centelles B (dg. 10.00h) Ripoll B-OL. Argentona (ds. 16.00h)	
Sots-25 B. Grup 4A Tona-L'Ametlla (ds. 16.00h) Parets-Manlleu (ds. 15.30h)		Segona Divisió. Barcelona Grup 1 At. Masnou-Aiguafreda (dg. 12.00h)	
Sots-21 Nivell B. Grup 3 CB Vic-UVic -Teia (ds. 17.00h)		HÍPICA	
Femení Primera Catalana. Grup 1A Femení Osona-GEiEG Unigirona (ds. 17.45h)		III Raid Hípic Internacional d'Olost-Lluçanès. Divendres i dissabte des de l'antic camp de futbol, al passe	

TEMPS AFEGIT

EL 9 TV

Espai d'actualitat esportiva d'Osona

Dilluns, 21.00 i 23.00h

Presenten Esther Rovira i Guillem Freixa

A causa de la Covid-19, les activitats que s'ofereixen es poden veure alterades o anul·lades. Si això passa, ens posarem en contacte amb els guanyadors per comunicar-ho. Disculpeu les molèsties.

el9club

Tel. Informació (de 9 a 13h)
93 889 46 59

Participeu de les ofertes entrant a:
9club.el9nou.cat

RIPOLL CINEMA COMTAL **CIRCUIT URGELLENC** Del Divendres 30 d'Abril al Dilluns 3 de Maig de 2021

SENTIMENTAL DIVENDRES 30 7:30 Vespre PREU 4,90 €

L'UNIVERS EN MINUTUÇA DE NO-NO DISSABTE 1 - 5:30 Tarda DIUMENGE 2 - 5:30 Tarda

OTRA RONDA DISSABTE 1 Maig 7:15 Vespre DIUMENGE 2 Maig 7:30 Vespre DILLUNS 3 Maig Preu 4,90 € 7:30 Vespre

PER LA SEGURETAT DE TOTS IMPREBIBLE IMPREBIBLE IMPREBIBLE US DE MASCARETA OBLIGATORI

Oferta subscribers | **2x1 retallant aquest val i presentant-lo a taquilles.** | **Cinema**

El Petit de Cal Eril

MÚSICA

DS / 08.05.21 / 20.00 h
PREU: 12 € anticipada
14 € a taquilla des d'una hora abans
DURADA: 1.15 h

cirvianum
TEATRE TORELLÓ
teatrecirvianum.cat

Oferta subscribers | **Participeu en el sorteig d'entrades gratuïtes.** **Música**
Entreu a: www.el9nou.cat Sorteig: 4-5-21.

Aida
De Giuseppe Verdi

Diumenge 9 de maig - A les 18h
Sala 1 Ramon Montanyà / 10 € / 49 €

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

C. Francesc Maria Masferrer, 4
08500 Vic

93 702 72 57
info@latlantidavic.cat
www.latlantidavic.cat

Oferta subscribers | **Participeu en el sorteig d'entrades gratuïtes.** **Òpera**
Entreu a: www.el9nou.cat Sorteig: 4-5-21.

M^NA^C
MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA

Oferta subscribers | **Participeu en el sorteig d'entrades gratuïtes.** **Oci**
Entreu a: www.el9nou.cat. Sorteig: 4-5-21

D'AUSA
APARCAMENTS DE VIC

APARQUEU PER 1€ AL DIA
al pàrquing del Mercat Municipal de Vic
Oferta vàlida per tots els dies de la setmana
Abonament mensual fix 25€
Places limitades
Tel. 93 889 36 50

Oferta subscribers | **Truqueu i us n'informarem.** | **Serveis**

SORTEIG ESPECIAL

**Necessites canviar d'ulleres?
En vols unes de sol noves?
O potser portes lentilles?**

Sigui com sigui **EL 9 NOU** et regala una targeta regal valorada en 100 euros perquè te'ls gastis amb el que més et convingui en qualsevol botiga de General Òptica.

General Optica

TARGETA REGAL

Vàlida per comprar qualsevol article a les nostres botigues

Oferta subscribers | **Participeu en el sorteig especial d'una targeta regal, valorada en 100 €.**
Entreu a: www.el9nou.cat. Sorteig: 4-5-21

Per gentilesa de General Òptica | **Sorteig**

Els sortejos sempre es faran a les 10 del matí del dia del sorteig. Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona, SA i CATVL 97, SLU (conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatges i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet...) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a www.el9nou.cat.

DES DE L'OBSERVATORI...

Pardal comú

“Abans era un dels ocells més comuns arreu, però ja fa temps que les seves poblacions estan en regressió, i de fet als pobles ja es nota que se'n veuen molts menys. Aquí n'hi ha una colònia nombrosa, algunes parelles crien en forats a la paret de la casa, però també a les caixes niu que hi ha davant de l'observatori i a la caseta de la piscina.”

Pinsà

“A l'hivern és molt més abundant, i se'n veuen per tot arreu, tant als camps com al mig dels pobles. Ara només hi ha els que s'han quedat per criar aquí, i són més cars de veure. Crien al bosc, en nius en forma de cassola molt macos i ben camuflats entre la vegetació, no ocupen mai les caixes niu. A casa n'hi ha tot l'any.”

Verdum

“Igual que el pinsà, tampoc ocupa les caixes niu, però és més urbà i sovint cria als arbres del mig dels pobles. Li agraden molt les pipes de gira-sol (sense sal!). El mascle (com el de la foto) té el color verd molt més intens que la femella.”

Merla

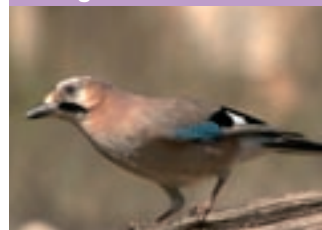
“Ocell sedentari, el tenim tot l'any, tampoc cria a les caixes. N'hi ha tant als boscos com a pobles i fins i tot jardins de grans ciutats. Aquest any han criat al pati de casa; els petits han sortit del niu aquesta setmana.”

Pit-roig

“Molt territorial, a la menjadora hi és tot l'any. Fa el niu a terra o en marges baixos, molt amagat enmig de la vegetació. És un dels ocells més refiats. Moltes vegades ja es para a la menjadora quan encara hi estic posant menjar.”

Gaig

“Ocell de bosc, molt intel·ligent. Ve cada dia a la menjadora però és desconfiat i cal estar en silenci perquè si no marxa de seguida. És omnívor, tant pot menjar grana com insectes, cucs, sargantanes, ratolins, ous o cries d'altres ocells...”

El naturalista Jaume Sañé ha instal·lat a la finca que té a Balenyà un singular observatori d'ocells, un actiu que ara posa a disposició dels visitants que se sumin a unes rutes guiades per ell mateix, que porten per títol “Convivre amb la natura”.

Veure ocells a un pam del nas

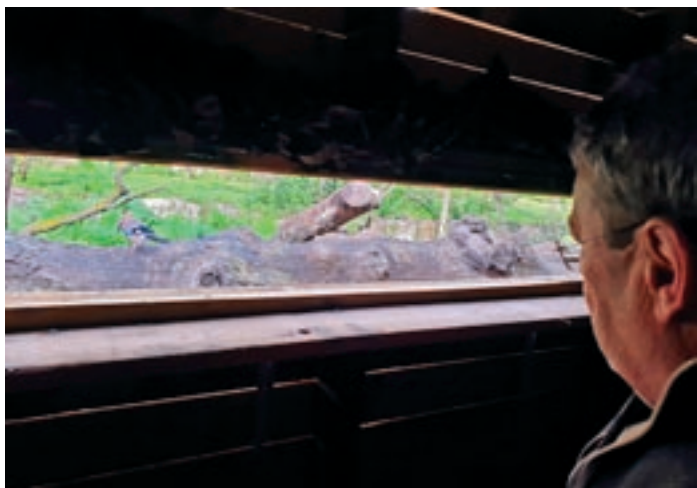
Un observatori d'ocells, singular actiu de la visita guiada a casa seva que ofereix el naturalista Jaume Sañé a Balenyà

Balenyà

Miquel Erra

Jaume Sañé calla de cop i demana silenci posant el dit davant del nas; en aquest cas, de la mascareta. Acaba de fer acte de presència un gaig, un ocell de la família dels còrvids que té fama de llest i espavilat, però també “molt esquerp i desconfiat”. A la mínima fressa, arrencarà el vol. Es passeja per sobre el tronc que fa de menjadora i picoteja una mica de grana, aliè als ulls que l'estan observant a tot just un metre i mig. “Poder tenir un gaig a aquesta distància és un privilegi”, deixa anar Sañé quan, al cap d'uns segons, l'ocell fa uns saltirons i continua el seu vol. Moments després és un estornell mascle qui es plan-

ta al damunt d'una de les caixes niu que hi ha instal·lades estratègicament. Amb la seva xiuladissa intenta convèncer alguna femella que aquest pot ser un bon lloc per a la posta. És època de cria. Per ara no sembla haver conven-

Sañé observa el gaig que s'ha plantat just davant de l'observatori

cut ningú. Una mica més enllà, una mallerenga blava i un verdum es disputen un bocí de grana. La sang no arriba al riu; n'hi ha per a tots dos.

En menys de mitja hora també fan acte de presència un pit-roig, un pinsà, un pardal, una merla o una mallerenga carbonera que, encuri- osida, s'acosta fins a tocar el vidre opac que li fa de mirall. S'hi deu veure reflectida. Tot

plegat passa a tocar dels nasos dels qui els estan espia- ant. “És difícil que hi hagi un altre lloc a la comarca on poder admirar i fotografiar tots aquests ocells de tan a prop”, assegura Sañé. Ficar-se dins d'aquest observatori d'ocells que va construir a finals de l'any

passat és la principal novetat que depara una sortida, que està guiada per ell mateix, que porta per títol “Convivre amb la natura”.

La primavera passada, en

ple confinament, el naturalista Jaume Sañé (Taradell, 1961) va posar en marxa aquestes inèdites passejades a l'entorn de casa seva, el Soler de l'Espina, una històrica finca situada enmig del turó de Puigsagordi, en terme de Balenyà, i a tocar territori moianenc. La pro-

posta de l'any passat, que es va allargar fins a finals d'estiu –amb algunes sortides nocturnes incloses–, va tenir tan bona acceptació que ara ha decidit reeditar-la. Va començar el cap de setmana passat i ho mantindrà fins la primera setmana de juny. Entre setmana també ofereix

Mallerenga blava

“Una de les mallerengues més petites i més maques, a casa són molt confiades. Cria en caixes niu sobretot si tenen un forat prou petit per evitar la competència d'altres mallerengues més grosses i pardals. Hi ha un niu amb ous en una caixa enganxada a la paret interior de l'observatori.”

Mallerenga carbonera

“La mallerenga més freqüent tant a la menjadora com a les caixes niu, no falla mai. Sovint la trobem també en jardins de pobles i ocupa molt fàcilment les caixes niu dels jardins. Li encanten les pipes i els cacauets.”

Estornell

“A l'hivern són coneguts per les grans volades que fan als llocs on s'ajouquen per dormir. Per aquest temps, molts dels hivernants ja han marxat, però una part es queden i crien sovint prop de masies, sota teules, en forats a les parets i també en caixes niu.”

Cargolet

“Un dels ocells més petits del país (pesa uns 10 grams). Fa un niu molt elaborat en forma de bola de molsa amb un forat d'entrada al costat. Normalment el situa ben amagat entre la vegetació arrapat a un marge o sota una balma, per estar més protegit. Una parella ha fet el niu a dins mateix de l'observatori.”

Raspinnell

“Un altre ocell menut i esmunyedís, que puja per l'escorça fent saltirons tot buscant petits insectes. Accepta les caixes niu però prefereix criar sota l'escorça dels arbres morts. A tocar de casa n'hi ha un niu, en una esquerdada de l'escorça de l'arbre mort gruixut que hi ha a baix a l'hort.”

Pigot garser

“Client habitual de la menjadora, com tots els pigots cria en forats als arbres que es fa ell mateix amb el seu bec potent. És ocell de bosc però a casa es deixa veure molt i cria cada any pels voltants de la masia.”

MIQUEL ERRA

Construeixen les seves pròpies caixes niu

Balenyà Si la idea de muntar visites guiades a la pròpia finca va néixer en plena pandèmia, com una necessitat de “reinventar-nos” davant de l'aturada dels viatges internacionals que han estat fent els últims anys, ara la mateixa situació els ha obert una línia de negoci que no haurien imaginat mesos enrere: la de construir i comercialitzar les seves pròpies caixes niu. “Va ser arran de les visites que la mateixa gent ens anava demanant on es podien comprar que funcionessin”. I van decidir donar-hi resposta ells mateixos. Van habilitar un petit espai de taller als baixos de la casa i, amb l'ajuda puntual dels seus tres fills, han creat tres models propis –amb obertures i alçades diferents en funció de l'espècie a qui van destinades–. El que va començar sent “una anècdota” ha acabat resultant “un èxit”. Avui, gràcies a la venda per internet, n'estan distribuint arreu de Catalunya i, puntualment, a les illes Balears. A la fotografia, Jaume Sañé davant de l'observatori i la menjadora, amb una de les caixes niu que construeixen i comercialitzen ells mateixos.

propi niu a dins; “en forma de cassoleta, molt treballat”. Només aquesta espècie i la mallerenga cua llarga l'acostumen a fer de forma “tan artesanal”, habitualment enmig de la bardissa o d'un marge, “perquè els dona la seguretat”. Aquest exemplar l'ha trobada dins l'observatori, la seguretat.

No és casualitat que tants ocells i de tantes espècies rondin per la finca que la família Sañé va comprar fa més de 20 anys. “D'alguna manera estem recollint els fruits perquè fa vint anys que els tractem bé; els donem de menjar, no els molestem... i ells t'ho agraïen venint aquí”, remarca Sañé. Actualment, al voltant de la casa hi ha una seixantena de caixes niu, algunes en els racons més impensables, on s'hi veuen criar, segons l'època de l'any, mallerengues, pardals, estornells, pica-soques, raspinnells, cotxes fumades o, fins i tot, òlibes i algun falciot.

Res no és fruit de l'atzar. Començant pel mateix model de caixes niu. “Es tracta de veure quins són els gustos dels ocells i no pas els nostres, aquesta és la clau de l'èxit perquè ocupin les caixes que pengem”. Determinar com han de ser, però també on i com s'han de penjar, són alguns dels trucs que Sañé va revelant de forma didàctica durant la visita. La seva dilatada experiència com a naturalista li permet detallar, per exemple, quin menjar cal donar-los perquè se sentin atrets –“cada espècie té les seves preferències”– o a quina època cal posar cada tipus de menjar.

La visita es completa amb un recorregut per bona part de la finca –disposa de 13 hectàrees– a l'entorn de la

qual hi ha habilitades tres basses artificials, on conviuen des de tortugues d'aigua fins a granotes o escorpins d'aigua. Destaca, a la banda de llevant, el sotabosc pròpiament mediterrani, mentre que a ponent s'hi estenen rouredes, serveres o aurons d'arrel més continental. Durant la ruta prenen especial protagonisme les papallones. Sañé acaba explicant, de nou a la casa, com elaborar un jardí per atreure cada una de les espècies. I és que “cada eruga menja la seva planta”.

La visita –sempre amb reserva prèvia i en grups d'un màxim de 12 persones– vol testimoniar que “conviure amb la natura és possible”, deixa anar Sañé, conscient que aquesta convivència no té altre secret que el respecte. “Es tracta de no molestar-los; ells només busquen aigua, menjar i refugi”. La proposta s'allargarà fins a principis de juny, perquè a mitjans d'aquell mes Sañé reprèn un dels seus viatges internacionals, primer a Uganda, i espera que ben aviat també a Kenya i a Madagascar, quan la situació provocada pel context de pandèmia, que els ho ha frenat fins ara, ho permeti. Fa gairebé 10 anys que Sañé va crear Matoke Travel, una agència especialitzada en aquestes destinacions turístiques a la natura salvatge. Allà canvia els espiadimonis, els llargardaixos o els pica-soques pels goril·les, els elefants o els pelicans. Després de tota una vida dedicada a la divulgació de la natura, fet que li ha permès viatjar per una vuitantena de països dels cinc continents, pren sentit que un bon dia decidís plantar arrels, “en un lloc com aquest”. Un lloc que ara comparteix amb els visitants.

la mateixa experiència a visites escolars; a l'agenda ja hi té les primeres reserves.

Davant d'aquest inèdit observatori hi ha distribuït una desena de caixes niu. Entremig, un gran tronc convertit en menjadora i una roca, amb una cavitat al mig, on els ocells hi abeuren o,

si fa calor, s'hi banyen i tot. “El fred dels últims dies ho ha retardat una mica tot, i de moment només han criat pollets els estornells; la resta anirem veient ous per covar”, adverteix Sañé. És el cas d'una mallerenga, que ha optat per pondre els seus ous a la caixa niu que Sañé ha

encaixonat dins de l'observatori, per poder guipar tot el procés de posta i cria a tocar, també rere un petit vidre mirall. Encara més llesta ha estat una femella de cargolet –“aquí a la Plana se'n diu ull de bou”– que s'ha colat per les esclatxes del peu de l'observatori i s'ha fet el seu

Una vida a la perruqueria

Maria Rosa Ors es jubila després de 52 anys a peus de la perruqueria que ha comandat des de 1969 a Calldetenes; l'establiment continuarà obert amb la seva germana al capdavant

Calldetenes

Miquel Erra

Va començar amb 9 anys rentant caps els divendres a la tarda i acabarà la seva trajectòria professional com a perruquera gairebé 60 anys després, també un divendres. Aquest. Maria Rosa Ors es jubila, però el centre de perruqueria i estètica que ha comandat durant 52 anys a Calldetenes continuarà obert de la mà de la seva germana, Dolors, que s'hi va incorporar el 1997 com a esteticista.

El món de la perruqueria la va atreure des de petita. Cada setmana insistia a acompanyar la seva mare a la perruqueria que Montse Bau tenia al carrer de Santa Eugènia, a Calldetenes mateix. En notar-li l'interès, la perruquera va convèncer la seva mare que la deixés anar-hi els divendres, a rentar caps. Tenia 9 anys. I així ho va continuar fent, cada divendres sortint d'escola, fins a completar l'EGB, moment en què ja va tenir "claríssim" que aquell era el seu futur.

El que no podia esperar era que, al cap d'un parell d'anys, Bau li proposaria d'agafar el negoci. Tot just tenia 16 anys, però no s'ho va pensar dues vegades. Els seus pares la van ajudar a pagar el traspass. Naixia, pròpiament, la Perruqueria M. Rosa Ors. I tota la il·lusió per davant.

Durant gairebé 60 anys, Ors ha viscut de primera mà l'evolució de l'ofici. "No té res a veure", deixa anar quan recorda aquells primers anys. Com a mostra, un botó: llavors els rentacaps

Maria Rosa Ors en primer terme, amb la seva germana, Dolors, i M. Àngels Escalé, l'actual oficial de perruqueria

encara s'empalmaven a un tub que recollia l'aigua amb una galleda; aigua que prèviament escalfaven "amb un fogonet de gas". De les clientes assegudes als mítics assecadors individuals, amb tota la *parambana* de rul·los i pinces al cap, a les modernes tècniques del *brussing*, on tot es modula amb assecador de mà, un raspall i les planxes. I és que "abans tot just es tallava per escurçar; ara es dona forma al cabell", reflexiona.

Mirar d'estar al dia –també amb cursets periòdics a Barcelona– ha estat fonamental per adaptar-se a cada nova etapa i a cada nou estil. Cabells desfilats, nuques amunt, llargs de davant, tallats a la *garçon* o llargues

cabelleres han anat i vingut al ritme de les modes. "Potser ara la gent no n'és tan esclava, de les modes, es porta una mica més de tot", apunta.

L'any 1997 va animar la seva germana, Dolors, a incorporar-se al negoci, per assumir tot el ventall de serveis d'esteticista. Com que el local era petit, es van traslladar al número 6 del carrer Gran, on ja van plantar les arrels. Si una cosa no ha canviat, en tots aquests anys, ha estat la relació "de confiança" que han procurat mantenir amb la clientela. "Sempre ens hem sentit molt estimades i molt respectades", apunta la germana gran, que ja ha vist passar tres generacions de la mateixa família per la perruqueria.

Com diu el tòpic, sovint també els ha tocat de fer de psicòlogues. "Molta gent et confien els seus neguits i preocupacions", admet, davant dels quals "tu has de ser una tomba".

Ja amb 68 anys, Ors reconeix que era un bon moment per fer un pas al costat –la professió comporta el seu desgast físic–, "però no plego per avoriment; he treballat sempre molt de gust", remarca. De ben segur que quan aquest divendres abaixi per últim cop la persiana no podrà evitar un punt de nostàlgia. La satisfacció, però, serà saber que l'establiment continuarà fent camí, ara amb la seva germana, Dolors, al capdavant. Negocis amb passat; i amb futur.

Torna la Festa de la Pubilla de la Sardana a Campdevàrol

Campdevàrol Després d'un any d'absència per culpa de la Covid-19, com ja és tradició l'1 de maig, Campdevàrol celebrarà la 51a edició de la Festa de la Pubilla de la Sardana. Els actes es faran a partir de 2/4 de 6 de la tarda a la plaça de la Dansa, i com que no es poden ballar sardanes hi haurà un concert amb la cobla La Principal d'Olot. A l'acte es proclamarà la pubilla i cada dues sardanes s'aprofitarà per presentar-la, entregar-li la placa commemorativa i llegir-li i donar-li el vers, enguany escrit per Enric Martín. Des de la secció sardanista del GEC, conviden a tots els nens i nenes a anar-hi vestits de *catalanets*. Si plou, els actes es faran a la plaça coberta de l'Estació. I.M.

Del museu al taller, recorregut pel món de l'artesanía, a Vic

Vic "De casa al museu: l'artesanía ahir i avui". És el títol d'una proposta especial que han impulsat el Museu Episcopal (MEV) i el Museu de l'Art de la Pell (MAP) per celebrar l'1 de maig. Es tracta d'una visita guiada per conèixer de primera mà la feina dels artesans, en complicitat amb alguns dels tallers del carrer de la Riera, declarat Punt d'Interès Artesanal. Dissabte es visitaran les col·leccions d'art del MEV i els tallers de Sama Genís, Cristina Marín i Jesús Romero; i diumenge, les col·leccions del MAP i els tallers de Sandra Quílez, Montse Albàs i Elisabet Puigblanqué i Carles Gómez. La sortida és a les 11 del matí i en totes dues cal reserva prèvia.

El Camí d'Oliba i les Cases d'Oliba es donen la mà

Les Masies de Roda El Camí d'Oliba, un sender transpirinenc a través de l'art romànic català que gestiona l'Associació Rutes del Romànic, i Cases d'Oliba, un projecte de difusió cultural que impulsa el Bisbat de Vic, treballaran plegats per afavorir la promoció turística i cultural d'aquests territoris. El conveni es va fer públic dilluns, a Sant Pere de Casserres, durant un acte que també va servir per presentar el número de maig de la revista *Descobrir*, que inclou els Camins de l'Abat Oliba com a reportatge prin-

cipal. L'acte va comptar amb representants de les dues entitats i alguns dels

ens locals adherits; i també amb el director de la revista (Joan Morales) i els autors

del reportatge (la periodista Griselda Guiteras i el fotògraf Òscar Rodbag).

10 anys dels Gegants Pubills de Vic

Vic En Llucià i la Mercè, els Gegants Pubills de Vic, fan 10 anys. La colla gegantera del carrer de la Riera, que els va impulsar, ho celebrarà aquest dissabte amb una mostra de balls, a les 5 de la tarda a la plaça Gaudí. Si plou s'anul·larà.

L'aplec del Turó de Puigsagordi, suspès

Centelles Aquest any tampoc no hi haurà l'aplec del Turó de Puigsagordi, que diumenge havia de viure la 56a edició. Segons l'organització, la situació de la pandèmia encara no permet poder realitzar festes com aquesta i confien a reeditar-lo l'any que ve. J.P.

Aficions singulars

GERARD CANALS practica una modalitat de cant gutural

Cantar des de dins

Gerard Canals ha après diferents estils bàsics de 'khoomei', el cant gutural propi de Tuva i del centre asiàtic

Vic

Miquel Erra

Obrir portes pot conduir, a voltes, a camins insospitats. A Gerard Canals, el seu esperit inquiet i una curiositat creixent per tot allò que envolta la cultura tradicional i la mitologia popular l'han portat a descobrir, i a practicar, el *khoomei*, un estil de cant gutural propi del centre d'Àsia, amb la regió siberiana de Tuva com un dels seus ancestrals bastions.

Enginyer tècnic agrícola i llicenciat en Ciències Ambiental –compagina la feina de consultor amb la de professor de seguretat alimentària i medi ambient a BTC i la UVic–, Canals (Vic, 1988) fa anys que es documenta sobre la cultura popular i les llegendes del Pirineu. D'aquí n'ha sortit, per exemple, el fil de la seva primera novel·la, *L'home de la muntanya* (vegeu EL 9 NOU del passat 5 de febrer). Fa uns tres anys, una d'aquestes recerques, centrada en unes pintures rupestres localitzades al nord dels Pirineus, el va transportar al món dels xamans i, en concret, fins al xamanisme prehistòric siberià; d'aquí al *khoomei* ja només hi havia un pas.

La descoberta d'aquest cant gutural el va captivar i va començar a estirar fils. Va fer un primer intent d'aprendre'n, però d'entrada ho va deixar córrer; "vaig veure que era fora del meu abast". Va ser uns mesos més tard quan, arran d'una mala trencada d'un braç, que el va

Gerard Canals a casa seva, practicant amb un igil, un dels instruments amb què acompanya els seus cants guturals

obligar a reduir la mobilitat un parell de mesos, va aprofitar per posar-hi la banya; i la veu. "Em vaig començar a empassar centenars de vídeos per YouTube, la majoria en rus o en llengua tuvana, sense entendre gairebé res", somriu. De mica en mica

també va anar trobant informació en anglès. I la cosa va començar a entonar. Avui ja es veu amb cor d'interpretar tres dels estils principals, el mateix *khoomei*, el *kargyraa* i el *sygyt* –varien en funció de la gravetat– a més d'algun subestil com el *dumchukta-*

ar. També ha adquirit instruments propis de la regió, com l'igil, el *marinkhuur*, tambors o arpes de boca, amb els quals ell mateix es fa l'acompanyament.

Recentment va decidir compartir l'afició via Instagram, mostrant en què

consisteix cada un d'aquests estils. Tècnicament, el *khoomei* és una modalitat de cant difònic; o sigui, que es fan sonar dues notes alhora. "Aquí rau la seva complexitat". L'interpret ha d'emetre simultàniament dues veus, una d'aguda (harmònics) i una altra de greu contínua (bordó), que es produeix amb una mena de "cordes falses" de la gola. Els orígens ancestrals del *khoomei* es troben en la imitació per part dels pastors dels sons de la naturalesa i els animals. Com que en la cultura del centre asiàtic hi té molta influència el budisme i el xamanisme, el *khoomei* manté aquesta mena de relació estreta amb una esfera més espiritual. El cant ha estat considerat un element essencial de la cultura mongol, i l'any 2009 va ser declarat patrimoni immaterial de la Unesco.

Canals –que musicalment tot just havia estudiat piano i cant a l'Emvic a nivell elemental– viu aquesta afició d'una manera molt personal. Admet que la seva execució "té un component molt mental" i que la seva pràctica esdevé "molt relaxant; és la meua ioga particular", deixa anar amb un punt d'ironia. Més enllà del compte a Instagram, però, no té previst prodigar-se públicament en aquesta faceta. Es conforma a "tocar i fer música". Això sí, confessa que li encantaria viatjar algun dia a la regió de Tuva, on avui hi ha escoles específiques que n'ensenyen i grups professionals que n'interpreten.

Allotjaments a un 57% per Setmana Santa

Van obrir un 90% dels establiments turístics, segons dades facilitades per Osona Turisme

Vic

EL 9 NOU

El sector turístic d'Osona va viure una notable activitat la Setmana Santa, gràcies a la certa distensió de les mesures per la pandèmia. Pel que fa als allotjaments, en van obrir 181, dels 199 disponibles, el que suposa més d'un 90% d'obertures. L'ocupació entre el 2 i el 4 d'abril va superar el 57%, destacant

els hotels, amb un 67%, i els càmpings, amb un 63%. Sobre la restauració, "les sensacions són també positives", segons un sondeig realitzat per Osona Turisme, tot i que s'evidencien les diferències territorials.

En relació amb els recursos turístics de la comarca, es detecta la concentració de turistes en llocs molt concrets. En aquest sentit, des d'Osona Turisme es vol con-

tribuir a treballar per tal de desestacionalitzar i deslocalitzar aquest turisme per tal d'evitar massificacions. Una de les accions que es proposa és la de potenciar municipis i recursos menys visitats i amb un cert potencial turístic, malgrat que es percep "un turista poc disposat a utilitzar serveis organitzats que suposin un cost extra a la seva visita, valorant poc el valor afegit del guiatge o del

manteniment del medi ambient". Aquesta valoració ratifica l'aposta d'Osona Turisme per la sostenibilitat i el turisme responsable, donant suport tant a empreses turístiques com a municipis amb assessoraments per problemàtiques o necessitats concretes, així com el suport a iniciatives supramunicipals, com el mateix desplegament d'informadors al Collsacabra durant la Setmana Santa.

De Sora al castell de Boixader amb marxa nòrdica, diumenge

Sora Continua el programa de rutes guiades de marxa nòrdica que impulsa el Parc del Castell de Montesquiu de març a novembre, amb l'objectiu de redescobrir espais d'interès natural de la Vall del Ges, Orís i el Bisaura. Per aquest diumenge es proposa una ruta de gairebé nou quilòmetres des de Sora fins al castell de Boixader. En totes les rutes és imprescindible inscriure's prèviament perquè les places són limitades. El preu, 4 euros per persona.

L'entrevista

Nascut i criat a Centelles, Guim Puig (1997) porta ja anys sobre els escenaris i darrere de les pantalles. En el seu currículum professional ja hi ha una gran diversitat d'aparicions, sent el seu paper més recent i reconegut el que va interpretar a la sèrie catalana 'Les de l'hoquei', on feia de Lluc.

No fa tants anys que en Guim sortia per aquestes portes després d'haver-hi estudiat un bon reguitzell d'anys. Aquesta vegada, barrejant nostàlgia i il·lusió, torna a l'Ildefons Cerdà per conèixer els nens i nenes de cinquè de Primària, que l'esperen amb moltes ganes i, sobretot, amb moltes preguntes per a l'actor.

A quina escola vas anar?

L'escola on vaig anar de petit és aquesta, i veig que fa la mateixa cara que abans. He arribat aquí i m'ha entrat un atac de nostàlgia forta. De fet parlàvem que en el mur de fora que està pintat, jo vaig ser dels primers que van pintar el primer mur, que seria la primera pintura, que va ser idea nostra en una tutoria que vam tenir i llavors vam pintar i veig que ho continueu fent.

Com recordes la teva etapa a l'Ildefons Cerdà?

Va ser una època molt bonica. Recordo que em van posar de delegat, ja que jo era molt treballador, però molt despistat. Llavors em vaig haver d'esforçar una mica per intentar mantenir-ho tot al dia. Però bé, la tinc com una experiència molt bona. Recordo que vam fer nova la teulada de la pista, els anys de Sant Jordi els fèiem fora ballant tots junts, recordo

uns jocs d'aigua que també fèiem al pati... L'etapa de la infància i adolescència aquí va ser molt bonica, m'ho vaig passar molt bé.

Quines aficions tens?

Jo treballo d'actor i també m'agrada molt la música. Quan tinc lliure intento tocar la guitarra, l'ukulele... m'agrada molt tocar instruments i tocar moltes tecles. Intentar fer cançons, també m'agrada molt llegir, m'agrada molt escriure... Sobretot són aficions relacionades bastant amb el món de l'espectacle i amb el món de l'art. M'agrada consumir una mica tot allò que jo faig, però quan no treballo. I també m'agrada molt l'esport, l'hoquei, el futbol... I quan tinc una mica de temps lliure, faig pàdel, escalada o el que sigui que també ve molt de gust. Però primer sobretot és l'art i la música.

De petit ja volies ser actor?

Jo de petit volia ser o palleró o bomber, i mira al final he acabat sent actor, però si hagués de treballar d'una altra cosa probablement seria de palleró i no saps mai on pots acabar. M'agradaria trepitjar aquest vessant *clown*, més *pallassera*. Recordo que volia ser palleró perquè m'agradava molt fer riure i riure, com ara. També pensava ser bomber per aquesta cosa més èpica d'apagar incendis, de treure gats de les teulades, ruscs d'abelles..., però no tant assistir a accidents de cotxe i aquestes coses. M'agradaria ser aquell bomber de casa, que no s'arrisca tant, sinó que fa coses no més senzilles, però sí que més fàcils.

Com se't va ocórrer entrar al món de l'espectacle?

Jo recordo acabar els estudis aquí a Centelles i no sabia massa què fer, cap on tirar, no sabia quin batxillerat escollir. I des de casa em van dir que

a mi m'agradava molt el teatre, ja que sempre feia extraescolars, però mai havia pensat a dedicar-m'hi. Pensava que aquestes coses que tens a les tardes que t'ho passes bé mai es podrien convertir en les teves feines. Recordo que veia amics i familiars enfadats perquè no els agradava la feina en la qual treballaven, i per això no associava que un lloc on t'ho podies passar bé podia ser la teva feina quan eres gran. Van ser els meus pares quan aleshores em van dir que ho provés i vaig acabar anant a Vic a estudiar el que seria el Batxillerat escènic. Vaig començar a fer teatre i vaig veure que m'agradava moltíssim i vaig començar a veure que hi havia possibilitats i que t'hi podies dedicar. Vaig anar a Barcelona a estudiar la carrera de teatre i al final he acabat sent actor. I n'estic molt content, perquè el que abans era el meu *hobby* ara s'ha convertit en la meua feina i és fantàstic perquè vaig a treballar i m'ho passo molt bé. Això és una cosa molt bonica que us recomano a tots i a totes vosaltres, que quan acabeu els estudis no penseu en allò que us donarà més diners sinó en allò amb què realment us ho passeu bé.

Quines preferències tens, cine, teatre o sèries?

M'agrada molt tot, però sí que el teatre té una cosa especial i és que si t'equivoques no ho pots repetir. Per això has d'estudiar molt a casa i assajar molt bé, perquè quan estàs a sobre de l'escenari tens un públic a davant i si falles no pots parar la funció i dir "perdoneu, m'he equivocat, torno a començar". En canvi el cinema té aquesta cosa que et pots equivocar i tornes a començar des d'on t'has equivocat. Llavors en el cinema mai es veuen els errors, o molt poques vegades, mentre que en el teatre no es poden arreglar. A mi m'agraden molt les coses difícils, així que em quedaria amb el teatre, que és el més

especial, però tota la resta també m'agrada molt.

A quina edat vas començar a interpretar?

Vaig començar a interpretar personatges quan jo tenia 16 o 17 anys, justament el que seria abans d'acabar el Batxillerat i començar la carrera. Va ser als 17 quan em va arribar un paper molt petit per a una pel·lícula que es deia *Bon cop de falç*, on feia de segador al fons que anava segant.

Quines pel·lícules i sèries has interpretat?

N'he interpretat força i no crec que te les pugui dir totes, però vaig començar amb aquesta que us dic. Vaig continuar amb *45 revoluciones*, que es feia a Antena 3; *Les de l'hoquei*, *Las chicas del cable*, i aleshores ja vaig empalmar amb una pel·lícula que es diu *Historias para no contar*, que encara s'ha d'estrenar. Ja em perdo, però diria que han estat unes vuit o deu, més o menys, però moltes de molt llargues i moltes de molt petites.

Quina és la sèrie que més t'ha agradat interpretar?

Em va agradar molt, i segurament és la sèrie que vosaltres coneixereu, *Les de l'hoquei*, però hi vaig disfrutar molt perquè és una sèrie que la gravava a Barcelona, cosa que vol dir que estava a prop de la família, prop de casa, no estava a Madrid. També vaig anar a l'Iraq a rodar una pel·lícula i és molt diferent, també em va agradar molt l'experiència. Llavors, no sé què dir-te, estic entre aquestes dues, entre la de l'Iraq i *Les de l'hoquei*. Aquesta última fent un personatge que, com jo feia de petit, jugava a hoquei i com que era un esport que m'agradava molt quan vaig veure que em sortia una feina on podia compaginar el que és encara avui el meu esport preferit i la meua

ALBERT LLIMÓS

parar taula i anar parlant amb el guió. L'altra cosa és que gravo el que diu l'altra persona i llavors em deixo espais en blanc i vaig dient la meua part amb els auriculars. Aleshores els que m'escolten veuen que dic coses sense sentit perquè estic responnent al que he gravat. Però així és l'única manera que se'm va quedant.

Tens alguna anècdota en algun rodatge?

Sí, me n'han passat moltes. Una de les que més recordo és que em vaig trencar la mà just el dia abans de rodar la segona temporada de *Les de l'hoquei*. Fèiem assajos i patinàvem, però com que jo ja havia patinat, la producció em va dir que per estalviar-nos riscos millor que no ho fes. Jo veia els meus amics que s'ho estaven passant tan bé que vaig dir que m'hi deixés anar un dia i vam quedar que l'últim dia farien un partit i que hi anés. I l'últim dia que hi vaig anar, em vaig trencar la mà i l'endemà ja començàvem a rodar. Penses a veure què passarà, si buscaran un altre Lluc, ho farà algú altre o si en Lluc desapareixerà de la sèrie. Vaig estar dos dies en què no em volia creure que tenia la mà trencada, però em feia molt mal. A més, jo era l'únic que no tenia un doble perquè era l'únic que sabia patinar. Llavors els va tocar buscar-ne un i va ser un drama. Vaig proposar que podíem pintar el guix de color carn, però evidentment es veia moltíssim, així que em vaig passar tot el rodatge amagant la mà. Si tornes a mirar la segona temporada veuràs que en Lluc diu moltes bromes, com que té la mà trencada en alguna cosa, si vol que li doni a algú un cop de mà... són coses que hi vam incorporar nosaltres perquè jo actuava sempre amb la mà darrere de la cadira.

Quin consell donaries a algú que vol ser actor o actriu?

El consell primer que donaria és que ho facin sobretot perquè els agrada molt, no perquè vulguin tenir seguidors, gent que els admiri o ser famosos. Per mi el consell que més els podria donar és que si volen ser actrius o actors, que sigui primer perquè s'ho volen passar bé i perquè els agrada molt la feina. A partir d'aquí, un altre consell que els donaria seria que llegeixin molt, que mirin moltes pel·lícules, que vagin molt al teatre i que s'ho passin molt bé, perquè si un actor s'ho passa bé, segur que el que el vagi a veure s'ho passa molt bé també.

Per ser actor n'hi ha prou tenint un do?

Jo crec que els dons els tenim tots a dins i només cal treure'ls i treballar-los, però no crec que siguin dons, sinó característiques que algú treballant-les també les pot assolir. Jo soc actor. Si tu també ho vols ser només cal que t'agradi i que no tinguis vergonya, però ja està. Jo crec que el do és més fàcil de trobar quan et dediques realment al que t'has de dedicar. Són dons que la gent adquireix quan realment està en el lloc indicat amb la feina indicada perquè li agrada molt.

passió, que és el teatre, va ser màgic. Vaig estar dos anys fent *Les de l'hoquei* i em va agradar moltíssim, perquè els companys són molt macos. A hores d'ara som molt amics encara, quedem sempre. Just després d'aquesta sèrie em va arribar una pel·lícula que me n'anava a l'Iraq, que és una pel·lícula que va del terrorisme, d'Estat Islàmic, i vaig haver d'anar just a 200 quilòmetres de la guerra a gravar una pel·lícula. Quan arribes aquí és quan més valors on has estat, perquè allà estava bastant cagat perquè tenia molta por en aquest sentit. Però agraeixo molt l'oportunitat. Així que diria *Les de l'hoquei* primer, però la segona seria la de l'Iraq.

I la que menys t'ha agradat?

No ho sé, ja que de totes m'enduc una cosa positiva, però si m'he de mullar seria una obra de teatre que vaig fer que es deia *Titus Andrònic*, que era de Shakespeare. En sèries i pel·lícules mai he tingut la sensació que ho estigués passant malament, però al teatre sí que he viscut coses que m'han agradat menys i una va ser aquí amb aquesta obra de teatre, ja que era molt difícil de fer, molt complicada i teníem poc temps. Els companys i els directors eren meravellosos, però quan tens poc temps en aquest món és difícil perquè tens molt text, has d'estudiar molt el dia abans, arribes i encara et ballen les coses. A més, era en vers i potser va ser la que més em va angoixar.

T'agradaria fer la tercera temporada de 'Les de l'hoquei'?

Doncs m'agradaria molt fer-la i tant de bo es pugui fer. Jo sé que actualment està escrita, però el que no sé és si es farà o no perquè el món ha canviat molt i hi ha diners que evidentment s'han de destinar per a una cosa sanitària, una cosa que actualment és més

El qüestionari

Futbol o bàsquet?

Futbol.

Pel·lícules o sèries?

Pel·lícules.

Paella o fideuada?

Paella.

Instagram o Facebook?

Instagram.

Guitarra o flauta?

Guitarra.

Natació o surf?

Surf, que mola més.

YouTube o TikTok?

YouTube, no miro TikTok.

Beat box o rap?

Rap.

Calor o fred?

Calor, sempre.

Bicicleta o patinet?

Bicicleta.

Poble o ciutat?

Poble, sempre!

Xocolata blanca o negra?

Xocolata negra.

Llet calenta o freda?

Llet freda.

Colacao o Nesquik?

Nesquik.

Barça o Madrid?

Barça al 100%.

La millor escola?

L'Ildefons Cerdà!

necessària que la cultura, malgrat que aquesta també sigui important. Tant de bo arribin els diners a la cultura

per poder fer coses boniques com la tercera temporada de *Les de l'hoquei*. Seria fantàstic.

Quina va ser la primera sèrie on vas participar?

Va ser la de *45 revoluciones*, i la vam fer a Madrid. Anava d'una banda de rock dels anys 60 i va ser amb Carlos Cuevas. Recordo que vam estar allà durant sis mesos i era molt divertit, perquè tocàvem cançons cada dia i quan acabàvem de rodar anàvem a casa d'un o de l'altre a continuar tocant, a preparar el rodatge de l'endemà. Va ser molt divertit.

T'agradaria treballar amb algun actor o actriu en concret?

És de les coses que més m'agradarien, poder treballar amb gent que, a hores d'ara, encara no he treballat. En tinc uns quants de referents, tothom m'agrada molt i admiro molta gent. Un d'ells és Robin Williams, que malauradament ja no hi és, però hauria estat magnífic coincidir amb ell. Actors i actrius d'aquí... no ho sé. Amb Maribel Verdú en tenia moltes ganes i vaig coincidir-hi l'altre dia. Amb gent com Leonardo DiCaprio o Johnny Depp també m'agradaria coincidir-hi.

Tens alguna tècnica per aprendre't el guió?

Hi ha moltes tècniques, però la meua és molt diferent de la que fan els altres actors, més que res perquè jo m'implico molt en la feina i m'agrada molt treballar. Com us he dit, soc una mica desordenat i despistat, encara ara, i llavors el que faig és repetir moltes vegades el text. Jo me l'estudio, però el que faig és anar-lo repetint faci el que faci, com quan poso una rentadora, estenc roba, em dutxo... Faig moltes coses *friquís*, com

Els dibuixos guanyadors del mes d'abril

Mariona Comas, 10 anys, escola Quatre Vents de Manlleu

Berta Balasch, 7 anys, escola Bellpuig de Sant Julià de Vilatorrada

Cartes al director

Mengem bé?

Som els alumnes de 4t B de Primària del col·legi Sagrat Cor de Vic. El segon trimestre vam fer el projecte “Mengem bé?”. Vam investigar per conèixer què és l'alimentació saludable, vam descobrir si menjàvem bé i vam aprendre bons hàbits per menjar. Vam començar amb una activitat d'exploració de coneixements previs, és a dir, vam respondre la pregunta: Què significa per tu menjar bé? Aquesta pregunta ens va servir per saber què sabíem i quan vam acabar el projecte vam prendre consciència del que havíem après. Vam fer diferents activitats individuals i cooperatives i finalment cada alumne va pensar un menú saludable, analitzant tots els aliments, el seu origen, els nutrients i el grup de l'aliment.

Un cop pensat el vam fer a casa i ens vam preparar una presentació amb fotos per compartir-ho amb els companys.

Ens ha agradat molt el projecte, treballar tots junts, hem après moltes coses noves i ens ho hem passat molt bé.

Alumnes de 4t B, col·legi Sagrat Cor Vic

Sant Jordi a l'escola El Gurri

Aquesta setmana ha estat una mica peculiar i diferent a l'escola ja que hem fet diverses tasques i activitats arribant-se a convertir fins i tot en “La setmana literària”.

Tots els alumnes hem participat i col·laborat en les múltiples activitats que ens han plantejat: representació de Sant Jordi versionada, explicar i inventar contes per als més petits, visita i entrevista a l'escriptora i guionista Maite Carranza després de llegir alguns dels seus llibres, gamificació per descobrir un missatge de WhatsApp que ens havia arribat, repte enrevesat que ens ha fet pensar el que no està escrit, expressió artística i musical per confeccionar la nostra particular rosa amb un ritme d'allò més original i, finalment, visita a la paradeta de roses que l'AFA de l'escola ha muntat per contribuir i ajudar en diverses actuacions a l'escola.

Ens ho hem passat d'allò més bé aprenent amb la literatura!

Escola El Gurri Mont-rodon Taradell

Tojab

L'any 1936 va néixer una nena amb el nom de Tojab. La història que us explico és de quan ella tenia 13 anys. Provenia d'unes illes del Carib. El pare de la Tojab era un home sense fortuna; pràcticament no tenia res, treballava en una casa al camp on li pagaven 15 euros al mes, així que la seva situació no era gaire bona. Desgraciadament, la seva dona va morir en el part de la Tojab. En Mohab no sabia què fer amb la petita, així que, perquè la seva filla no sofrís com ell, la va deixar a l'internat Milton dels Estats Units.

A la Tojab li encantava llegir, era molt creativa i tenia el seu propi món a la ment, només s'imaginava com serien els seus pares i per què l'haurien deixat allà... Al seu internat hi havia una monja, la Teresa, de 25 anys, que l'havien destinat allà com a càstig perquè li agradaven les dones (en aquell temps era prohibit que dues dones estiguessin juntes), i s'havia enamorat de la Míriam. El pare de la Míriam es va adonar que la seva filla sortia amb la Teresa, i, com a càstig, va fer que cada dona anés a parar a

un internat diferent. La Teresa odiava estar allà i la Tojab, també! Un dia la Teresa, a mitjanit, va sentir uns sorolls esbojarrats al passadís. Encuriosida, va sortir a veure què passava. Es va trobar que la Rosie i la Hether estaven pegant a la Tojab. La Teresa va exclamar: “Què hi feu, aquí? A dormir, que ja és hora!”.

Quan les nenes anaven cap a dormir, la Tojab es va esperar amb ella. La Tojab va demanar disculpes a la monja Teresa, i ella li va dir que la perdonava, però que no entenia per què li pegaven. Li va explicar tota la història i per què li agradava tant llegir. Es van quedar parlant animadament, i es van adonar que totes dues volien sortir d'aquell horrorós internat. L'endemà, com era habitual, a l'hora en què les monges esmorzaven la Tojab estava rentant la roba. En el lloc de la roba bruta hi havia una claveguera que donava a terra dels Estats Units. Aquella claveguera estava molt restringida perquè ningú no hi pogués passar, només les monges que tenien la clau del cademat. Aquella mateixa nit la Teresa va agafar la clau, i totes dues, molt silenciosament, van marxar per allà. Van haver de passar per les clavegueres d'aigua bruta, van recórrer un llarg camí per arribar al carrer Woster Street, on hi havia un bar en què amb les poques monedes que havien robat de l'internat Milton van voler prendre un te amb llet ben calent. Van entrar i, directament, totes dues es van asseure en una tauleta. Ràpidament va venir un noiet, en Magí, que va agafar la Teresa i la va portar a una saleta de darrere el bar. El noi, una mica preocupat per l'aspecte d'aquelles dues dones, i després de saber què els havia passat, i que el seu nom era Teresa Hardribs, coneguda al territori per ser lesbiana, li va deixar peces de roba perquè no se li veiés la cara. En Magí li va dir que la podrien tornar a condemnar si no sortia ràpidament del bar, ja que la família d'ell era molt recta. En Magí també volia sortir a descobrir món amb la seva germaneta, però els seus pares només el deixaven treballar al bar, ja que eren uns drogoaddictes que passaven dels seus fills i només volien els diners per gastar-se'ls amb les dro-

Consell Comarcal d'Osona

El Consell Comarcal d'Osona et dona suport,

**Per respecte
Per solidaritat
Per compromís**

Quedant-te a casa et cuides i ens cuides a tots

Gràcies per fer-ho possible

gues. En Magí tenia 14 anys i la seva germana Diana, 11. La Tojab li va explicar que acabaven d'escapar-se del Milton, que la Teresa només volia veure la seva dona de nou, i la Tojab volia trobar els seus pares! En Magí els va demanar si les podia acompanyar en les seves aventures amb la seva germaneta i sortir d'aquell infern. La Tojab va exclamar que evidentment que hi podia anar, així que tots es van escapar per la porta posterior. En Magí els va dir que no podien anar amb aquelles pintes pels Estats Units, així que va recordar que en aquell mateix carrer hi havia una botigueta amb roba de segona mà, barata, on podien comprar-se alguna cosa. Ràpidament hi van parar: la Teresa es va comprar unes ulleres i un vestit de camp; la Tojab, simplement va agafar un vestidet i amb això ja en van tenir prou per continuar! La petita Diana els va recordar que a ella li havia semblat llegir en un diari que la dona de la Teresa, la Míriam, s'havia escapat també de l'internat Websten feia tres mesos, i que la gent rumorejava que estava en una petita illa que ningú no coneixia. La Teresa, una mica desesperada, va dir a la Tojab que ella l'acompanyaria a buscar els seus pares i després ja buscarien la Míriam. La Tojab, molt orgullosa i emocionada, va suggerir que tornessin a l'internat Milton a demanar informació per saber com l'havien deixat allà i poder donar resposta a moltes preguntes més! Com que ni ella ni la Teresa podien tornar a l'internat Milton, en Magí es va oferir per anar-hi. Un cop hi va arribar va estar parlant amb una monja molt amable i en va sortir ben feliç. Va anar directe al camp. Els va comentar que li havien dit que la trobaven a faltar, ja que ningú no sabia res d'ella. Quan la van portar a l'internat hi havia un home que la va deixar amb una carta que mai no havien arribat a obrir, però que l'home els va dir que la cuidessin molt bé; que la carta ja no la volien i que si el noiet la volia agafar la hi donaven, així que en Magí ho va acceptar i va marxar feliç amb la carta. Tots ansiosos, van obrir la carta. Era un mapa que tenia de destí una misteriosa illa, però el viatge havia de ser amb vaixell, i no hi havia cap embarcació que estigués disposada a arribar fins allà. La Diana va comentar que recordava haver vist una petita barqueta amarrada al port... Quan hi van arribar van veure una barqueta amb remos molt petitoneta, però ja hi cabien tots. Volien descobrir on els dirigia el mapa, així que, ansiosos, hi van pujar. La Teresa es mostrava inquieta perquè tenia fòbia al mar, però amb els ànims de tots, al final van aconseguir que pugés i es calmes. Quan ja eren al mig del mar no veien res, perquè estava tot molt ennuvolat, però de cop i volta la Tojab va començar a veure una

petita illa que era just on indicava el mapa. Ràpidament van començar a remar cap allà, amb molta energia. Van aparcar la barca i es van endinsar al bosc que hi havia al principi. Era tot molt estrany, ja que hi havia animals que no coneixien i plantes exòtiques, fins que van veure una petita caseta al bell mig. S'hi van fixar bé i allà dintre hi havia un home amb més gent. L'home es va girar i, lentament, amb llàgrimes als ulls, va dir: "Tojab, t'he trobat molt a faltar!" i es van fondre en una forta abraçada. La Tojab estava feliç, un altre cop sentia que ja ho tenia tot, era una sensació extraordinària! Seguidament, la Teresa va veure una dona molt semblant a la Míriam... S'hi va fixar bé i... sí, era ella! I també es van abraçar ben fort! Un cop ja estaven més calmades, el grup de gent els van explicar que totes les persones que hi havia en aquella petita illa hi eren perquè havien patit. El pare de la Tojab tenia un salari molt baix, i va decidir deixar-ho tot i anar a l'illa, com la Míriam i la Teresa, que estaven enamorades i no podien expressar el seu amor amb la gent dels Estats Units, i aquella petita illa era l'únic lloc on les comprenien. Boatu es va convertir en el paradís de la bona gent. I en Magí i la Diana allà es van quedar, també feliços i, per fi, tranquils.

Maria Reig i Galisteo, 6è A elpetitmiquel vic

Sant Jordi 2021

Enguany, a l'escola Dr. Joaquim Salarich vam celebrar la diada de Sant Jordi, on, malgrat la situació actual, no va faltar cap element tradicional i ens ho vam passar d'allò més bé!

Durant aquest dia les nenes i els nens vam participar en diferents activitats relacionades amb aquesta festivitat. Una d'elles va ser els Jocs Florals. Cada cicle va preparar poemes de tipologia diversa i el jurat va atorgar els premis als guanyadors/es. Va ser un moment molt emocionant!

Escola Dr. Joaquim Salarich vic

Jocs Florals del cicle superior

L'alumnat del cicle superior va treballar la poesia japonesa. Els de cinquè vam escriure un haiku i els de sisè, una tanka.

Un haiku és una estrofa d'origen japonès formada per 17 síl·labes mètriques, repartides en tres versos

segons l'esquema 5-7-5. Sol tractar temes relacionats amb la naturalesa i descriuen el moment present de l'escriptura del poema.

Una tanka és una estrofa clàssica d'origen japonès de 31 síl·labes mètriques, repartides en cinc versos segons l'esquema 5-7-5-7-7. Sol tractar temes relacionats amb la vida humana, de tot allò vinculat als sentiments de l'ésser humà i la natura.

Us deixem un recull dels nostres poemes.

Primer premi de 5è:

Estany natural.
Peixos de color vermell.
Natura viva.

2n premi de 5è:

Una flor d'hivern,
pètals caient al gel fos
i una flor blava.

3r premi de 5è:

Llop blanc arriba.
Pelatge suau i ulls blaus.
Bonic i curiós.

Accèssit de 5è:

Les fulles canvien.
Aquí, primavera.
Les flors creixen molt.

Primer premi de 6è:

El cel és serè,
entre hivern i estiu.
Pardals al balcó.
Els camps floreixen ballant,
esclat de primavera.

2n premi de 6è:

Mira allà dalt,
la neu freda i sola,
a la teulada
brillant com purpurina.
I nosaltres vora el foc.

3r premi de 6è:

Avui a la tarda
fulles cauen sobre mi,
dono tres voltes
m'agrada el que veig aquí
i somric sense cap fi.

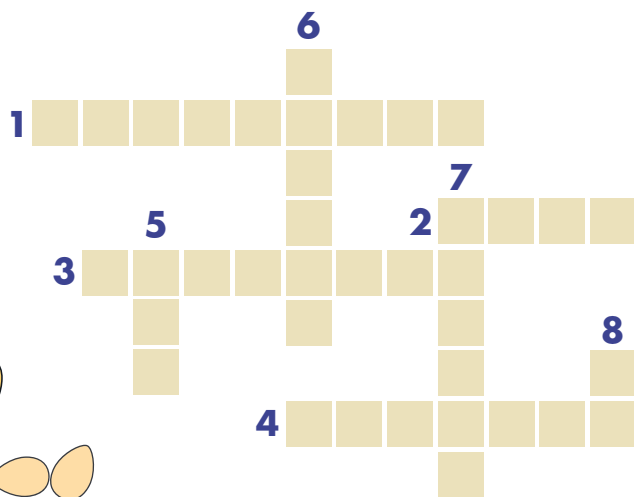
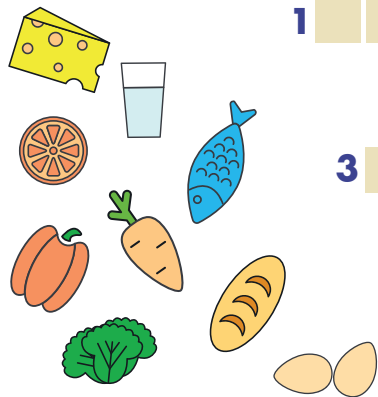
Escola Dr. Joaquim Salarich vic

Passatemps

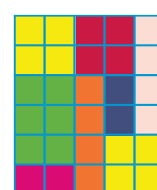
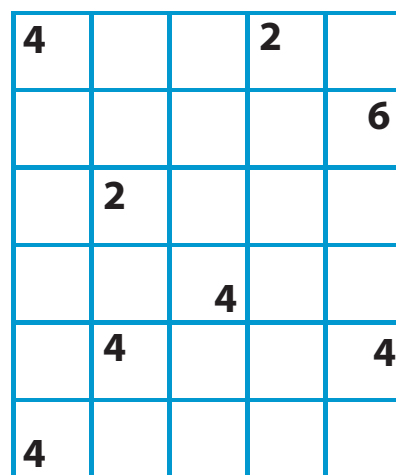
MOTS ENCREUATS

Tema: aliments

RECTANGLES

Dividiu l'àrea en rectangles. Cada xifra indica el nombre de quadres del rectangle en què es troba.

MOTS ENCREUATS
1 - Pastanaga
2 - Peix
3 - Formatge
4 - Taronja
5 - Ous
6 - Enciam
7 - Pebrot
8 - Pa

patel

al costat de les escoles

La pregunta Què és el que més t'agrada llegir?

Ian Aranda
8 anys
Torelló

M'agrada llegir de tot, però sobretot *El petit drac Coco*, perquè treu foc per la boca en algunes pàgines i perquè m'agraden molt els dracs. En tinc molts de pendants per llegir, però aquest és el meu preferit.

Martina Puigdemunt
11 anys
Roda de Ter

M'agraden els llibres d'aventures i els de Tom Gates, de la Liz Pichon, que m'agraden des que un company me'ls va ensenyar. N'hi ha vuit i ja m'he llegit fins al setè, així que només me'n queda un, que m'he comprat per Sant Jordi.

Clàudia Orra
11 anys
Roda de Ter

Els gèneres que més m'agraden són l'aventura i el misteri, ja que quan pares de llegir-los sempre et queda la intriga de què passarà. M'agraden els de la Tea Stilton, *Agus i els monstres*, Detectiu Conan... però els millors són els de la Tea Stilton.

Naia Ojeda
9 anys
Torelló

M'agrada un llibre d'uns youtubers que es diu *The crazy hacks*. Tenen diferents llibres i va de tres germans i un toro. És molt misteriós. M'agrada molt perquè m'encanta el misteri. També m'agrada molt el llibre *La meva veïna és una bruixa*.

Quim Vergés
9 anys
Torelló

El que més m'agrada és un llibre que es diu *Los compas y el diamantito legendario*. És d'aventures i tot just l'estic començant, perquè és molt llarg i és una trilogia. Estic al primer, però de moment m'està agradant molt.

Ànnia Teixidor
10 anys
Roda de Ter

A mi m'agraden molt tots els llibres d'*Agus i els monstres*, que té 10 o 11 llibres diferents. Són els meus preferits, i ja en dec portar sis o set de llegits.

Arnau Basaganya
11 anys
Les Masies de Roda

La meua sèrie de llibres preferida és tota la col·lecció de *My hero academia*, que tracta sobre una acadèmia de superherois.

Valentina Velilla
12 anys
Torelló

Alguns dels llibres que més m'han agradat han estat els de Harry Potter, *El misteri del solitari*, *Tú y yo y tres desastres naturales*... És complicat escollir llibre i gènere, ja que m'agrada la fantasia, l'aventura i els llibres romàntics.

Aleth Coromines
10 anys
Torelló

M'agrada llegir coses relacionades amb la fantasia, el misteri i el manga. Ara estic llegint el 13è llibre de Geronimo Stilton, però si n'he d'escollir un seria la col·lecció de *Les vambes vermelles*. Per Sant Jordi m'he comprat el de *Planeta Manga*.

Nil Arimany
11 anys
Roda de Ter

Jo combino els gèneres de fantasia i aventura. M'agraden molt els de Geronimo Stilton i la sèrie de Kepler 62, perquè és una trilogia. Per Sant Jordi em vaig comprar el llibre de *Los secretos de YouTube*.

Júlia Baena
10 anys
Roda de Ter

A mi el que més m'agrada són els còmics de ninges, i ara m'estic llegint la col·lecció de Naruto. En porto uns sis de llegits. També m'agraden molt els llibres de màgia, com el de *La màgia vertadera*.

Unai Castillo
7 anys
Torelló

La Tina Superbruixa perquè parla de màgia i és entretingut. Me n'he llegit dos d'aquesta sèrie i me'n falten uns quants, però per Sant Jordi n'he volgut algun de diferent.

Subscriu-te a
EL 9 NOU
DIGITAL

Per només

65€

l'any o

29€

el trimestre

Promoció vàlida només per a nous subscriptors

el9nou.cat/subscriute | 93 889 49 49

AGENDA

Angi Conejo agenda@vic.el9nou.com

Divendres 30

Centelles. Cinema en català: Cicle Gaudí. Projectió de la pel·lícula *Sentimental*, de Cesc Gray. Centre parroquial. 20.00.

Moià. Xerrada del pintor Antonio Garcia Iglesias. Sobre la seva trajectòria artística i la seva obra. Biblioteca de Moià i en línia. 19.30.

Ripoll. Presentació del llibre *La petita chronica de Marseille*, de Frederic Martínez, David Martínez i Albert Clotat. Amb la presència de Jordi Munell, alcalde de Ripoll. Cal confirmar assistència. Biblioteca Lambert Mata. 18.00.

Sant Joan de les Abadesses. Club de lectura. Del llibre *Paula*, d'Isabel Allende. Amb la presència de Maria Dolors Vilalta per parlar de voluntats anticipades i eutanàsia. Adreçat a joves i adults. Cal inscripció. Palau de l'Abadia. 18.00.

Sant Pere de Torelló. Presentació del llibre *En terra de carlins. Evolució, fets i anècdotes de la darrera carlinada a la Vall del Ges (1872-1875)*, de Joan Torrents. Sala de plens de l'Ajuntament. 20.30.

Taradell. Obertura de l'exposició "40 anys de Portades de Nadal EL 9 NOU" i col·loqui sobre periodisme local amb Víctor Palomar, director d'EL 9 NOU Osona i el Ripollès. Cal confirmar assistència al 93 889 49 49 o a club@vic.el9nou.com. Centre Cultural Costa i Font. 19.00.

Storytelling: "Stories from around the world". Sara Carline ens explicarà noves històries, en aquesta ocasió, centrades en diversos llocs del món. En línia. 19.00.

TasTar 4. Degustació de vins taradellencs amb música en directe amb TLC. Taller de 15 euros amb inscripció prèvia. Parc de la Font Gran. 19.00.

Torelló. Espectacle *Sempreviva*, de la Cia. Mar Gómez. Un espectacle interdisciplinari amb música en directe que es mou entre el realisme i la paròdia. Teatre Cirvianum. 20.00.

Vic. Espectacle *8, 9 i 10*, de Raül Refree i Isaki Lacuesta. Espectacle que combina música i imatges en directe i que forma part de l'exposició "Trilogia de la realitat oculta", d'Isaki Lacuesta, dins marc de la celebració del desè aniversari d'ACVic Centre d'Arts Contemporànies. L'Atlàntida. 20.00.

Dissabte 1

Calldetenes. Espectacle *Orbital*, amb Farrés Brothers i cia. Auditori-Teatre Calldetenes. 19.00.

Camprodon. Festival Microclima. Concerts de Pau Lobo i Laia Llach. Entrada gratuïta amb reserva prèvia. Passeig de la Font Nova. 19.00.

Centelles. Concert d'Ítaca Band. Gira *A-Simptomàtica*. Casal Francesc Macià. 20.00.

Manlleu. Vermuts musicals a El Manlleuet. Amb Leftsiders. Versions de rock dels 90. Terrassa d'El Manlleuet. 12.30.

Moià. Concert de Joventuts Musicals de Moià. Magalí Sare, veu, i Sebastià Gris, guitarra, pedals i efectes. Jazz amb el programa *A boy and a girl*, temes clàssics i cançons populars mallorquines. Auditori Sant Josep. 18.00.

Montesquiu. Juguem amb la natura. Experimentarem la connexió amb la natura a través dels seus elements, els transformarem i jugarem amb ells creant un resultat artístic i divertit. Taller a càrrec de Berta Vilageliu, guia de banys de bosc i artista plàstica. Màxim sis persones per grup. Parc del Castell de Montesquiu. 10.30-13.00.

Ripoll. Visita guiada a l'Scriptorium amb taller "Fes de monjo copista". Museu Etnogràfic. 16.30.

Roda de Ter. Visites comentades a la seu de la Fundació Miquel Martí i Pol i itinerari literari fins a la fàbrica Tecla Sala. Amb explicació de la indústria i lectura de poemes. Amb inscripció prèvia. A les 10.15 i a les 12.00. Fundació Miquel Martí i Pol.

Sant Joan de les Abadesses. Sant Joan de les Abadesses, la joia del romànic. Visita

SALA CULTURAL EL TEATRE SANT MIQUEL DE BALENYÀ

Dissabte al vespre, espectacle 'Camins tancats'

guiada al monestir de Sant Joan de les Abadesses. Visitareu un dels monuments més importants del romànic català i descobrireu el passat de la vila tot resseguint la seva història i les seves llegendes i tradicions. La visita inclou l'entrada al Palau de l'Abadia. Cal reserva prèvia. Palau de l'Abadia. 12.00.

Sant Miquel de Balenyà. Espectacle *Camins tancats*, amb Enric Barba, Ivette Callís i Ivan Caelles. Sala Cultural El Teatre. 20.30.

Sant Quirze de Besora. Inauguració de l'exposició de pintura "Retalls d'infantes", d'Encarna Tolosa. Can Tija. 17.00.

Setcases. Sortida "La baga de Carboners, bosc de silenci, bosc amb vida". Sortida de descoberta per la baga de Carboners, un bosc madur format per l'avetosa més al sud-oriental del Pirineu i una frondosa pineda de pi negre, hàbitat de fauna i flora singular del Parc Natural de les Capçaleres del Ter i del Freser. Una passejada tranquil·la idònia per concloure la Setmana sense Soroll. Guiatge a càrrec del CEA Alt Ter. Més informació i reserves a info@alt-ter.org. Amb inscripció. Aparcament de la plaça Verda. 17.00.

Seva. Cap de setmana musical a La Polivalent. Durant el matí, assaig dels nens i nenes estudiants de violoncel de l'Escola Municipal de Música de Manlleu. 16.30-17.30, taller de percussió corporal per a totes les edats amb Santi Serratosa. Cal inscripció. 18.00 i 19.00, concert del quartet de corda Les Mademoicelli. La Polivalent.

Vic. De la casa al museu: l'artesanía ahir i avui. Recorregut guiat a les col·leccions del MEV, el MAP i a diferents tallers d'artesans del carrer de la Riera: Sandra Quílez (pell), Sama Genís (ceràmica), Montse Albàs (sastreteria), Elisabet Puigblanqué i Carles Gómez (impressió), Jesús Romero (forja) i Cristina Marin (joies). Amb reserva prèvia. Museu Episcopal. 11.00.

10è aniversari Llucià i Mercè. Mostra de balls. Plaça Gaudí. 17.00.

Diumenge 2

Balenyà. Balenyà en escena. 3r cicle de teatre per a públic adult. Projectió de la pel·lícula *La dona il·legal*, amb col·loqui amb Yolanda Sey i Ramon Térmens. Teatre Municipal l'Ateneu. 18.00.

Ripoll. Concert de sardanes. Amb la cobla Vents de Riella. Plaça Abat Oliba. 12.00.

Roda de Ter. *Nuades*. De CorCia Teatre. Teatre Eliseu. 18.00.

Seva. Cap de setmana musical a La Polivalent. Durant el matí, assaig dels nens i nenes estudiants de violoncel de l'Escola Municipal de Música de Manlleu. 16.30-17.30, taller de percussió corporal per a totes les edats amb Santi Serratosa, cal inscripció. La Polivalent.

Sora. Rutes guiades 2021 del Parc del Castell de Montesquiu. De Sora al castell de Boixader. 8.15, per als que no han fet marxa nòrdica. 8.45, per als que han fet marxa nòrdica. Recorregut de 8,7km i desnivell de 350m.

Aparcament de l'entrada del poble.

Taradell. Concert de sardanes amb la Cobla Lluïsos de Taradell i esmorzar. Castell de Can Boix. 10.30.

Torelló. Espectacle *L'escuraxemeneies*. Del grup Xarxa Torelló. Basat en les popular aventures de Mary Poppins. Teatre Cirvianum. 18.00.

Vic. Exposició "Resurget". Visita guiada amb reserva prèvia a una exposició a l'entorn de l'església dels Dolors i la casa de la congregació de la Mare de Déu dels Dolors, pels 40 anys de la recuperació de la Processó dels Armats. A les 17.00 i a les 19.00. Entorn de l'església dels Dolors.

De la casa al museu: l'artesanía ahir i avui. Recorregut guiat a les col·leccions del MEV, el MAP i a diferents tallers d'artesans del carrer de la Riera: Sandra Quílez (pell), Sama Genís (ceràmica), Montse Albàs (sastreteria), Elisabet Puigblanqué i Carles Gómez (impressió), Jesús Romero (forja) i Cristina Marin (joies). Amb reserva prèvia. Museu Episcopal. 11.00.

Espectacle *Ves per on*. De Pentina el Gat. Poemes i cançons en un divertiment de poesia pop. L'Atlàntida. 12.00.

Visita guiada dels diumenges. De pont a pont. "Treball, lleure i cultura a prop de l'aigua". Emmarcada en els actes de la celebració del 10è aniversari de l'Anella Verda. A càrrec de Xavier Cervera, creador de Fòrum Vicus. Reserva prèvia a l'Oficina de Turisme. Oficina de Turisme. 12.00.

Naixements

Tasnim El Mouden Aguili. Vic
Fateh Sing. Vic
Oriol Guàrdia Costa. Prats de Lluçanès
Aya Bouchlagam Bouchlagham. Vic
Leo Guerrero Armengol. Vic
Nabil Bendriss Akarkach. Vic

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 30
Santa Sofia
Sol: ↑ 06.51 ↓ 20.48

Dissabte, 1
Sant Segimon
Sol: ↑ 06.50 ↓ 20.49

Diumenge, 2
Mare de Déu d'Araceli
Sol: ↑ 06.49 ↓ 20.50

Dilluns, 3
Sant Felip
Sol: ↑ 06.47 ↓ 20.51

Dimarts, 4
Sant Silvà
Sol: ↑ 06.46 ↓ 20.52

Dimecres, 5
Santa Irene
Sol: ↑ 06.45 ↓ 20.54

Dijous, 6
Sant Justí
Sol: ↑ 06.43 ↓ 20.55

Quirzet l'homenet

Farmàcies

Vic
+POU
Av. Olímpia, 5 | dia 30

+YLLA-CATALÀ
Pl. Paradís, 2 | dia 1

+TANYÀ
Pg. Generalitat, 14 | dia 2

Roda de Ter
+DEL TER
Pl. Verdager, 1 | dia 30

St. Quirze de Besora
+BESORA, SCP
C. del Pont, 45 | dia 30

Tona
+JAIME
C. Antoni Figueras, 11 | dies 30, 1 i 2

Torelló
+PRAT
C. del Pont, 17 | dia 30

+BARDOLET
C. Canigó, 72 | dies 1 i 2

Manlleu
+MARTA
Av. Roma, 100-102 | dia 30

+AUTET
C. Font, 15 | dia 1

+ESPONA
Pg. St. Joan, 115 | dia 2

Olost
+LÓPEZ
Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 30 i 1 matí

Prats de Lluçanès
+VIVER
C. Major, 35 | dies 1 matí i 2 matí

Sant Bartomeu del Grau
+CASACUBERTA
C. Vell, 35 | dia 1 matí

Ripoll
+RIERA
C. Tarragona, 12 | dia 30

+ROCA
Ctra. Barcelona, 38 | dies 1 i 2

Sant Joan de les Abadesses
+SUNYER
C. Pere Rovira, 14 | dies 30, 1 i 2

Defuncions

Cesc Oliver Camp. 56 anys. Vic
Francisco Ayats Peracaula. 91 anys. Manlleu/Vic
Teresa Reyes Pérez. 99 anys. Vic/Vilanova i la Geltrú
Esteve Farrerons Canal. 71 anys. Barcelona/Vic
Joan Nardi Igual. 80 anys. Vic
Maria Reixach Espinàs. 87 anys. Roda de Ter/St. Julià de Vilatorrada
Josep Serrador Vivet. 75 anys. Vic
Francisca Moreno Domènech. 78 anys. Moià/Vic
Stephane Montalba. 49 anys. Vic/Alzira
José Antonio Larios Martín. 69 anys. Vic
Esteve Brufau Tapiolas. 93 anys. Vic
Teresa Sala Guiteras. 90 anys. Vic
Tonyo Barnils Gispert. 60 anys. Centelles/Vic
Abdelkader El Hammouti El Hammouti. 69 anys. Vic/Nador
Paco Sillero Jiménez. 64 anys. Vic
Pep Mas Caralt. 64 anys. Barcelona/Manlleu
Josep Ramon Barandiaran Artieda. 76 anys. Vic

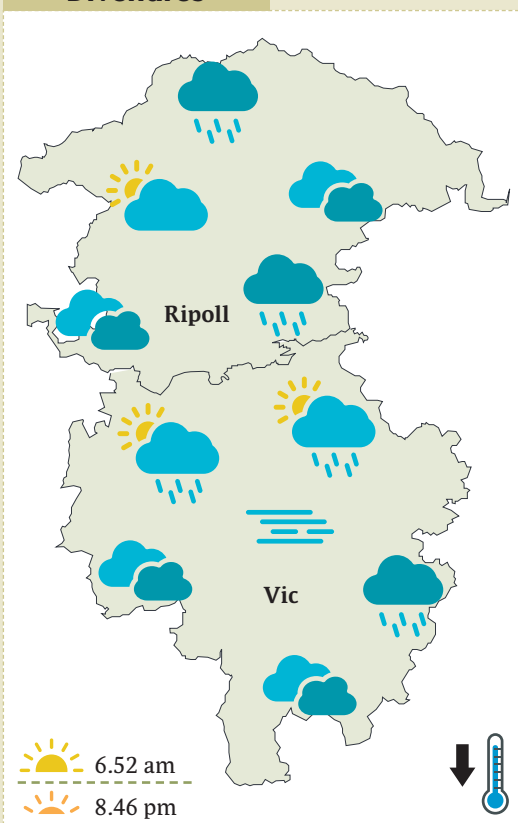
Joan Odriozola Jiménez. 60 anys. Manlleu/Vic
Jordi Franquesa Garolera. 48 anys. Barcelona/Vic
Concepció Godayol Pujols. 89 anys. Taradell/Manlleu
Conchita Torres Solans. 86 anys. Tona/Terrassa
Ramon Sala Ferrer. 78 anys. Santa Eugènia de Berga
Josep Sunyé Busquets. 81 anys. Viladrau
Fulgència Mena Montalvo. 88 anys. Tona
Mercè Guixaró Roma. 86 anys. Les Masies de Voltregà
José Antonio Álvarez Aguilar. 67 anys. Torelló
Mari Àngels Espadaler Ferrer. 98 anys. Barcelona/St. Quirze de Besora
Marina Puig Font. 88 anys. Torelló
Joan Freixer Espadaler. 90 anys. Sant Quirze de Besora
Dolors Basagaña Roma. 91 anys. Campdevànol
Elena Sánchez Laencuentra. 82 anys. Terrassa/Ripoll
Jaume Vilanova Comamala. 87 anys. Camprodon
Josep Perradas Bardolet. 59 anys. Campdevànol
Joan Mayol Sala. 97 anys. Ripoll

EL TEMPS

Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

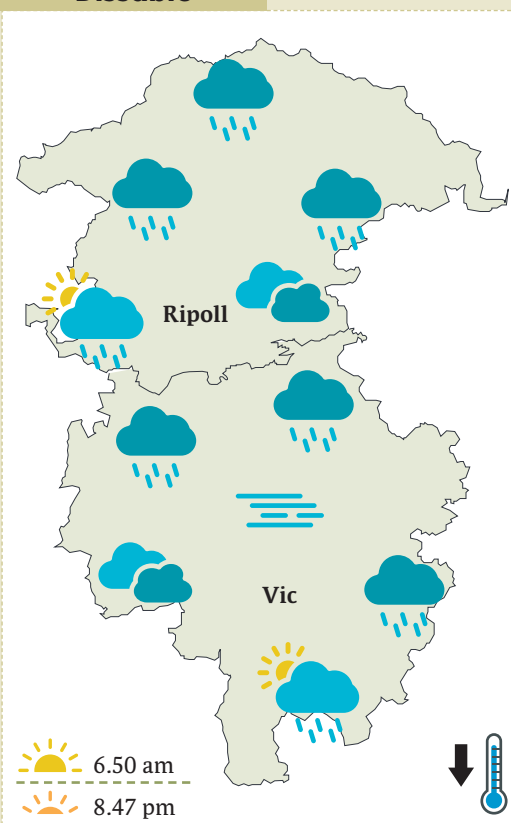
Divendres

Previsió divendres

Continuarà el temps insegur, amb ruixats febles al matí i localment a la tarda, amb alguna tempesta a muntanya. Continua el temps primaveral, ambient fresc amb algunes ullades de sol al llarg del dia. Les temperatures seran lleugerament més baixes. El vent bufarà fluix amb domini de l'est.

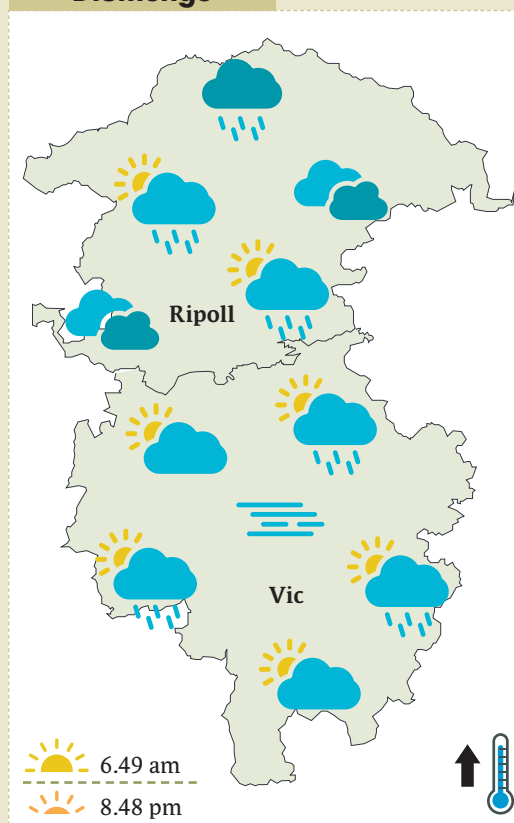
Dissabte

Previsió dissabte

Matí complicat, no acaba de fer net. Domini dels núvols al llarg del dia, amb ruixats dispersos i més clarianes a la tarda. Les temperatures mínimes baixaran lleugerament i les màximes també baixaran entre tres o quatre graus. Ambient fresc al llarg del dia. El vent girarà al sud-oest.

Diumenge

Previsió diumenge

Traca final aquest diumenge. Continuarà el temps primaveral, amb ambient fresc i domini dels núvols i amb algun ruixat dispers. Les temperatures mínimes es mantindran i les màximes pujaran lleugerament. El vent serà moderat del sud. A principi de setmana, restes de nuvolades però amb domini del sol i temperatures pujant, sobretot dimarts.

... aquesta setmana

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

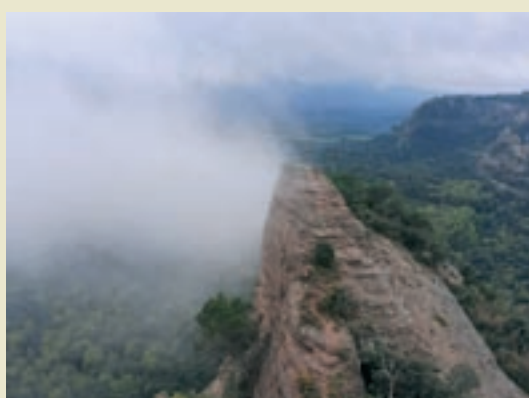
Temperatures				Pluja	
Població	Dia	Mín.	Dia	Màx.	Litres
Calldetenes IES	24-Abr.	1,1	25-Abr.	21,2	15
Gurb Escoles	24-Abr.	1,7	25-Abr.	22,0	11,6
Manlleu	24-Abr.	1,5	24-Abr.	21,8	10,6
Molló	22-Abr.	0,2	25-Abr.	15,1	17,8
Muntanyola	22-Abr.	3,5	24-Abr.	16,6	12,6
Núria	23-Abr.	-3,1	24-Abr.	10,9	21,7
Planoles	22-Abr.	1,1	24-Abr.	18,8	9,2
Roda de Ter "Centre"	24-Abr.	0,4	24-Abr.	22,8	10,2
St.Julià de Vilatorrada	24-Abr.	1,2	25-Abr.	20,7	14,2
St.Pau de Segúries	24-Abr.	-1,0	24-Abr.	18,5	16,1
Taradell Nord	24-Abr.	0,3	25-Abr.	20,9	9,4
Tavertet	24-Abr.	2,3	24-Abr.	19,8	9,8
Vic	24-Abr.	0,8	25-Abr.	21,2	13,6

JOSEP MARIA COSTA

ASSOCIACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

CELES DEL RIO

CARMEN MOLIST

EL 9 FM 92.8

La ràdio d'Osona

ferSalut
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

PCR, ANTÍGENS I SEROLOGIES. QUÈ ÉS QUÈ?

ARRAN DE LA PANDÈMIA PER LA COVID-19 HEM COMENÇAT A SENTIR PARLAR DE DIVERSOS TESTS O PROVES PER DETECTAR SI UNA PERSONA ESTÀ O HA ESTAT AFECTADA PEL VIRUS DEL SARS-COV-2. AQUESTES PROVES SÓN ÚTILS, PERÒ NO TOTES SERVEIXEN PER AL MATEIX, NI ENS DONEN LA MATEIXA INFORMACIÓ.

Prova PCR

És una prova que detecta part de l'ARN (material genètic) del virus present al nostre cos. La presa de la mostra es fa mitjançant un hisop, amb el qual es realitza un frotis a la zona bucal i posteriorment s'introdueix pels dos orificis nasals per poder fer el frotis a la zona nasofaringia. És en aquestes dues zones on es troba en més quantitat el virus.

Un cop recollida la mostra es trasllada al laboratori per fer l'anàlisi, que triga unes quatre hores a completar-se, per tant aquesta prova està limitada a la capacitat analítica dels laboratoris clínics.

És possible donar positiu en la prova PCR dies després d'haver passat la malaltia, ja que es pot seguir detectant restes de material genètic del virus, encara que aquest ja no sigui contagiós.

Test d'antígens

Aquesta prova el que fa és detectar la proteïna present en el virus. El procediment per a la presa de la mostra és el mateix que en la prova PCR, tot i que tan sols és necessari el frotis nasofaringi. Els resultats de la prova d'antígens s'obtenen en un màxim de 15 minuts, cosa que permet una ràpida actuació en cas de donar positiu. L'inconvenient d'aquesta prova és que depèn de la quantitat de virus que hi hagi per detectar-lo en el test.

Prova serològica

Es tracta d'una prova per detectar la resposta immunitària del nostre cos mitjançant els nivells d'anticossos que hem produït per fer front a la infecció. Diguem que els anticossos són les defenses que tenim contra el virus. Per tant, si detectem defenses contra el virus, sabem de manera indirecta que hem estat en contacte amb el virus, ara mateix o anteriorment. Hi ha diferents tipus d'anticossos, els que ens interessa destacar són:

IgM: el sistema immunitari els crea en molta quantitat quan estem en la fase aguda, és a dir, quan la infecció està activa. Són els nostres soldats.

IgG: el sistema immunitari crea aquestes defenses quan la infecció ja ha passat, per fer front a la infecció en un futur en cas que tornem a entrar en contacte amb el virus. Seria la nostra policia que vigila, i en cas de detectar el mateix virus genera una resposta per fer-hi front.

L'objectiu de les vacunes, d'aquesta i altres malalties, és precisament generar aquestes defenses (anticossos IgG) per tal que el nostre cos reconegui el virus i pugui fer-hi front sense patir la malaltia.

Laboratoris Euras
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNICS

Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem anàlisis per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA

HORES CONVINQUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC

Tel. 93 885 26 21

Rda. Camprodon, 1
Vic

centrevsk.com
T — 93 858 09 08

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINQUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic

Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Dr. Oriol Parés

ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES

Varius (CHIVA, estàtica...)

edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

ANÀLISIS CLÍNICS
SYNLAB DR. J. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Al·lèrgia, hormones, fertilitat, Test A200.
- Serologia Covid19 i PCR.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Fem anàlisis privades i per mútues

Horari

De dilluns a divendres de 8 a 15h
Dissabtes de 9 a 13h

Cal demanar cita prèvia a:
www.synlab.es
o també podeu trucar al
681 15 42 12

Tel. 93 885 08 08
C. Morgades, 23, baixos
VIC

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

Bayès consultori
Centre mèdic Vic

www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

ESPECIALISTES

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA

- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA

Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES

- ENDOSCÒPIA amb anestèsia

- Dr. R. Barniol

• ECOGRAFIA

Ecografia general, ginecològica 4D
Transrectal, Transvaginal Ginecològica
Abdominal
Troncs supraaòrtics

• PROVES D'ESFORÇ

• HOLTER E.C.G.

• HOLTER PRESSIÓ (MAPA)

• DENSITOMETRIA

• URODINAMIA

• CISTOSCÒPIES/

HISTEROSCÒPIES

• RADIOGRAFIES

• AMNIOCENTESIS

Cardiologia	Prof. A. Bayés de Luna, Prof. T. Bayés Genís, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina
Cardiologia pediàtrica	Dr. F. Rosés
Medicina interna i geriatria	Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
Neurologia	Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayés
Reumatologia	Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
Aparell digestiu	Dr. R. Barniol
Oncologia	Dr. E. Batiste-Alentorn
Endocrinologia	Dr. I. Saigó
Dermatologia	Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
Dermatoestètica	Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
Psiquiatria	Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda
Psiquiatria infantil i juvenil	Dr. P. Tapias
Al·lèrgia-immunologia clínica	Dra. A. Sala
Al·lèrgia pediàtrica	Dra. A. López
Pediatria	Dr. P. Domènech, Dra. A. López
Ginecologia i Obstetrícia	Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
Ginecologia i reproducció assistida	Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
Urologia	Dr. J. Fernández-Zuazu
Angiologia i cirurgia vascular	Dr. O. Parés
Otorinolaringologia	Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí
Oftalmologia	Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill, Dr. J. Oliveres
Oftalmologia infantil	Dra. M. Vidal
Traumatologia	Dr. L. Guillemet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori
Pneumologia	Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
Cirurgia general	Dr. J. Molinas
Cirurgia oral i maxil·lofacial	Dra. Darder
Cirurgia estàtica i reparadora	Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
Clínica del dolor	Dra. M. Jiménez
Psicogeriatria	Dr. F. Escabia
Medicina de família	Dr. J. Fontarnau
Medicina del son	Dra. Ester Tió
Anestesiologia	Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
Psicologia	Llic. P. Borrat
Psicologia infantil	Llic. I. Verdager
Neuropsicologia	Llic. I. Sala
Psicologia transpersonal	Llic. M. Pellicer
Dietètica i nutrició	Dra. E. Quintana
Podologia	Sra. C. Sallent
Logopèdia	Sra. M. Mauri
Fisioteràpia	Sra. C. Carolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra
Óptic-Optometrista	Sra. A. Grifell
Anàlisis clíniques	Dr. J. Fargas

GUIA GASTRONÒMICA

Fussimanya
- RESTAURANT -
DESDE 1975

ESMORZARS I DINARS
50
Reserves: 93 812 21 88
www.fussimanya.cat

QQC

QUI | QUIRI | CUIT
POLASTRES | OUS I VERDURES | TAPES | COMBINATS
BOTIGA PER EMPORTAR
Plaça Major de Vic, 35
Tel. 621 26 88 05

RESTAURANT 4 CARRETERES

Carretera C-17, km 50 - Tona (Barcelona)
Tel. 93 887 03 50 - Fax 93 887 04 00
fidormas@gmail.com - www.4carreteres.com

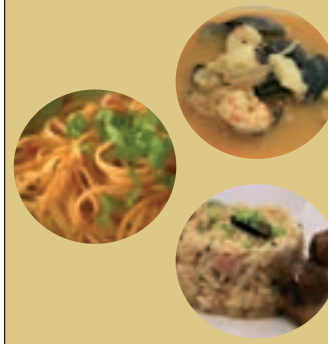
Restaurant:
Obert de dilluns a diumenge:
Menú diari 15€
Cap de setmana 25€

Cafeteria:
Menús de dilluns a diumenge

Des de 1992

EL CALIU
C. de la Riera, 13
Tel. 93 889 52 71 - Vic
www.elcaliuvic.com

GUIA GASTRONÒMICA
La teva guia de referència

PETITS ANUNCIS

Serveis

Detectius Privats Pagès i Gas-só. Investigacions familiars, laborals i mercantils. Control de menors. Telèfon 93 883 28 33.

COMPRO PISOS AL COMPTAT
24 / 48 HORES
JOAN 617 28 08 50

GUIA SERVEIS

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Ajuts a l'agricultura ecològica (DUN)

Av. Paisos Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

AUTODESBALLESTAMENTS LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
Tel. 93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIÓ

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
93 857 11 53
93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

www.desguaceslagleva.com
Botiga on-line

GUIA SERVEIS si voleu ser-hi truqueu al 93 889 49 49

EL 9 NOU

Guies de SERVEIS
si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49
93 860 30 20

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

DESEMBUSSOS I FOSSES SÈPTIQUES M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrificabras.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

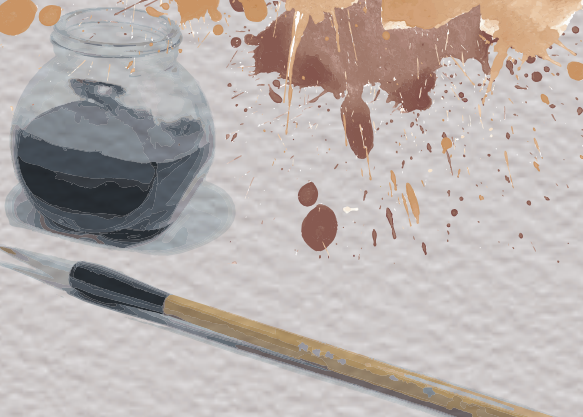

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Natàlia Peix fa una mirada pausada i reflexiva a l'actualitat de la setmana en conversa amb:

... i bona lletra

Joan Puigercó
Coautor del llibre Picar pedra

Isaki Lacuesta
Director de cinema

Damià Barceló
Director de l'Institut Català d'Investigació de l'Aigua

EL 9 TV

Divendres a les 21.00 i 23.00; dissabte, 12.30 i 16.30

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 30

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 TORN DE TARDA.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 EL 9 INFORMATIU.
12.30 TORN DE TARDA.
13.00 ANGLE OBERT. Entrevista a Alba Camps, delegada del govern a la Catalunya Central, i Enric Godó (Poble en Marxa-CUP), regidor de Comerç i Mercats a l'Ajuntament de Calldetenes.
14.00 EL 9 INFORMATIU. Les notícies d'Osona. Edició migdia.
14.30 CAMPIONATS DE CATALUNYA UNIVERSITARIS. Bàsquet femení.
16.30 FET A MIDA. Magazín. Presenten: Pere Puig i Vanessa Raja.
18.30 TORN DE TARDA. Magazín. Presenta: Maria Costa.
19.00 CONNECTI.CAT. Magazín. Presenta: Marc Rodríguez.
20.00 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Guillem Rico.
20.20 TORN DE TARDA.
20.50 EL 9 INFORMATIU.
21.10 ... I BONA LLETRA. Entrevista a Joan Puigcercós, coautor del llibre *Picar pedra*; Isaki Lacuesta, director de cinema, i Damià Barceló, director de l'Institut Català d'Investigació de l'Aigua (ICRA). Presenta: Natàlia Peix.
22.10 PAISATGES ENCREUATS. Plana del Baix Camp.
22.40 EL 9 INFORMATIU.
23.00 TORN DE TARDA.
23.30 ... I BONA LLETRA.
0.30 TORN DE TARDA.
1.00 EL 9 INFORMATIU.
1.15 CONNECTI.CAT.
2.15 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
2.45 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 1

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.15 TORN DE TARDA.
6.45 TEMPS AFEGIT. Entrevista a Juli Garrote, jugador del CB Vic-UVic.
8.15 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
8.45 EL 9 INFORMATIU.
9.00 ANGLE OBERT.
10.00 EL 9 INFORMATIU. De dilluns a divendres.
11.15 CAMINS DE L'EIX. La Vall d'Aran.
11.30 TORN DE TARDA. De dilluns a divendres.
14.00 ... I BONA LLETRA.
15.00 GAUDEIX LA FESTA. Un Sant Jordi al sud.
15.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
16.00 THE WEEKLY MAG.
18.00 CAMPIONATS DE CATALUNYA UNIVERSITARIS. Rugbi. Retransmissió en diferit de les finals rugbi7 femení dels Campionats de Catalunya Universitaris 2021.
20.00 LA MÚSICA DELS PREMIS ENDERROCK. Resum de les actuacions musicals de la gala Premis Enderrock 2021.
20.45 CAMINS DE L'EIX.
21.00 TELÓ DE FONTS. Espanya franquista.
21.30 QUINA CANALLA!
22.00 DE SOL A SOL. Espai dedicat al sector primari.
22.30 LA TRAMOIA. Entrevista a Anna Presseguer, de CorCia Teatre, i la banda de pop-rock osonenca Geluc. Presenta: Jordi Sunyer.
23.30 TELÓ DE FONTS.
0.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
0.30 GAUDEIX LA FESTA.
1.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Gallecs.

1.30 AVENTURA'T. Arbres fruiters al Segrià.
2.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 2

6.00 TORN DE TARDA. De dilluns a divendres.
8.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
9.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Gallecs.
9.30 AVENTURA'T.
10.00 AULA D'EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA GENT GRAN D'OSONA. Jordi Ojeda Rodríguez.
11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
12.25 EN JOC - FUTBOL. EC Granollers - CE Europa.
14.45 CAMINS DE L'EIX.
15.00 AVENTURA'T.
15.30 EN JOC. Hoquei patins: semifinal de l'OK Lliga Femenina entre el Generali HC Palau i el quart classificat de la fase regular.
20.30 NEX CAP DE SETMANA. Presenta: Maria Costa.
21.00 EXCEL·LENT. Pla de l'Estany.
21.30 EL NOU TEMPS DEL PICÓ. Meteorologia i medi ambient.
22.30 PATRIMONIS. Identitats. Conjunt Romànic de la Vall de Boí (Patrimoni de la Humanitat per la Unesco).
23.00 ... I BONA LLETRA.
0.00 QUATRE PARAULES. Entrevista a Joan Roca, autor de *Crònica en blanc i negre*.
0.30 TORN DE TARDA. De dilluns a divendres.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Joan Puigcercós, a '... i bona lletra'

El que va ser diputat a Madrid i secretari general d'ERC Joan Puigcercós és un dels coautors del llibre *Picar pedra*. En parlarà aquest divendres.

... i bona lletra
dv., 21.10 i 23.30; dg., 23.00

Marcel i Júlia, a 'Torn de tarda'

El magazín diari de connexions al territori comptarà aquest divendres amb una entrevista a Marcel i Júlia, que acaben de publicar el seu segon disc.

Torn de tarda
divendres, 18.30 i 20.20

Les notícies d'Osona, cada dia

L'actualitat d'Osona queda recollida cada dia, al migdia i al vespre, a *El 9 Informatiu*. Dissabte, a les 10, els de tota la setmana.

El 9 Informatiu
divendres, 14.00, 20.00 i 20.50

La Vall de Boí, a 'Patrimonis'

L'espai setmanal que recorre el patrimoni de Catalunya s'atura aquest diumenge a la Vall de Boí i la vincula amb les identitats.

Patrimonis
diumenge, 22.30

EL FORAT DEL 9

Una església on poder fer-hi festes d'alçada

Jordi Sunyer

El convidat de dilluns al *Temps afegit* d'EL 9 TV va ser el capità del Club Bàsquet Vic - Universitat de Vic Juli Garrote. El jugador va explicar que quan acabi la temporada penjarà les botes i es va mostrar molt agraït a l'entitat pel fet de permetre-li acabar on tot va començar: "Jo vaig començar al Vic amb 5 anys i tot i que després he voltat per molts equips tenia clar que volia acabar aquí". I ho farà amb 39 anys, una edat que fa que molts dels seus companys el vegin més com un pare que no pas com un germà. El segon més vell de l'equip, per exemple, només té 27 anys. Vaja, que ja desentonava amb el cognom juvenil d'Universitat de Vic que duu l'equip. Dins (i també fora) de la pista, però, Garrote

no ha desentonat mai i s'ha convertit en tot un exemple i tot un referent.

I seguim. Dijous Guillem Rico va explicar el serial de l'església de la Coromina de Torelló a *Territori 17*. Un espai creat per l'arquitecte vigatà Josep Maria Pericas el 1905 que és de les poques esglésies de la comarca que, tot i estar consagrada, no és del Bisbat. Això fa que, si hi vols passar un cap de setmana, es pugui llogar pel Booking per 249 euros, "300 si ho fas a través d'Airbnb". Pels comentaris que hi ha a la web es nota que ja hi han passat clients, tot i que encara no té tots els permisos en regla, i que alguns "han dormit a l'interior de l'església", deia Rico. L'espai és ideal per fer-hi tot tipus de celebracions i el que faci falta. Tenint en compte que el sostre a les esglésies és alt, crec que seria el lloc idoni per fer una festa de comiat com cal que estigui a l'alçada de Juli Garrote.

Les notícies del cap de setmana

Maria Costa presenta diumenge l'informatiu que conté el més destacat del cap de setmana per a totes les televisions de La Xarxa.

Notícies en Xarxa
diumenge, 20.30

Entrevista a Alba Camps

La delegada del govern a la Catalunya Central, Alba Camps, és una de les protagonistes de l'espai de política d'aquesta setmana.

Angle obert
dv., 13.00; ds. 9.00

NASA

LES ESTRELLES

Fa uns dies vaig conversar amb l'actor i escriptor Jordi Sánchez —que per mi sempre serà en Lópes de

Plats bruts, però per la majoria sempre serà l'Antonio Recio de *La que se acerca*—perquè ha escrit un llibre de relats mig d'humor, mig biogràfics, que es diu *Nadie es normal* (Planeta). Sánchez ha escrit moltes obres de

teatre d'èxit, moltes, però el gran públic no n'és conscient i a ell no el molesta gens no exhibir l'etiqueta d'autor: ho troba normal, perquè no té punt de comparació els milions de persones que el veuen a la tele i els centenars que van al teatre.

Diu que escriu comèdies dramàtiques, que en resum ve a ser “parlar de coses que t'importen amb humor”. I això és també el seu llibre, ple de situacions humorístiques per somriure i esquitxat de reflexions sobre apre-

Michael Collins es va quedar a la nau mentre els seus companys eren els primers a trepitjar la Lluna

nentatges vitals. I tot sense donar-se importància, amb una senzillesa fabulosa.

Una de les coses que em va

explicar, i que em fa l'efecte que és il·lustratiu del personatge, és que per un fill de família treballadora de Montbau el fet de voler ser actor era tan exòtic i impossible com ser astronauta. “És com si fa 30 anys li dic a la meua mare que vull ser astronauta i avui agafo un coet i me'n vaig a la Lluna. I puc fer-ho”.

En Sánchez estava destinat a ser infermer de la Vall d'Hebron, l'hospital que feia ombra al seu barri, situat per sobre la Ronda de Dalt.

I segurament hauria tingut una vida feliç. Però va intentar conquerir la seva passió, encara que fos una opció remota, i ha tingut premi; tants d'altres es queden pel camí, és clar.

L'entrevista coincideix amb la mort d'un astronauta de veritat, Michael Collins, el tercer que viatjava a l'*Apollo 11* però de qui molts no recordaríem el nom en una pregunta del Trivial perquè no va aparèixer a la fotografia. Ell es va quedar comandant la nau espacial *Columbia*, orbitant al voltant de la Lluna, esperant que Neil Armstrong i Buzz Aldrin recollissin mostres i plantessin la bandera americana, i fessin un gran pas cap a la història de la humanitat.

Quan el mòdul que havia d'aterrar a la Lluna es va desprendre de la nau central, Michael Collins es va quedar sol. I quan l'aparell va passar pel costat fosc de la Lluna fins i tot es va tallar la connexió amb la NASA durant 48 minuts. Ho va explicar a les seves memòries i ho llegeixo al seu obituari: “Ara estic sol, realment sol i absolutament aïllat de qualsevol vida coneguda”. Un antic pilot de combat de l'exèrcit havia arribat allà dalt, amb les estrelles. Quan va reconnectar amb la Terra, l'home ja havia trepitjat la Lluna.

És un fet que a vegades es pot apuntar el dit a la Lluna i no mirar el dit, sinó arribar-hi.

Laura Serra

Cromos

Rebeca

La cantant Rebeca, coneguda entre d'altres per aquell gran *hit Duro de pelar*, era aquesta setmana al bar cafeteria Alesia de Ripoll. Així ho ha compartit a les seves xarxes amb unes fotos com si servís a les taules. No és estrany veure Rebeca Pous del Toro al Ripollès perquè hi té família.

Consellera

A la presentació de l'Osona Lab City, l'alcalde de Manlleu, Àlex Garrido, va demanar celeritat a l'administració. I va dir que aprofitava per dir-ho perquè hi havia Anna Erra, diputada al Parlament, “i qui sap si consellera d'aquí a uns dies”... Es va tirar a la piscina o informació privilegiada?

Borgonyà

La jugadora del Barça Bruna Vilamala ha posat de moda Borgonyà. Està en ratxa. Va marcar els dos gols davant el Madrid. Té només 18 anys i porta set gols en set partits. Ho deia algú a les xarxes socials: és el més semblant a Messi que tenim actualment a la comarca. Cert.

Lacuesta

El cineasta Isaki Lacuesta havia estat, en una vida no gaire anterior, periodista *de comarques*. I el seu record més intens de Vic el té de la cobertura del Mercat de Música Viva. Això sí, dimarts a l'ACVic va explicar que dormia en algun portal, perquè els recursos no donaven per a més.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició Víctor Palomar
Seccions
Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció
Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala
Correctora Cristina Anfruns
Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat edicions Rosa Serra
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat
Vic: Plaça de la Catedral, 2.
Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
c/e direccio@vic.el9nou.com
c/e ripoll@el9nou.com

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Cre-a
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

Departament de la Presidència

10430

8142056512562091

814205651256001